การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

โดย

นางธิดา ทิพย์สุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

โดย

นางธิดา ทิพย์สุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES ON ENGLISH READING AND WRITING COMMUNICATION OF THE NINTH GRADE STUDENTS USING THE CIRC TECHNIQUE

By

Thida Tipsuk

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF EDUCATION

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ” เสนอโดย นางธิดา ทิพย์สุข เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

…….....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี
3. อาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสาข์ จัติวัตร์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล)
...../...../.....

49253302 : สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ
คำสำคัญ : การอ่าน / การเขียน / ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร / การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

ธิดา ทิพย์สุข : การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ, ผศ.ดร.วัชรา เล่าเรียนดี และ อ.ดร.ประเสริฐ มงคล. 275 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC 2) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหนองโพวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 24 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ33101) ด้านการอ่านและการเขียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน รวม 15 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากการประเมินโดยครูผู้สอนโดยภาพรวมพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานรายด้าน พบว่าพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจยอมรับซึ่งกันและกัน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยภาพรวมเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. ..... 2. ..... 3. .....

49253302 : MAJOR : CURRICULUM AND SUPERVISION
KEY WORD : ENGLISH READING AND WRITING / ENGLISH FOR COMMUNICATION / CIRC TECHNIQUE

THIDA TIPSUK : THE DEVELOPMENT OF LEARNING OUTCOMES ON ENGLISH READING AND WRITING COMMUNICATION OF THE NINTH GRADE STUDENTS USING THE CIRC TECHNIQUE. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.SUTEP UAMCHAROEN, Ed.D., ASST.PROF. WATCHARA LOWRIENDEE, Ph.D., AND PRASERT MONGKOL, Ed.D. 275 pp.

The purposes of this experimental research were 1) to compare reading and writing learning outcomes of the ninth grade students before and after using the CIRC Technique 2) to study the students' group working behaviors and 3) to study the students' opinions toward the CIRC Technique after using the technique. The sample consisted of one randomly selected class of 24 students in the ninth grade during the academic year 2009 of Nongphowittaya School, Photaram District, the Office of Ratchaburi Educational Region 2. The research design was one group pretest posttest design. The research instruments were the lesson plans based on the CIRC Technique which was composed of 5 units for 15 hours, the learning outcomes test, students' group working behaviors evaluation form, and questionnaire used for asking the students' opinions toward the CIRC Technique. The percentage, mean ($\overline{X}$), standard deviation (S.D.) and t-test dependent were employed to analyze the collected data.

The results of this research were as follow :

1. The students' learning outcomes in reading and writing English for communication of the ninth grade students before and after using the instruction with the CIRC Technique was statistically significant different at the .01 level. The mean score of learning outcomes in reading and writing English communication of the students after the instruction were higher than before the instruction.

2. The group working behaviors of the ninth grade students using the CIRC Technique as evaluated by the teacher and the students themselves were at a high performance level, the students cooperated, helped each other and accepted the others' opinions.

3. The students' opinions toward the CIRC Technique were at the highest level of agreement with the CIRC Technique. They agreed with the usefulness of the CIRC Technique because it could help them develop reading and writing skills and also could be applied for their daily life.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009
Student's signature .....
Thesis Advisors' signature 1. ..... 2. ..... 3. .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนดูแลอย่างใกล้ชิดจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรา เล่าเรียนดี และอาจารย์ ดร.ประเสริฐ มงคล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วิสาข์ จัติวัตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นางสุพิศ รัตนเสถียร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี จังหวัดราชบุรี นางวันเพ็ญ สุคนธรัตน์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี จังหวัดราชบุรี และนางธัญญพัทธ์ พิชิตยศวัฒน์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคมกรุงเทพมหานคร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นางสาวจุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองโพวิทยา และคณะครูโรงเรียนหนองโพวิทยาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลรวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศทุกท่าน รวมทั้งสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญตาราง ..... ญ

สารบัญแผนภาพ ..... ฐ

บทที่

1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย 12

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 18

คำถามของการวิจัย 18

สมมติฐานของการวิจัย 18

ขอบเขตของการวิจัย 18

นิยามศัพท์เฉพาะ 19

2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 22

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 22

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 27

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี 35

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 40

การสอนอ่านภาษาอังกฤษ 50

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 50

ความเข้าใจในการอ่าน 53

ระดับความเข้าใจในการอ่าน 55

จุดมุ่งหมายในการอ่าน 57

ประเภทของการอ่าน 59

หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความ 61

บทที่ หน้า
กิจกรรมการสอนอ่าน 68
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน 69
ทฤษฎีการสอนอ่านเชิงจิตวิทยา 69
การวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ 72
แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ 72
การสอนเขียนภาษาอังกฤษ 75
ความหมายของการเขียน 75
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 78
กระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ 80
การวัดและการประเมินผลการเขียน 81
วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และเทคนิค CIRC 83
เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบ CIRC 83
องค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิค CIRC 84
การสอนอ่านและวิธีจัดกลุ่มอ่านโดยใช้เทคนิค CIRC 86
ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการเขียน 86
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 88
วิธีการคิดคะแนนกลุ่มและคะแนนพัฒนา 89
ระดับการพัฒนาของกลุ่ม 91
ทักษะที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม 91
การประเมินผลทักษะในการทำงานกลุ่ม 93
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 94
งานวิจัยในประเทศ 94
งานวิจัยต่างประเทศ 98
3 วิธีดำเนินการวิจัย 100
วิธีดำเนินการวิจัย 100
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 100
รูปแบบการทดลอง 100
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 101

บทที่ หน้า
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 102
การเก็บรวบรวมข้อมูล 123
การวิเคราะห์ข้อมูล 126
4 การวิเคราะห์ข้อมูล 128
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 128
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 128
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 142
สรุปผลการวิจัย 143
อภิปรายผล 144
ข้อเสนอแนะ 150
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 150
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 151

บรรณานุกรม 152

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 162
ภาคผนวก ข การตรวจสอบสมมติฐาน 174
ภาคผนวก ค รายการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ 179
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 181
ภาคผนวก จ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ 267
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย 270
หนังสือขอทดลองเครื่องมือวิจัย 273
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 274

ประวัติผู้วิจัย 275

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.1	30
2	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.2	31
3	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.3	32
4	การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.1…	32
5	การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.2…	33
6	การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.3…	33
7	การวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย	34
8	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองโพวิทยา ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)	38
9	หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	39
10	ประเภทของบทอ่านที่ใช้ในการวิจัย	40
11	เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนา	89
12	เกณฑ์การประเมินระดับคะแนนพัฒนา	91
13	การกำหนดเนื้อหา	103
14	การวิเคราะห์คุณลักษณะข้อสอบ	109
15	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสรุปเรื่อง	111
16	การให้คะแนนการเขียน	113
17	พฤติกรรมบ่งชี้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ประเมินโดยครูผู้สอน	118
18	สรุปวิธีดำเนินการวิจัย	127

ตารางที่ หน้า

19 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการทดลอง..... 129

20 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลัง การทดลอง..... 130

21 คะแนนพัฒนาหลังเรียนแต่ละแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC..... 132

22 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน 135

23 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC..... 138

24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้..... 163

25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (ประเมินโดยครู) 168

26 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC..... 169

27 ค่าดัชนีความสอดคล้องของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสรุปความ..... 170

28 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร 172

29 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการพัฒนา ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร 173

30 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC 175

ตารางที่ หน้า

31 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC……..... 176
32 ผลการเรียนรู้ด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC..... 177
33 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent..... 178
34 รายการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ..... 180

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	17
2	ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	48
3	แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	62
4	ปัจจัยของการอ่านเชิงจิตวิทยา	71
5	องค์ประกอบของการเขียน	77
6	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	109
7	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	117
8	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	119
9	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	122
10	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	125

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม และมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 1)

> กระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในโอกาสที่ประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ นำคณะกรรมการพร้อมด้วยคณะเข้าเฝ้าฯ ทูลเกล้าฯ ถวายเงินเพื่อสมทบทุน มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ณ ศาลาดุสิดาลัย วันจันทร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2543 ความตอนหนึ่งว่า "...การศึกษานี้สำคัญมากเพราะว่าถ้าหากว่าไม่มีความรู้ แม้จะมีความรู้ในขั้นพื้นฐาน คือ ความรู้ในด้านวิทยาการที่เรียกว่าไม่ใช่ชั้นสูงมากนัก ก็ทำอะไรไม่ได้ เช่น ในด้านภาษาแม้แต่เพียงภาษาไทย ถ้าไม่เข้าใจภาษาไทยก็จะสื่อกันไม่ได้ จะพูดกันไม่ได้ และจะทำอะไรไม่ได้ ยิ่งในสมัยปัจจุบัน จะต้องทราบภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศแรก ๆ ก็คือภาษาอังกฤษ แล้วก็ต้องสอนภาษาฝรั่งเศสด้วย ภาษาเยอรมันด้วย ภาษาญี่ปุ่นด้วย. ฉะนั้น จะต้องพัฒนาการศึกษาให้ดี. ถ้าพัฒนาการศึกษาให้ดีแล้ว นักเรียน และผู้ที่จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตก็จะสามารถใช้วิชาความรู้ที่มีอยู่ในโลกมาปฏิบัติสำหรับประเทศ..." (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2550 : 181)

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ นอกจากผู้เรียนจะเรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาแล้ว การเรียนภาษาต้องสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษา จึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยกันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญอีกประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : 1-2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้สาระภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระ และได้กำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ 4 สาระ ประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม ความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชนและเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศ ช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพและคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีถ้าจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ได้กำหนดไว้ดังนี้ 1) เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอดโดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ 2) มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการพัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงศัพท์ประมาณ 2,100-2,250

(คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) 3) ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ 4) อ่าน เขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers) 5) มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น 6) มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น และ 7) ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียนเพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้เพราะภาษามิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขันและความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การรู้ภาษาต่างประเทศยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างคน เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีการกำหนดองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

จากกระแสการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากนานาประเทศ ประกอบกับ ประชาชนส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจและสามารถเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริงในยุคข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น การศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปจึงมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งสามารถติดต่อสื่อสาร ค้นหาข่าวสารและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษตามกำหนดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 จึงทำให้ทุกโรงเรียนเน้นการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก บางโรงเรียน

เปิดสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษา และมีการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนนักเรียน ซึ่งได้รับความนิยมจากนักเรียนและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก โดยมุ่งเน้นการเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีและสร้างทักษะในการใช้ภาษาให้กับนักเรียนไทย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง (อารีย์ วาศน์อำนวย 2545 : 4) และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศสังคมโลก ซึ่งรับรู้ว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ หลักสูตรภาษาอังกฤษจึงมีการเปลี่ยนแปลงในด้านวัตถุประสงค์การเรียนการสอนไปจากแนวการสอนเดิมที่เน้นรูปแบบและหลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ซึ่งจากการวัดผลประเมินผลพบว่าผู้เรียนไม่สามารถนำเอาความรู้ที่เรียนมาในโรงเรียน ตลอดจนมหาวิทยาลัยไปใช้ได้จริง ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการเรียนการสอน จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงหาความรู้ทุกแขนง หรือสามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการประกอบอาชีพ ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสารทั้งในด้านการอ่านฟัง พูด อ่าน เขียน ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 106) กล่าวว่าวิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานมาจากความคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้กุลยา เบญจกาญจน์ (2531 : 22) ยังกล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น คือ การที่นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในชั้นเรียนมากกว่าการสอนจากกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ ซึ่งจากจุดหมายดังกล่าว ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้แสดงการใช้ภาษา โดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วยให้มาก โดยครูจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจมากกว่า เน้นที่รูปแบบแต่จะต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมด้วย (Johnson and Morrow 1981) และที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ต้องจัดให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการฟัง การอ่าน จัดเป็นทักษะในการรับสาร การพูด และการเขียนจัดเป็นทักษะการส่งสาร การรับส่งสารจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อย 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายรับสารและฝ่ายส่งสาร ซึ่งถ้าทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขาดทักษะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือขาดทั้ง 4 ทักษะ จะไม่สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาเพื่อให้ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จึงต้องมีการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ไปพร้อม ๆ กัน

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะที่จำเป็นและสำคัญในยุคข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสิ่งสื่อพิมพ์

หรือสื่อเทคโนโลยี เช่น อินเตอร์เน็ต การที่จะได้รับสารจากแหล่งสื่อสารเหล่านี้ได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดียิ่งมีโอกาสหาความรู้จากแหล่งสื่อต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อย ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (สุรศักดิ์ กาญจนการรุณ 2531 : 1, อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศิริรัตน์ 2543 : 2) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ยังได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่ในตัวผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้นานที่สุด และใช้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา และการอ่านยังเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ทั้งใช้ในการศึกษา การทำงาน เพราะการอ่านทำให้ชีวิตเกิดการพัฒนา กู๊ดแมน (Goodman 1970 : 27) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาสมองความคิดเพราะการอ่านเป็นกระบวนการในการหาความหมาย และการทำความเข้าใจกับ บทอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดตลอดเวลา

การสอนอ่านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น ครูควรเลือกใช้บทอ่านหรือสื่อการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยการใช้โครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ด้วย เพราะความรู้ในเรื่องดังกล่าว เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ (Wiseman 1922 : 2) แต่ปัญหาที่พบเสมอ คือ นักเรียนกลุ่มอ่อนจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเรื่องเหล่านี้ ดังที่ ฮาดเลย์ (Hadley 1996 : 195-200) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกหัดทักษะการอ่านยังเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ แต่การสอนทักษะการอ่านควรสอนหลังจากที่นักเรียนได้อ่านเนื้อหาทั้งหมดไปแล้ว และสอนเฉพาะทักษะหรือโครงสร้างทางภาษาและการหาความหมายของคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการอ่านเนื้อหาในแต่ละที่เรียนเท่านั้น

นอกจากทักษะการอ่านแล้วทักษะที่จำเป็นและสำคัญอีกทักษะหนึ่ง คือ ทักษะเขียน เพราะทักษะเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝนเพื่อใช้ประโยชน์ในการจดบันทึก หรือเขียนรายงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันตลอดจนการประกอบอาชีพ (Paulston 1976 : 204, อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศิริรัตน์ 2543 : 2) เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการฝึกฟังจากคำบรรยายหรือเขียนย่อข้อมูลต่าง ๆ จากการอ่าน การศึกษาวิชาต่าง ๆ เพื่อความเข้าใจ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับทักษะเขียน ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 84, อ้างถึงใน ปิยวรรณ ศิริรัตน์ 2543 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดี เพราะประสบการณ์ในการตีความ

และได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมากเพียงพอ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงควรนำมาพัฒนาคู่กับทักษะการอ่าน เพราะการได้มองเห็นข้อความประโยคด้วยการเขียนของตนเองย่อมช่วยให้จำได้ดีกว่าอ่านผ่านตาเพียงอย่างเดียว และถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสมควบคู่กับการฝึกเขียน และยังพบว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก เพราะคุณภาพของงานเขียนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการอ่านของผู้เขียน คือคนที่มีความสามารถในการอ่าน ดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย (Stotsky 1983 : 627-628, อ้างถึงใน อมรรัตน์ วิศวแสวงสุข 2543 : 3) การให้ข้อมูลทางภาษาด้านการอ่านจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่านและ การเขียน เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลทางทักษะด้านการเขียนจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ทั้งด้านการอ่านและการเขียน (อมรรัตน์ วิศวแสวงสุข 2543 : 3)

ปัญหาทางด้านการสอนเขียนนั้น พบว่า ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัวช้า สอนไม่ทันเวลา และจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มากเกินไปก็เป็นอุปสรรค เมื่อนักเรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรงและใช้เวลาฝึกเขียนน้อยมากทำให้เกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาลัย ตปนีย์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมากที่สุด การสอนอ่านและเขียนควรฝึกควบคู่กันไป เช่นเดียวกับการฟังและการพูด

ทักษะการเขียนเป็นการนำภาษามาใช้เช่นเดียวกับทักษะการพูด แต่การเขียนเป็นทักษะที่มีขั้นตอนซับซ้อนก่อนที่จะเขียนได้ เพราะต้องใช้ความคิดในการผลิตภาษานานกว่าทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน นอกจากนั้นการส่งสารโดยการเขียนเป็นการกระทำฝ่ายเดียว เพราะผู้อ่านและผู้เขียนไม่ได้กำลังเผชิญหน้ากันอยู่ เมื่อผู้อ่านไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดไปจากจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ผู้เขียนไม่มีโอกาสอธิบายเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกัน ซึ่งต่างจากทักษะการฟัง และการพูด เพราะผู้ส่งสารและผู้รับสารเผชิญหน้ากัน เมื่อผู้ฟังไม่เข้าใจ ผู้พูดสามารถอธิบายชี้แจงทำความเข้าใจให้ตรงกันได้ ซึ่ง บอร์น (Byrne 1982 : 1, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยทักษะทางกายภาพและกระบวนการทางการคิดไปสู่ภาษา นอกจาก บอร์น (Byrne) ยังสรุปว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก เนื่องจากการเขียนปราศจากการปฏิสัมพันธ์และผลย้อนกลับระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในการเขียนผู้เขียนต้องใช้ภาษาที่มีความชัดเจนและถูกต้องตามไวยากรณ์ เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน และการเขียนนั้นผู้เขียนไม่สามารถใช้กริยา

ท่าทางและน้ำเสียงประกอบได้ ผู้เขียนจึงต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงในทุก ๆ เรื่อง จึงจะสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวที 2529 : 30) นอกจากนี้ วิดโดสัน (Widdowson 1978 : 27, อ้างถึงใน บัญชา อึ้งสกุล ม.ป.ป. : 17) ยังได้กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า การเขียนคือการเรียบเรียงความคิดอย่างมีจุดหมาย เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การเขียนไม่ใช่การนำประโยคมาเรียงต่อกันเท่านั้น ผู้เขียนต้องเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สามารถสื่อสารและทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวความคิดทางข้อความนั้น ๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้ของตนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจเหมือนผู้เขียน ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ด้านการใช้คำศัพท์ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่สละสลวย ตลอดจนพื้นฐานด้านวิจารณญาณและจินตนาการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ ลาโด้ (Lado 1957, อ้างถึงใน บัญชา อึ้งสกุล ม.ป.ป. : 17) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการเขียนว่าผู้เขียนจะต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน ในทำนองเดียวกับ ไบรท์ (Bright 1970 : 236, อ้างถึงใน บัญชา อึ้งสกุล ม.ป.ป. : 17) ได้สรุปว่า ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกันและเป็นปัจจัยที่ช่วยสื่อความคิดกับผู้อ่านได้ ทั้งยังเป็นเครื่องแสดงระดับความสามารถในการเขียนของผู้เขียนอีกด้วย

เนื่องจากการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันดังกล่าว ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น เพราะถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย การจะพัฒนาทักษะทางภาษาให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจะจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยชานาฮานและโลแมกซ์ (Shanahan and Lomax 1988 : 196) ได้ดำเนินการศึกษาเพื่ออธิบายถึงความรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากความสำเร็จของการโยงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน เพื่อนำผลที่ได้มาประเมินความสัมพันธ์ดังกล่าวพบว่า การอ่านและการเขียนมีอิทธิพลในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก จากผลการวิจัยของนักการศึกษาเช่นนี้ จึงสรุปได้ว่าการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน การสอนอ่านและเขียนจึงควรสอนควบคู่กัน โดยครูสอนการอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะดึงข้อมูลของเรื่องที่อ่านไปใช้เป็นข้อมูลในการเขียน เพื่อรายงานให้ผู้อื่นทราบได้อย่างถูกต้อง

แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้ความสำคัญด้านกระบวนการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการนำวิธีการเรียนรู้ร่วมกันมาใช้ในการสอนกระบวนการอ่านสอดคล้องกับแนวทางการสอนอ่าน การสอนอ่านให้ความสำคัญการอ่าน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre – Reading Activities) ผู้สอนสามารถทำกิจกรรมที่จะกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ และสนใจต่อสิ่งที่กำลังจะอ่านโดยสร้างโครงสร้างความรู้เดิม

กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่านและสร้างแนวทางในการคิด หาความรู้ใหม่โดยใช้สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น เกม เพลง การสาธิต การแสดงใบ้ ในขั้นที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมขณะอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการนำเสนอเรื่องที่จะอ่านเป็นครั้งแรก ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้งแบบออกเสียง และอ่านในใจ ขั้นตอนนี้มีจุดใหญ่ตรงสร้างกระบวนการคิดด้วยวิธีต่าง ๆ วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือ การตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน คำถามนั้นจะต้องใช้เวลาเพียงพอในการคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง และการถามจะต้องใช้รูปแบบในการถามถึงข้อมูลย้อนกลับและความรู้เพิ่มขึ้นทีละนิด ใช้คำย้ำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะ และขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสอนอ่าน มีจุดประสงค์เพื่อย้ำความเข้าใจของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น และสร้างความประทับใจด้วยกิจกรรมที่สนุกสนาน และเน้นเรื่องการแสดงออกถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียน และหลังกิจกรรมการอ่านแล้ว นักเรียนควรถ่ายโอนความรู้ความเข้าใจไปสู่ การเขียน ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนต้องอาศัยความรู้หลายด้านประกอบกัน การเขียนโดยทั่วไปประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่จะใช้เขียน (Content) รูปแบบ คือ การเรียงลำดับเนื้อหา (Form) ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง สื่อความหมายได้ ลีลาในการเขียน (Style) คือการเลือกโครงสร้าง เลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้เขียน และกลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษานั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เป็นไปเพื่อการสื่อสาร และทักษะที่ผู้เรียนจะต้องใช้มากคือการอ่านและการเขียนข้อความ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะนักเรียนไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาถึงระดับโรงเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกระดับชั้นยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังเช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (NT) ทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2549-2550 มีคะแนนเฉลี่ย 30.85 และ 28.68 ตามลำดับ ซึ่งจัดอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 50.00 จากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549-2550 พบว่าจำนวนร้อยละของนักเรียนที่อยู่ในระดับปรับปรุงจำนวนมากที่สุด (สำนักทดสอบทางการศึกษา, กรมวิชาการ 2549-2550) โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนได้กำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้รวบยอดในระดับโรงเรียนระดับ 2.5 ขึ้นไป ร้อยละ 70 จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (NT) ปีการศึกษา 2549-2550 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 27.50 และ 25.52 ตามลำดับ ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ระดับเขตการศึกษา และเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 50 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุเป้าหมาย นับเป็นปัญหาที่ควรได้รับความสนใจและหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในด้านภาษาอังกฤษและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จและการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ จากประสบการณ์ด้านการสอนและการสัมภาษณ์ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนหนองโพวิทยา พบว่าสาเหตุหนึ่งน่าจะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูส่วนใหญ่จะใช้รูปแบบการสอนที่เน้นให้นักเรียนอ่านแล้วมีการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล และไม่ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมและฝึกทักษะทั้งทางการอ่านและเขียนด้วยกัน และใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนน้อย ขาดการติดตามตรวจสอบดูแลการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกทักษะของภาษาอย่างต่อเนื่องของนักเรียน เป็นต้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ถ้าครูมีความรู้ความเข้าใจด้านเทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ และนำมาเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือตามธรรมชาติและความสนใจของผู้เรียน และใช้สื่อในการเรียนการสอนที่เหมาะสม ก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้โดยปรับเปลี่ยนยุทธวิธีในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการสอนโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี และการสร้างสรรค์ต่อกันระหว่างบุคคลและกลุ่มซึ่งจะสามารถช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านภาษาซึ่งต้องมีการสื่อความหมายต่อกันเป็นส่วนมากและมีการฝึกฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : บทคัดย่อ, อ้างถึงใน รักษ์สุดา ทรัพย์มาก 2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานการอ่านและการเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.85 โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้นเป็นการแจ้ง

จุดประสงค์การเรียนทบทวนความรู้เดิม และนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนที่หลากหลาย 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แบ่งเป็น 2 กิจกรรม ได้แก่ 2.1) กิจกรรมกลุ่มย่อยเป็นการปฏิบัติกิจกรรมเน้นกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเรียนและการใช้ภาษา 2.2) กิจกรรมการอ่านเป็นกิจกรรมที่เน้นกิจกรรมการอ่านจับใจความ และ 3) ขั้นวัดผล เป็นการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การตรวจผลงานนักเรียน การซักถามและการทดสอบกลุ่มย่อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวดี จิตตามัย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วย วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ซึ่งสอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2542 : 9) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุดหมายถึงการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จริงของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง ครูจัดให้นักเรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน ทั้งทางกาย ทางจิตใจ หรืออารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา

วิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้มีหลายวิธีและวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Methods) เป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ โดยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Methods) หรือการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เป็นแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งวิธีสอนดังกล่าวจะประกอบด้วยเทคนิควิธีสอนอีกหลายวิธี ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกรายวิชาและทุกระดับชั้น ดังนั้นครูต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเทคนิควิธีการดำเนินการ เพื่อการนำไปใช้ที่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่ง คือ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พัฒนาทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับซึ่งกันและกัน และลดการแข่งขันเป็นรายบุคคล เป็นต้น (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 65) ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านที่นำเสนอลักษณะสำคัญของวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Methods) ซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน ดังเช่น อาโจส และ

จอยเนอร์ (Ajose and Joyner 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 166) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญดังนี้ 1) การพึ่งพาอาศัยกัน 2) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มของตนเองและต่อสมาชิกกลุ่ม 4) การใช้ทักษะทางสังคม (Social Skills) และ 5) การใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม (Group Process) วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนจะเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยเหลือกันและกัน และฝึกปฏิบัติร่วมกัน โดยมีเป้าหมายกลุ่มร่วมกัน กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มจะมาจากผลสัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกัน (Slavin, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 70) วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกันหลายแบบ เช่น เทคนิค STAD (Student Team-Achievement Division) หรือที่เรียกว่าเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์เทคนิค TGT (Team-Games Tournament) หรือเทคนิคทีมการแข่งขันเทคนิค TAI (Team Assisted Individualized Instruction) หรือที่เรียกว่า เทคนิคกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) หรือเรียกว่า เทคนิคกลุ่มผสมผสานการอ่านและการเขียนเรียงความ เทคนิคจิ๊กซอร์ (Jigsaw) และเทคนิคการศึกษาแบบกลุ่ม (Group Investigation) ซึ่งแต่ละเทคนิคนั้นจะเหมาะสมกับแต่ละเนื้อหารายวิชา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยเฉพาะเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งเป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย ชาแรน และชาแรน (Sharan and Sharan , อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545) ที่ออกแบบขึ้นเพื่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ การเขียนเรียงความและการอ่าน และที่สำคัญกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้จะเป็นกิจกรรมกลุ่มที่จัดกลุ่มผู้เรียนประมาณ 4-6 คน โดยคละความสามารถร่วมกันเรียนรู้ทักษะด้านต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นเทคนิควิธีสอนแบบหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนภาษาของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้ 1) การสอนของครู 2) การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม (ใหญ่) 3) การฝึกโดยอิสระ (กลุ่มย่อย) 4) การประเมินผลงานโดยกลุ่มเพื่อน 5) การฝึกเพิ่มเติม (กลุ่ม) และ 6) การทดสอบผลการเรียนในแต่ละเรื่องโดยใช้หลักการให้คะแนนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากจะมีการผสมผสานกันหลายเทคนิควิธีแล้ว ครูต้องมีความชัดเจนแจ่มแจ้งในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การยกตัวอย่าง และอธิบายตัวอย่างอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย 2) ถามคำถามซ้ำ อธิบายซ้ำ 3) ถ้านักเรียนไม่เข้าใจ ครูต้องส่งเสริมให้นักเรียนถามคำถามให้มาก 4) พูดออกเสียงคำต่าง ๆ ชัดเจน ใช้ภาษาอังกฤษถูกต้อง 5) เขียนข้อความสำคัญแสดงรูปแบบให้เห็นบนกระดานอย่างชัดเจน

6) เชื่อมโยงเรื่องที่สอนกับชีวิตจริง 7) ถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนตลอดเวลาอย่างสม่ำเสมอ และ 8) สอนและอธิบายเพื่อหาหลักการให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน

เนื่องจากสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำมีหลายสาเหตุ และในทำนองเดียวกัน แนวทางการแก้ไขก็มีหลายวิธีเช่นกันในขณะเดียวกันในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในทุกองค์ประกอบ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าต้องแก้ไขที่ครูผู้สอน แก้ไขผู้เรียนและแก้ไขที่กระบวนการเรียนการสอนควบคู่กัน เช่น การเลือกใช้สื่อให้เหมาะสม เลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของวิชา เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ตลอดจนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย เน้นการให้ฝึกปฏิบัติร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมและกระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC พร้อมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนดังกล่าว ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน เช่น สลาวิน (Slavin) จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson) รวมทั้ง โคแกน (Cogan) ได้มีการคิดและพัฒนารูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันหลากหลายเทคนิค ซึ่งเทคนิควิธีที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ เทคนิค STAD (Student Team-Achievement Division) เทคนิค TGT (Team-Games Tournament) เทคนิค TAI (Team Assisted Individualized Instruction) เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เทคนิคจิกซอร์ (Jigsaw) และเทคนิคการศึกษาแบบกลุ่ม (Group Investigation) เป็นต้น (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 172) วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกรายวิชาและทุกระดับชั้น ดังนั้น ครูต้องศึกษาทำความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องตลอดจนเทคนิควิธีดำเนินการเพื่อการนำไปใช้ที่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ คือ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงานและลดการแข่งขันเป็นรายบุคคล เป็นต้น (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 155) มีนักการศึกษาหลายท่านที่นำเสนอลักษณะสำคัญของวิธีการสอนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning Methods) ซึ่งลักษณะคล้ายกันดังเช่น อาโจส และจอยเนอร์ (Ajose and Joyner 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 166) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญดังนี้ 1) การพึ่งพา

อาศัยซึ่งกันและกัน 2) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่มต่อตนเองและต่อสมาชิกกลุ่ม 4) การใช้ทักษะทางสังคม (Social Skills) และ 5) การใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม (Group Process Skills) นอกจากนี้ จอห์นสัน และคณะ (Johnson, Johnson and Holubec 1987, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 166) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ไว้ดังนี้ 1) สมาชิกจะรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยมีเป้าหมายร่วมกันหรือเป้าหมายเดียวกัน มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อวัสดุอุปกรณ์ 2) สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 3) สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่องาน แต่ละคนจะต้องร่วมกันทำงานเต็มความสามารถ และ 4) สมาชิกกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่ม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนั้นครูต้องสอนและฝึกทักษะการทำงานกลุ่มแก่นักเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้วย

การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันไม่ใช่เป็นการสอนโดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มกันเรียนรู้แบบปกติที่ครูใช้อยู่เป็นประจำ เช่น การจัดกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกไม่แน่นอน หรือนักเรียนเลือกสมาชิกกลุ่มของตนเองหรือเลือกโดยทุกคน การเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะต้องเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกกลุ่มทุกคนที่ครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้โดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิก 4 - 6 คน มีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน (1 : 2 : 1) ครูควรเริ่มต้นจากการฝึกให้ผู้เรียนมีความเคยชินกับยุทธวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันอย่างง่ายๆ ก่อนที่จะนำรูปแบบที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นมาใช้ โดยครูสามารถจับคู่นักเรียนเป็นคู่ๆ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น 1) การจดบันทึกได้ถูกต้องและได้สาระ 2) การสรุปเรื่องราวสาระที่เรียนไปแล้ว 3) การอ่านเพื่อจับใจความหรืออ่านเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง 4) การเขียนเรียงความ 5) การแก้ไขปัญหาและการหาคำตอบของคำถามต่าง ๆ และ 6) การฝึกทักษะต่าง ๆ (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 166-168)

เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบหนึ่งของวิธีสอนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning Methods) ของสลาวินและคณะ ซึ่งใช้ชื่อเป็นภาษาไทยหลายชื่อ เช่น วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC การอ่านและการเขียน เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เทคนิคการสอนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนเรียงความ และเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบ CIRC ซึ่งจะเรียกชื่อในภาษาไทยอย่างไรก็ตามก็หมายถึงเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่มีวิธีการ หลักการ เป้าหมายเดียวกัน คือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นการสอนอ่านและเขียนโดยที่ครูจะต้องดำเนินการสอนก่อน และจัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณ 4-6 คน โดยคละความสามารถ ให้ร่วมมือกันเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ

กิจกรรมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน ฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและกลุ่มร่วมกัน ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงต้องอาศัยกระบวนการกลุ่มและทักษะการทำงานกลุ่มตลอดกิจกรรม ในด้านเป้าหมายของเทคนิค CIRC นี้มีเป้าหมายหลัก คือ การช่วยส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนโดยผสมผสานการอ่านเพื่อความเข้าใจควบคู่กับการเขียน ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการเขียนมีจุดประสงค์หรือเป้าหมายอย่างไร และระดับใด จะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละระดับชั้น รวมทั้งประสบการณ์เดิม และศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละกลุ่มด้วย สรุปก็คือ เป้าหมายหลักของเทคนิคการเรียนรู้แบบ CIRC คือ การพัฒนาการอ่านควบคู่กันไปกับการเขียน (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 178)

การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ควรจะต้องมีการสอนคำศัพท์ประกอบด้วยทุกครั้ง ซึ่ง พาไลนซาร์ และบราวน์ (Palinesar and Brown 1984, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 180) ได้เสนอแนะไว้ว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นในการสอนแต่ละครั้ง ควรฝึกทักษะการสรุปให้นักเรียน ฝึกทักษะการถามคำถาม สอนให้นักเรียนทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างกระจ่างชัดเจน และฝึกทักษะการทำนายหรือการคาดการณ์ล่วงหน้า สลาวิน (Slavin 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 180) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้ 1) บอกจุดประสงค์ 2) สอนคำศัพท์ใหม่ 3) ทบทวนคำศัพท์เดิม และ 4) อภิปรายเรื่องที่นักเรียนร่วมกันอ่านในกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้หลังจากที่สอนฝึกการอ่านให้นักเรียนเข้าใจแล้ว

การเขียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทคนิค CIRC จะต้องให้นักเรียนฝึกเขียนหลังจากการฝึกอ่านและ/หรือระหว่างการฝึกอ่าน ซึ่งการฝึกเขียนควรให้เวลาในการฝึกอย่างพอเพียง และทักษะการเขียนที่นักเรียนจะต้องฝึก ต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับบทอ่าน และกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติจะต้องสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละรายวิชาและระดับชั้น โดยทั่วไป เทคนิค CIRC หรือ เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียนเรียงความเป็นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียน รวมทั้งการนำทักษะดังกล่าวไปใช้ในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ซึ่งองค์ประกอบย่อยในการสอนและฝึกการอ่านและเขียนของ เทคนิค CIRC ที่จะนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน คือผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียน ครูต้องติดตามดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนที่จับคู่กัน หรือเข้ากลุ่มกันเรียนรู้โดยที่ในกิจกรรมการอ่านนั้น นักเรียนจะต้องช่วยกันระบุสาระสำคัญของเรื่องที่ให้อ่าน เช่น ศึกษาตัวละคร บริบทของเรื่องและปัญหา ความพยายามในการแก้ปัญหา และการแก้ปัญหาในที่สุด ซึ่งถ้านักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน จะช่วยพัฒนาความสามารถและทักษะในการอ่านได้ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนอ่อนจะเรียนรู้

ได้ผลมากขึ้นเพราะในกลุ่มจะช่วยกันอธิบายและร่วมกันคิดโดยตลอดในทุก ๆ กิจกรรมที่กำหนดให้ฝึก-ปฏิบัติ (Fitzgerald and Spiegal 1983, อ้างถึงใน Slavin 1986: 100-103) ที่สำคัญในการใช้เทคนิค CIRC สมาชิกจะต้องอธิบายการคาดคะเนแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา สรุปสาระสำคัญของเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของกันและกันได้

เทคนิคการสอนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน หรือเทคนิค CIRC ประกอบด้วยองค์ประสำคัญ 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมการอ่านเรื่องราว บทความสั้น ๆ พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฝึกเขียน (Basal-related Activities) 2) การสอนอ่าน (Reading Comprehension) และ 3) การบูรณาการหลักภาษา การใช้ภาษากับการเขียน นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว นักเรียนจะต้องร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มที่มีการจัดสมาชิกเข้ากลุ่มที่คละความสามารถโดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ 1) การสอนของครู 2) การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม (ใหญ่) 3) การฝึกโดยอิสระ (กลุ่มย่อย) 4) การประเมินผลงานโดยกลุ่มเพื่อน 5) การฝึกเพิ่มเติมเป็นกลุ่ม และ 6) การทดสอบผลการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องโดยใช้หลักการให้คะแนนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นอกจากนี้ อัจฉรา สุขกระโทก (2543 : 7, อ้างถึงใน รักษ์สุดา ทรัพย์มาก 2548 : 28) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ได้เสนอรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย และ 3) ขั้นวัดผล ซึ่งสอดคล้องกับ รักษ์สุดา ทรัพย์มาก (2548 : บทคัดย่อ) และถาวร แก้วสีหาบุตร(2549 : บทคัดย่อ) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ไว้ดังนี้ คือ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย/กลุ่มการอ่าน และ 3) ขั้นวัดผล สำหรับ พูลศรี กิจเฉลา (2544 : 7) พจนา เขียนสะอาด (2547 : 117) ภาวดี จิตตามัย (2548 : บทคัดย่อ) วาสนา สวนสีดา (2548 :บทคัดย่อ) และยุพา ทองจีน (2548 : 14-15) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิค CIRC ไว้สอดคล้องกัน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นทำกิจกรรม และ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล ส่วน ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ (2546 : 12) และรัชนีกรนิภา มีมาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้เสนอขั้นตอนการสอนของเทคนิค CIRC ไว้สอดคล้องกัน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) การเตรียมผู้เรียน 2) การสอนเนื้อหาสาระ 3) กิจกรรมกลุ่มย่อย/การทดสอบกลุ่มย่อย 4) การแข่งขันเกมวิชาการ/การหาคะแนนความก้าวหน้า และ 5) การประเมินผลและมอบรางวัล และละมัย โคตรโสภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้นำเสนอขั้นตอนการรูปแบบการสอนวิธีร่วมมือกัน

เรียนรู้แบบผสมผสาน ไว้ดังนี้ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นฝึก 4) ขั้นประเมินผล และ 5) ขั้นถ่ายโอนกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดหลักการ และวิธีหรือกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ขั้นเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย

1.1 จัดกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถ กำหนดสัดส่วน เก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1 : 2 : 1

1.2 แนะนำการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน วิธีการวัดและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่ม ฝึกทักษะและวิธีการการทำงานกลุ่ม สร้างแรงจูงใจในการร่วมมือกันเรียนรู้

2. ขั้นสอน ประกอบด้วย

2.1 ครูเสนอเนื้อหาสาระบทเรียนต่อทั้งชั้นโดยทบทวนความรู้เดิม คำศัพท์เดิม โครงสร้างประโยคที่เรียนไปแล้ว และบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายการเรียนรู้

2.2 ครูสอนโดยอธิบายโครงสร้างของประโยคในบทอ่าน สอนคำศัพท์ใหม่ ฝึกเขียนประโยคจากคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในบทอ่านตามที่กำหนด เขียนประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์เช่นเดียวกับประโยคในบทอ่าน

2.3 ให้นักเรียนอ่านบทอ่าน โดยจับคู่กันอ่าน ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการอ่านของเพื่อน ให้ตอบคำถาม ทำกิจกรรมตามที่ระบุในท้ายบทอ่าน ครูอธิบาย ช่วยกันสรุปสาระสำคัญ

3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ประกอบด้วย

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนแจกชุดกิจกรรม ทบทวนกิจกรรมกลุ่มเป้าหมายของกลุ่ม

3.2 นักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน ปฏิบัติกิจกรรม ตอบคำถามที่กำหนด จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แปลความ ตีความ ขยายความจากเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์ เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องที่อ่านตรงกัน

3.3 ร่วมกันฝึกการเขียนประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์ในบทอ่าน เขียนประโยคตอบคำถาม เขียนเรียงคำให้เป็นประโยค เขียนประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์เช่นเดียวกับประโยคที่ปรากฏในบทอ่าน เขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์และข้อความที่สำคัญได้ และเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

3.4 ตรวจผลการปฏิบัติงานของเพื่อน

4. ขั้นสรุปและประเมินผล ประกอบด้วย

4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล

4.2 นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบโดยลำพัง ไม่มีการช่วยเหลือกัน

4.3 ตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

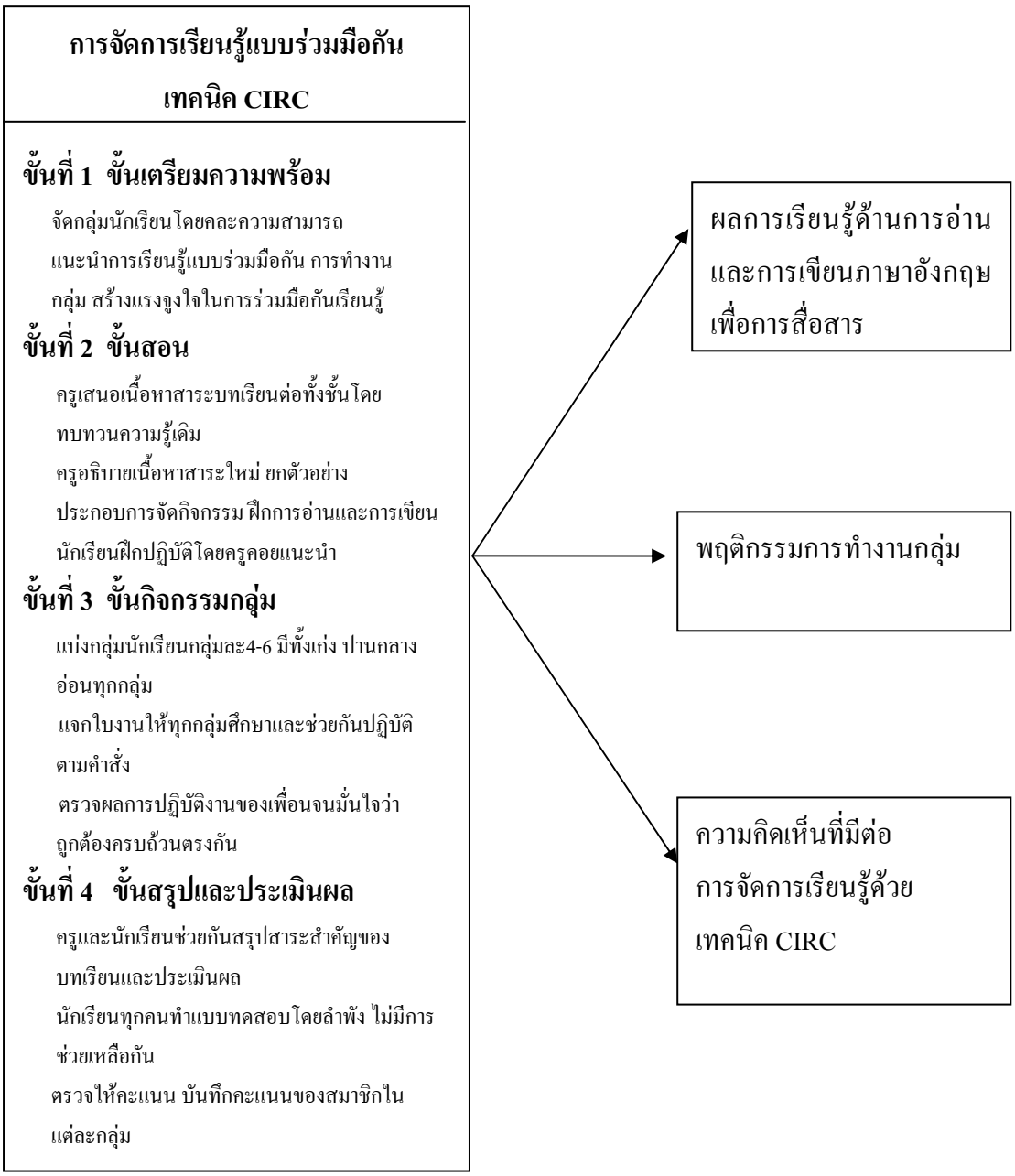

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

คำถามของการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันหรือไม่

2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับใด

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับใด

สมมติฐานของการวิจัย

ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

1.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2.2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

1.2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา จังหวัดราชบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ33101) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ปีการศึกษา 2552 3 ห้องเรียน จำนวน 77 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 24 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม ห้องเรียนด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบจับสลาก

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียน ให้ตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสาร ทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ ซึ่งได้คัดเลือกเนื้อหาโดยพิจารณาตามความยากง่ายตามลำดับจากบทความสั้น ๆ สื่อ และสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 16 พฤศจิกายน 2552 – 21 ธันวาคม 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัยนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการกิจกรรมการอ่านและการเขียน และแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ โดยสมาชิกในกลุ่มจะศึกษาและ

ทำความเข้าใจบทเรียนร่วมกันโดยช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม โดยการจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถแนะนำ ทบทวน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC 2) ขั้นสอน ทบทวนความรู้เดิมบอก/แจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สอนอธิบายเนื้อหาใหม่ ฝึกอ่าน/เขียนนักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยครูคอยแนะนำ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ตรวจผลการปฏิบัติของสมาชิกในกลุ่ม และ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและประเมินผล ทดสอบนักเรียนรายบุคคลเพื่อนำคะแนนมาประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

2. การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษจากบทอ่านประเภทต่างๆที่กำหนดให้แล้วนักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ มีการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนการสอบที่ได้จากการทดสอบการอ่านจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ โดยประเมินทักษะด้านการอ่านด้านจับประเด็นและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านเรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่าน และเดาความหมายของศัพท์จากข้อความในบริบทได้ โดยใช้บทอ่านจาก บทความสั้น ๆ สื่อ และสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

4. ผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบการเขียนสรุปเรื่องจากการอ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics ประเมินทักษะการเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน 5 ประเด็น ดังนี้ 1) การสื่อความหมาย 2)โครงสร้างไวยากรณ์และการใช้รูปประโยค 3) การเลือกใช้คำศัพท์ 4) เนื้อหา และ 5) การสะกดคำศัพท์ โดยใช้แบบประเมินการเขียนสรุปความ

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูดและการปฏิบัติของนักเรียนขณะที่ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ประเมินโดยครูและนักเรียน ประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ด้านในการทำงานกลุ่ม คือ 1) การสร้างความคุ้นเคย 2) การสื่อความหมาย 3) การจูงใจ และ 4) การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง โดยการให้คะแนนเป็นแบบ Scoring Rubrics

6. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็น

7. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC โดยผู้วิจัยได้กำหนดสาระสำคัญประกอบด้วยหัวข้อตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   2.1 การสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
   2.2 การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร
3. วิธีสอนแบบร่วมมือกันและการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   4.1 งานวิจัยในประเทศ
   4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 ปี

หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยที่ใช้อยู่คือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2525 (ฉบับปรับปรุง 2533) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ในเรื่องที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2. การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทยมีทักษะกระบวนการและเจตนคติที่ดีทางคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคล มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้กระบวนการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ

พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างการ จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาของชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวกำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

แนวคิด

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในครั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ โดยยึดหลักการเรียนรู้ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญและสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ กำหนดหลักการของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทย ควบคู่ความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้สนองต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ จากการศึกษาทุกรูปแบบ

6. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้มีความสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจการเมือง การปกครอง และความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

7. เป็นหลักสูตรที่ให้ทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข อยู่บนพื้นฐานของความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่นที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต

5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทยทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวดำเนินการดังนี้

1. จัดหลักสูตรต่อเนื่อง 12 ปี โดยจัดแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ
   ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
   ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
   ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. กำหนดสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.1 สาระการเรียนรู้ หมายถึง สาระและกระบวนการที่ใช้เป็นสื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 กลุ่ม

1 ภาษาไทย
2 คณิตศาสตร์
3 วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5 สุขศึกษา และพลศึกษา
6 ศิลปศึกษา
7 การงานและอาชีพ
8 ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของสาระการเรียนรู้ดังกล่าว ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้บังคับ และสาระการเรียนรู้เลือก ดังนี้ สาระการเรียนรู้บังคับ เป็นสาระพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับผู้เรียนทุกคน สำหรับภาษาต่างประเทศกำหนดเป็นภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น สาระการเรียนรู้เลือก เป็นสาระที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนรวมที่สนองความต้องการของผู้ปกครอง และชุมชน ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และเฉพาะทาง

2.2 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มเติมจากการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ เป็นการเชื่อมโยงและบูรณาการสาระการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ ให้เข้ากับชีวิตจริง โดยการจำลองการใช้ชีวิตในสังคมด้วยการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากนี้ยังเป็นการจัดกระบวนการแนะแนวให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น รู้สภาพ แวดล้อม รู้ปัญหา และรู้วิธีการที่จะจัดการกับตนเองอย่างสร้างสรรค์

3. สัดส่วนเวลาการจัดสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นไปตามหลักการ และบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร จึงกำหนดสัดส่วนเวลาของสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ให้สถานศึกษาจัดสาระการเรียนรู้เชิงบูรณาการหรือเป็นรายวิชาหรือเป็นโครงงานตามความเหมาะสม โดยมีเวลาเรียนรวมประมาณปีละ 1,200 ชั่วโมง และมีสัดส่วนของสาระการเรียนรู้บังคับ 50% สาระการเรียนรู้เลือก 35% และ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 15% ของเวลาทั้งหมด สถานศึกษาสามารถยืดหยุ่นเวลาในการจัดการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระได้ตามที่เห็นสมควร โดยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และจัดการเรียนรู้ในลักษณะ โครงงาน สหวิทยาการ บูรณาการข้ามกลุ่มสาระ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ด้วยความมั่นใจ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศรัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมปัจจุบัน จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศขึ้น โดยจัดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่หนึ่ง สำหรับผู้เรียนทุกคนที่เข้าสู่ระบบโรงเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึกและเข้มขึ้นหรือรายวิชาให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ช่วงชั้นที่2 ขึ้นไป

วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับสูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจใน

เรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองและเผยแผ่วัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามลำดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)

ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น โดยคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3) จะมีความรู้ความสามารถขั้นต่ำตามสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

เข้าใจและใช้ทักษะทางภาษาในการแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ โดยใช้ศัพท์ 2,100-2, 250 คำ น้ำเสียง ท่าทาง ประโยคประสม ประโยคซับซ้อน ข้อความที่เป็นความเรียง ไม่เป็นความเรียง บทสนทนาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึกภาษาที่ใช้ในการนำเสนอความคิดรวบยอด

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาสืบค้นข้อมูล ความรู้ความสนใจในหัวเรื่องตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมรอบตัว อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การศึกษาและอาชีพ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การเดินท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

ใช้ภาษาภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและเตรียมเข้าสู่อาชีพ

สาระที่กำหนดไว้สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทุกสาระจึงควรได้นำไปสอนทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษาในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระคือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงแค่การจดจำศัพท์ และรูปประโยคในภาษา นักเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคมประกอบด้วย

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนะของชาติอื่น ๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ รูปแบบพฤติกรรมและเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่มีต่อสังคมของเรา วัฒนธรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ แนวคิด (Perspectives) การปฏิบัติ (Practices) และการผลิต (Products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิดด้านวัฒนธรรม นักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อน

ความคิดเห็นกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติอื่น ประกอบด้วย

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

นักเรียนมีประสบการณ์เดิมของตนอยู่แล้ว เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นแหล่งความรู้ที่มีค่า การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จะช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียน มาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (ม.1-3)	สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
1. เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำคำอธิบายที่พบในสื่อจริง	- ภาษา ท่าทาง น้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่พบในสื่อจริง
2. อ่านออกเสียง บทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	- บทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น - หลักการอ่านออกเสียง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (ม.1-3)	สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
3. เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text Information) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง	- สื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ
4. เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูลและข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน	- ข้อความ ข้อมูล และข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานที่ ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.2

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (ม.1-3)	สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาตามมารยาททางสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่นและวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น ความต้องการเสนอความช่วยเหลือและให้บริการ
3. ใช้ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ของตนเอง และสิ่งที่ตนสนใจสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ทางภาษาและจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนในการเรียนและอาชี พ	- ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล
4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและโครงการในอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง	- ภาษาที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและโครงการในอนาคต

มาตรฐานที่ ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความ คิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต1.3

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (ม.1-3)	สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น
1. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้น ๆ หรือกิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้น ๆ กิจวัตรประจำวัน
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	- ภาษาที่ใช้เสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่นและสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์	- ภาษาที่ใช้และแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ในท้องถิ่น ข้อมูล เหตุการณ์ในท้องถิ่น
4. นำเสนอบทเพลง บทละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอบทเพลง เหตุการณ์ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อประเภทต่าง ๆ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง จากสื่อประเภทต่าง ๆ และ นำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.1

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้รายปี
1. เข้าใจภาษาท่าทาง น้ำเสียงความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งเข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง คำอธิบายที่พบในสื่อจริง	- บทสนทนาในชีวิตประจำวัน - คำสั่ง คำขอร้อง คำอธิบาย
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	- บทอ่านประเภทต่างๆ เช่น ข่าว บทความ บทกวี - หลักการอ่านออกเสียง
3. เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	- สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น เพลง บทกวี ฉลาก ยา ป้ายประกาศ กราฟ แผนภูมิ พยากรณ์อากาศ เครื่องหมาย
4. เข้าใจ ตีความและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล และข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน	- ข้อความ ข้อมูล และข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เช่น เอกสารแผ่นพับ โฆษณา ข่าว คู่มือกำกับผลิตภัณฑ์ บทความสารคดี

มาตรฐานที่ ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.2

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้รายปี
1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารต่อเนื่องโดยใช้เทคโนโลยีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาตามมารยาททางสังคม เช่น การทักทาย การกล่าวลา การขอบคุณ การขอโทษ การขออนุญาต
2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นแสดงต้องการของตน การเสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	- ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น ความต้องการ เสนอความช่วยเหลือและให้บริการ - ภาษาที่ใช้ในการค้นคว้าและสืบค้นข้อมูล
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและสิ่งที่ตนสนใจสร้างองค์ความรู้จากการสื่อสารเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ	- ภาษาเพื่อขอ และให้ข้อมูล อธิบาย และบรรยายเปรียบเทียบเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากการสื่อสารการเรียนรู้ทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ	- ภาษาที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและโครงการในอนาคตพร้อมทั้งเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มี ประสิทธิภาพและ สุนทรียภาพ

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐาน ต1.3

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้รายปี
1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวัน	- ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลบุคคลที่สนใจ เรื่องราวในชีวิตประจำวัน เรื่องเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจ เหตุการณ์สำคัญ
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	- เหตุการณ์สำคัญ กิจกรรมที่สนใจ
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ในท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์	- ข่าวจากหนังสือพิมพ์ เรื่องเล่า บทความ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
4. นำเสนอบทเพลง เหตุการณ์หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามสนใจด้วยความสนุกสนาน	- บทกวีสั้น ๆ บทเพลงง่าย ๆ

ผู้วิจัยเลือกสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.2 มีทักษะในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มี ประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ ม.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
ต 1.1 ต 1.2 ต 1.3	1. เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง(Non-text Information) ในรูปแบบต่าง ๆโดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง หรือถ่ายโอนข้อความเป็นสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง 2. เข้าใจ ตีความ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูลและข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน 3. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่นและวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 4. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์ทั่วไป 5. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	1. เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง 2. เข้าใจ ตีความและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล และข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน 3. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นแสดงความต้องการของตน การเสนอความช่วยเหลือและบริการแก่ผู้อื่นโดยใช้เทคโนโลยีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 4. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวสั้นๆ หรือกิจวัตรประจำวัน	สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น เพลง บทกวี ฉลาก ยา ป้ายประกาศ กราฟ แผนภูมิ พยากรณ์อากาศ เครื่องหมาย ข้อความ ข้อมูล และข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน เช่น เอกสารแผ่นพับ โฆษณา ข่าว คู่มือกำกับผลิตภัณฑ์ บทความ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ ม.3	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
	6. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในท้องถิ่นและสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ 7. เสนอบทเพลง บทละครสั้น (Skit) เหตุการณ์ บทกวี หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน	5. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ 6.นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ในท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ 7. นำเสนอบทเพลง เหตุการณ์หรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ ตามสนใจด้วยความสนุกสนาน	สารคดี ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น ความต้องการ เสนอความช่วยเหลือและให้บริการ ภาษาที่ใช้ในการค้นคว้าและสืบค้นข้อมูล

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

โรงเรียนหนองโพวิทยาตั้งอยู่เลขที่ 159 หมู่ที่ 9 ตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี มีเนื้อที่ 34 ไร่ 2 งาน 75 ตารางวา อยู่ห่างจากจังหวัดราชบุรี 25 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร 75 กิโลเมตร สภาพของโรงเรียน ประกอบด้วยอาคารเรียน 3 หลัง โรงฝึกงาน 3 หลัง หอประชุม และสนามฟุตบอล

การจัดการศึกษา โรงเรียนหนองโพวิทยาเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบลขนาดเล็กที่อยู่ในโครงการทดลองสอนวิชาชีพระดับตำบล ปี พ.ศ. 2519 โดยมีวัตถุประสงค์จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพไปพร้อมกัน เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ถ้าไม่ประสงค์จะศึกษาต่อก็อาจจะประกอบอาชีพได้ ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนเปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ห้องเรียน) และระดับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน) จำนวนทั้งหมด 12 ห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และยึดแนวทางการวัดและประเมินผลหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลการศึกษาของโรงเรียน

วิสัยทัศน์

โรงเรียนหนองโพวิทยาเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษา โดยประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายชุมชน พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมนำความรู้อยู่อย่างพอเพียง

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตลอดจนพัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้ ตามมาตรฐานวิชาชีพ และเต็มศักยภาพ
2. สร้างความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษาแก่เยาวชนในท้องถิ่น
3. พัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกมุ่งสู่ความเป็นสากล
4. ส่งเสริมการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และการบูรณาการ
5. พัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะใฝ่รู้ ใฝ่เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้และทักษะใน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
6. สร้างเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมนำความรู้ ยึดมั่นในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนปฏิบัติตามแนวพระราชดำริใช้ชีวิตที่พอเพียง
7. พัฒนาสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่แข็งแรงสมบูรณ์ปลอดจากโรคภัยและสารเสพติด
8. พัฒนา สร้างเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ รักและตระหนักในคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาและอาชีพท้องถิ่นและพร้อมที่จะพัฒนา อนุรักษ์สืบสานให้อยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป

9. พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ให้มีการประสานความ ร่วมมือในทุกด้าน เพื่อการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียนให้สนองความต้องการของท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไขของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

เป้าประสงค์ด้านผู้เรียน

1. รู้จักคิดวิเคราะห์ บูรณาการความรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. มีความคิดสร้างสรรค์ รักการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
3. มีคุณลักษณะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
4. มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านรักความสะอาด มารยาทดี มีวินัย และภูมิใจในท้องถิ่น
5. มีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ปลอดจากสารเสพติด
6. มีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาและอาชีพท้องถิ่น และพร้อมที่จะพัฒนา อนุรักษ์ สืบสานให้อยู่คู่ท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
7. มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพท้องถิ่น
8. มีความรู้เป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยากร มีทักษะและ ศักยภาพในทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน วิธีการดำเนินชีวิต ให้เหมาะสมกับสถานการณ์
9. มีความรู้ ความสามารถ ในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่

1. รักสะอาด
2. มารยาทดี
3. มีวินัย
4. รักและภูมิใจในท้องถิ่น

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนหนองโพวิทยาได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ชั้น ม.1			ชั้น ม.2			ชั้น ม.3			กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
	พื้นฐาน	เพิ่มเติม (ร.ร.จัด)	เพิ่มเติม (น.ร.เลือก)	พื้นฐาน	เพิ่ม เติม (ร.ร.จัด)	เพิ่มเติม (น.ร.เลือก)	พื้นฐาน	เพิ่มเติม (ร.ร.จัด)	เพิ่มเติม (น.ร.เลือก)	
1. ภาษาไทย	120	40	-	120	40	-	120	40	-	1. กิจกรรมแนะแนว 40 ชั่วโมงต่อปี 2. กิจกรรมตามความสนใจ 40 ชั่วโมงต่อปี 3. กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด 40 ชั่วโมงต่อปี
2. คณิตศาสตร์	160	-	-	160	-	-	180	-	-	
3. วิทยาศาสตร์	160	-	-	160	-	-	160	-	-	
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	160	-	-	160	-	-	160	-	-	
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	80	-	80	80	-	80	80	-	80	
6. ศิลปะ	40	-	80	120	-	80	40	-	80	
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	120	-	80	120	-	80	40	80	80	
8. ภาษาต่างประเทศ	120	-	-	120	-	-	120	-	-	
รวม	960	40	80	960	40	80	880	120	80	
รวมทั้งหมด	1080			1080			1080			

จากตารางที่ 8 โครงสร้างหลักสูตรและสัดส่วนเวลาเรียนของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ33101 มีเวลาเรียน 3 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวมทั้งปี 120 ชั่วโมง ตามคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ31101) ดังนี้ ใช้ภาษา น้ำเสียง และท่าทาง สื่อสารตามมารยาทสังคม และภาษาในการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในการเรียน การปฏิบัติงาน การสมัครงาน ขอและให้ข้อมูล ความช่วยเหลือและบริการผู้อื่น ถ่ายโอนข้อมูลที่ได้ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ วลี สำนวนง่าย ๆ ประโยค คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย ข้อความที่ซับซ้อน ข้อมูล บทอ่าน เรื่องราวสั้น ๆ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง จากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แล้วถ่ายโอนเป็นถ้อยคำของตนเองในรูปแบบต่างๆ สรุป แสดงความคิดเห็น ความต้องการ ความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง บทกวี บทเพลง บทละครสั้น เปรียบเทียบข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ท้องถิ่นและสังคม ประสบการณ์ส่วนตัว การศึกษา การทำงาน เทคโนโลยี งานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือใน

การศึกษาต่อ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และได้กำหนดหัวข้อหน่วยการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ 11 เรื่อง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่	ชื่อหน่วย	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
Unit 1	Life Style	10
Unit 2	Personalities	6
Unit 3	Food and Drink	9
Unit 4	Relation with Other People	9
Unit 5	Travel	12
Unit 6	Free time and Entertainment	20
Unit 7	Accidents	10
Unit 8	Animals	7
Unit 9	Teenage Favorites * Our local , Nature , Healthy Care , The idol and Entertainment*	15
Unit 10	Problem and Advice	10
Unit 11	Social Relation	12

จากตารางที่ 9 หน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทั้ง 11 หน่วย ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยการเรียนรู้เรื่องที่ 9 Teenage Favorites จำนวน 15 ชั่วโมง มาทำการสอนเพื่อการวิจัย เพราะสามารถกำหนดบทอ่านที่มีลักษณะที่หลากหลาย (Text Types) ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องละ 1 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ประเภทของบทอ่านที่ใช้ในการวิจัย

Unit 9 Teenage Favorites	Text Types	Time
1. Our local Area	Brochure	3
2. Nature	Factual Text	3
3. Healthy Care	Advertisement	3
4. The Idol	News	3
5. Entertainment	Tale	3

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยคำนึงถึงความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่การสื่อสารไร้พรมแดน มิใช่การเรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2549 ก : 16-17)

การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารคำนึงถึงโอกาสในการใช้ภาษาของผู้เรียนโดยจัดเนื้อหาในการสอนให้เหมาะสมตรงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งได้มีนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ เทเลอร์ (Tayler 1979 : 70) กล่าวว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน กล่าวคือ เรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษามากกว่าการเรียนด้วยการศึกษาโครงสร้างทางภาษา สอดคล้องกับ ลิตเติลวูด (Littlewood 1990, อ้างถึงใน อิทธิพล เหล็กกล้า 2545 : 16-17) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบภาษา การเรียนภาษาไม่ได้เรียนแต่เฉพาะกฎไวยากรณ์เท่านั้นแต่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ และไฮมส์ (Hymes 1981, อ้างถึงใน ราตรี ศรีทองเทศ 2544 : 15) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้หรือการตีความภาษาจะเกิดขึ้นจากการสนทนาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และฮาลลิเดย์ (Halliday 1982, อ้างถึงใน ราตรี ศรีทองเทศ 2544 : 15) กล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือเรื่องของหน้าที่ของภาษา (Function) หมายถึง การรวมเอาหัวข้อที่เหมือนกันไว้ตามหน้าที่และรูปของหน่วยต่าง ๆ เช่น การทักทาย การเชื้อเชิญ การขอร้อง นอกจากนี้ เดวิดส์ และคณะ (Davies and other 1990, อ้างถึงใน อารีย์ วาศน์อำนวย 2545 : 39) กล่าวว่าวิธีสอนเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาผ่านการสื่อสาร ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารทางสังคม โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถที่นำความรู้ในสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ อารีย์ วาศน์อำนวย (2545 : 43) กล่าวว่า กิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้

หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน โดยทำกิจกรรมหลังการอ่านซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่กิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านแต่เป็นกิจกรรมที่ใช้สื่อความหมายหรือถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การพูดสรุป เขียนหรือสื่อความหมายในรูปแผนผัง ตาราง ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิวิมล กังลี่ (2545 : 39) กล่าวว่าการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นมีความแตกต่างไปจากการอ่านเพื่อการศึกษาภาษา โดยผู้อ่านต้องมีจุดประสงค์ในการอ่านและผู้อ่านไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับสารแต่ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการอ่านเพื่อรับข่าวสารข้อมูลที่ต้องการแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และรุ่งวนา สุดจิตต์ (2545 : 48) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนอ่านเป็นการเตรียมความรู้เดิมที่จำเป็นในการอ่านให้กับนักเรียนและเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ใช้ได้ในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ (2547 : 22) กล่าวว่า กิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมให้ผู้อ่านคาดเดาเรื่องและใช้ความรู้เดิม 2) ขั้นการอ่านเพื่อฝึกฝนการอ่านทั้งในระดับพื้นฐานและระดับสูง 3) ขั้นการถอดรหัส 4) ขั้นการทำความเข้าใจ และ 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล โดยผู้สอนจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามความสามารถของตนเองอย่างมีรูปแบบภาษา แต่ไม่เน้นหลักภาษาตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งตรงกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 34) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้นแต่เป็นการเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อารีย์ วาศน์อำนวย (2545 : 19) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะให้ความสำคัญกับสถานการณ์ในการใช้มากกว่าการเน้นไวยากรณ์ เป็นการเรียนที่เน้นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเป้าหมายด้านการสื่อสาร สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง และสาวิตรี ประวัติ (2545 : 46) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ภาษาและเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป้าหมายในการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร อีกทั้ง กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546 : 27) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้จริงซึ่งผู้เรียนจะสนใจข้อมูลที่ใช้ในการสื่อสารหรือการใช้ภาษามากกว่าตัวภาษาหรือกลวิธีการใช้ภาษา สนใจหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่เน้นที่เรียนเฉพาะโครงสร้างของภาษาเท่านั้น แต่เป็นการให้ผู้เรียนนำเอาโครงสร้างของภาษามาใช้อย่างเหมาะสม และเน้นกระบวนการ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันได้อย่างถูกกาลเทศะ โอกาสหรือสถานการณ์หรือสถานที่ในการสื่อสารได้จริง และมุ่งเน้นให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เป้าหมายของการสอนพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารได้ ซึ่งมีผู้รู้ได้เสนอแนะหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59-66) ได้เสนอแนะหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ครูผู้สอนเลือกไปปรับใช้เป็นหลักการของตนเอง ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรมีการวางแผนการสอน โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละคาบเรียน กล่าวคือ มีการกำหนดว่าเมื่อผู้เรียนในแต่ละคาบไปแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำกิจกรรมในการใช้ภาษาสื่อสารอะไรได้ เช่น ในการฝึกทักษะการพูดอาจมีจุดหมายเพื่อถามทิศทาง เป็นต้น

2. ผู้สอนควรตระหนักว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่ง และไม่สามารถแยกเป็นส่วน ๆ ได้โดยไม่ทำลายธรรมชาติของกระบวนการสื่อสาร แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเกี่ยวข้องกับภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค และเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แท้จริง

3. กระบวนการในการสื่อสารมีความทัดเทียมกับรูปแบบภาษา โดยกิจกรรมการฝึกฝนทางภาษาจะมีลักษณะเพื่อการสื่อสารมากขึ้น หากมีปัจจัย 3 ประการ คือ 1) ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) เป็นการเติมช่องว่างของข้อมูลเพื่อให้เกิดการสื่อสาร 2) การเลือกสิ่งที่ต้องการจะพูด (Choice) ผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาควรมีโอกาสเลือกเรื่องที่จะพูด และวิธีการพูดด้วยตนเอง โดยผู้พูดจะเลือกทั้งความคิดที่ต้องการสื่อสารและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม คู่สนทนาจึงไม่มีโอกาสทราบล่วงหน้าว่าผู้พูดจะพูดอะไร ในขณะที่กิจกรรมที่มีการควบคุม การแสดงออกทางภาษาของผู้พูดและผู้ฟัง จะเป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นการสื่อสารที่แท้จริง และ 3) การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้ฟัง (Feedback) ตามปกติผู้สื่อความหมายควรได้ข้อมูลป้อนกลับจากอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งจะทำให้ผู้ส่งสารรู้ว่าการสื่อความหมายของตนได้ผลหรือไม่ เช่น ถ้าอีกฝ่ายแสดงกริยาไม่เข้าใจผู้ส่งสารจะทราบได้ทันทีว่าการสื่อความหมายของตนยังไม่ดีเท่าที่ควรจึงจะต้องหาวิธีการอื่นมาสื่อความหมาย เช่น อาจพูดซ้ำ หรือพูดโดยเปลี่ยนรูปแบบภาษาอธิบายเพิ่มเติม หรือใช้ท่าทางประกอบ ถ้าได้ข้อมูลป้อนกลับว่าเรื่องที่ตนพูดเป็นที่เข้าใจด้วย

4. ผู้เรียนควรเรียนด้วยการกระทำโดยผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำและจัดสภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีการกระทำกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นควรมีลักษณะเป็นการสื่อสารที่แท้จริง

5. มีผู้วิจารณ์ว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น ละเลยต่อข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของผู้เรียน แต่กระนั้นข้อผิดพลาดดังกล่าวก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดเสมอไปเพราะอาจจะเกิดจากผู้เรียนไม่ได้เตรียมตัวมา ในขณะที่การสอนแบบเดิมพยายามหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเหล่านี้ด้วยการควบคุมสิ่งที่นักเรียนพูด ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่ให้โอกาสผู้เรียนได้ทดลองใช้ความรู้ภาษาที่เรียนจึงเป็นธรรมดาที่ผู้เรียนที่มีอิสระในการใช้ความรู้ทางภาษา ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้บ้าง จึงถือว่าวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความยืดหยุ่นมากกว่า จึงให้ผลดีต่อผู้เรียนมากกว่า

ฟินอคคิเอโร และโบโนมี (Finocchiaro and Bonome 1973 : 24-25) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดการเรียน ตามแนวการสื่อสารพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนความรู้ด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มเรียน ผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ารูปแบบภาษาที่สอนจะใช้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย และสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ได้จริง ๆ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นและเร่งเร้าให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น

2. ความรู้ด้านความสามารถทางการสื่อสาร ซึ่งรวมทั้งกฎเกณฑ์และภาษาที่ใช้อยู่จริงควรจะได้รับการจัดที่พอเหมาะที่ผู้เรียนจะสามารถนำภาษานั้นไปสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

3. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ การฝึกฝน รวมทั้งได้รับประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หน้าที่ของแบบภาษาแต่ละแบบ ตลอดจนอธิบายถึงความเหมาะสมที่จะใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ และควรอธิบายถึงวัฒนธรรมประเพณีของผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ด้วย

4. ในการสอน ผู้สอนต้องเน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องด้วย และต้องมีความรู้ด้านกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้กันในแต่ละกลุ่มสังคม

5. ความต้องการของผู้เรียนจะต้องอยู่ในกรอบของความรู้ทางด้านไวยากรณ์และความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่มสังคม

6. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ (Learner Centered) ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการใช้ภาษา ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของกิจกรรมคู่ (Pair Work)

7. ความเป็นจริงการเรียนภาษาเกิดจากการร่วมกับกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงกันมากที่สุดและเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย

8. กิจกรรมหรือแบบฝึกมักจะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการจัดกิจกรรมให้มีช่วงว่างเพื่อสื่อสาร เพื่อกระตุ้นและเร้าใจเพื่อให้เกิดการสื่อสาร

9. การทดสอบจะต้องเป็นการสอบการใช้ภาษาจริง มิใช่เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษา

นอกจากนี้ เบิร์น และคราเชน (Byrne and Krashen 1982 : 1-11, อ้างถึงใน กาญจนา ปราบพาล 2527 : 1-17) ได้นำเสนอแนวทางและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ ไม่ใช้คำถามเกี่ยวกับภาษา เวลาสอนให้เน้นที่ความหมาย หรือเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ท่าทางได้และผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของเขา

2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้โอกาสผู้เรียนปรับตัวก่อน เทคนิคในการสอนอาจทำได้โดยไม่ต้องให้ผู้เรียนตอบเป็นภาษาที่สองให้ใช้ภาษาแรกได้และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบ ผู้สอนไม่ควรโกรธ

3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับของผู้เรียน ผู้สอนควรช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโดยใช้สื่อการสอนอย่างอื่นหรือกิจกรรมทางภาษา เช่น ถ้าเป็นเด็กผู้สอนควรใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น หุ่น หรือของเล่น ถ้าเป็นผู้ใหญ่กิจกรรมควรออกมาในรูปของการทดลอง หรือการสาธิตอย่างอื่น

4. ผู้สอนอาจมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียนและไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ผู้สอนใช้กัน ได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมุติให้เป็นคนอื่น และเวลาที่ผู้เรียนตอบผิด ผู้สอนควรให้คำสำคัญกับความหมายมากกว่าที่จะมุ่งแก้ความผิดทางไวยากรณ์ทุกตัว แต่ในกรณีที่ความผิดทำให้ความหมายเปลี่ยนผู้สอนควรจะแก้ แต่เทคนิคในการแก้ควรเน้นในรูปประโยคที่ถูกให้ฟัง ไม่ใช่เน้นว่าผู้เรียนตอบผิด สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เครียด ผู้สอนอาจใช้ดนตรีและใช้เพลงช่วย

5. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ ควรมีกิจกรรมเน้นไวยากรณ์บ้าง เทคนิคในการสอนไวยากรณ์ควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างจะตายตัวและเวลาที่ให้ไม่ควรมากเกินไป

6. ผู้สอนควรเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน เพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียนซึ่งสามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่ง เพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

7. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิด ผู้สอนอาจทำได้โดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ และเมื่อนักเรียนพูดผิด ไม่ควรแสดงความรำคาญให้นักเรียนเห็น

8. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนสนทนาในสิ่งที่เขาพบจริง ๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียน และเมื่อออกนอกห้องเรียนแล้วก็ใช้ไม่ได้ เพราะเจ้าของภาษาจะพูดอีกแบบหนึ่ง เทคนิคการสอนทำได้โดยการสนทนาที่เป็นจริง (Common Social Interactions)

9. การวิจัยเกี่ยวกับการจัดลำดับตามธรรมชาติให้ข้อคิดว่า มีบางโครงสร้างที่ผู้เรียนเรียนได้เร็วกว่าโครงสร้างอื่น เพราะฉะนั้นผู้สอนไม่ควรหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าจะไม่ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างอื่น ๆ และควรแทรกไว้ในบทเรียน

10. ไม่พยายามนำภาษาแรกมาเกี่ยวข้องกับภาษาอื่น ๆ โดยหลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาแรกและภาษาที่จะเรียน ไม่ควรใช้การแปลในการสอน ควรใช้การแปลก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นในการอธิบายความหมายให้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น

จากหลักการในการจัดการเรียนการสอนในภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรมีการวางแผนการสอน เรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนควรจะมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ใน การสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ อย่างมีความหมายและเหมาะสมซึ่งเนื้อหาควรสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน หรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดและเป็นที่สนใจของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาโดยการปฏิบัติจริง เรียนด้วยความสนุกสนาน การทดสอบต้องเป็นการทดสอบโดยใช้ภาษาจริง ไม่ใช่ทดสอบเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับภาษา ซึ่งจะทำให้เรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้การจัดชั้นเรียนในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การจัดห้องเรียนและรูปแบบของการจัดห้องเรียนในการทำกิจกรรม มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยสร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร และทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดย สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ม.ป.ป. : 12) ได้เสนอแนวทางในการจัดชั้นเรียน ดังนี้

1. การสอนเป็นกลุ่มทั้งชั้น เป็นการทำกิจกรรมาเดียวกันก่อน แล้วจึงแยกย้ายกันทำกิจกรรมต่าง ๆ กันออกไป เช่น กลุ่มที่หนึ่งฝึกประโยค กลุ่มที่สองฝึกพูด และกลุ่มที่สามตอบคำถาม เป็นต้น การให้ลอกเลียนแบบเมื่อเริ่มสอนเรื่องใหม่ ควรเป็นกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นก่อนแล้วจึงเรียกเป็นบางแถว หรือบางคนภายหลัง

2. การแบ่งกลุ่มย่อยเป็นการแบ่งครึ่งชั้นเรียนเพื่อจัดเกมหรือแข่งขันกัน ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในบทเรียน ซึ่งถ้าจำนวนนักเรียนยังมากเกินไปก็อาจแบ่งให้เล็กลงไปอีก ดังนี้ 1) การแบ่งตามความสามารถ เมื่อครูสอนไประยะหนึ่งอาจเห็นได้ชัดว่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างไร ก็อาจจัดกลุ่มเพื่อฝึกทักษะโดยไม่ให้กระทบกระเทือนใจนักเรียน เช่น กลุ่ม 1 ฝึกเขียนเรียงความ กลุ่ม 2 ฝึกตอบคำถาม และกลุ่ม 3 ฝึกทำแบบฝึกหัดเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นต้น 2) การแบ่งตามความสนใจ และ 3) การแบ่งตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด อาจแบ่งตามเดือนเกิดหรือวันเกิดของนักเรียน

3. การจับคู่ ครูอาจจัดให้มีการฝึกปากเปล่า แบบเข้มข้น 5 นาที ครูฟังและแก้ไขข้อผิดพลาด คู่ใดฝึกได้คล่องก่อนก็เลือกมาพูดก่อนได้

4. การจัดกิจกรรมอิสระ ครูอาจให้ทำงานเกี่ยวกับการอ่านและเขียน ทำในสมุดแบบฝึกหัด โปรแกรมการเรียน ใช้เทป ซึ่งจะเป็นการทำงานแบบรายบุคคล

5. การจัดกลุ่มผสม นักเรียนในห้องเรียนเดียวกันอาจทำกิจกรรมคนละอย่าง ครึ่งหนึ่งอาจทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งอาจทำการซ่อมเสริม เป็นต้น

เบิร์น (Byrne 1976 : 6-16) ได้เสนอแนะการจัดชั้นเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การจัดร่วมกันทั้งชั้นโดยมีครูเป็นผู้ควบคุมการฝึกอย่างถูกต้อง เป็นการฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง ได้แก่ การฝึกโดยวิธีเทียบแทน การฝึกถาม – ตอบ เป็นต้น

2. การฝึกเป็นคู่และเป็นกลุ่มเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างอิสระโดยอาศัยกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้จัดการคอยกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนและตรวจสอบความถูกต้อง

การจัดกลุ่มนักเรียนเวลาทำกิจกรรมควรจัดแบ่งนักเรียนอย่างง่าย และสะดวกรวดเร็ว การจับคู่หรือจัดกลุ่มไม่จำเป็นมีจำนวนเท่ากันในแต่ละกลุ่มควรจัดตามสภาพการณ์ของห้องเรียน กลุ่มใดมีจำนวนนักเรียน 3 คน ในเวลาทำกิจกรรมคู่อาจให้สลับกันฝึกภายในกลุ่มนั้นการจัดให้นักเรียนนั่งในรูปเกือกม้าหรือตัวยู ช่วยให้นักเรียนเคลื่อนย้ายได้สะดวก ถ้าจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากอาจจัดเป็นรูปเกือกม้าซ้อนกัน 2 แถว หรืออาจจัดเป็นรูปโค้ง การจัดให้นักเรียนนั่งแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมองเห็นทุกคน และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกเวลาแบ่งกลุ่มย่อย

สรุปได้ว่าในการจัดชั้นเรียนในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถทำได้หลายรูปแบบ อาจจะอยู่ในรูปของการทำทั้งชั้น การทำเป็นกลุ่ม หรือการทำเป็นคู่ แต่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเวลาทำกิจกรรม โดยเวลาฝึกให้นักเรียนใช้ภาษานั้นควรฝึกนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเสียก่อน แล้วค่อยแบ่งนักเรียนเป็นคู่

หรือกลุ่มย่อยในการทำกิจกรรมต่อไป ซึ่งอาจแบ่งได้ตามความสามารถ หรือตามความสนใจ หรือตามเงื่อนไขที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้

แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยริเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน

กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี นอกเหนือจากสองเรื่องที่กล่าวมาแล้วก็คือ ต้องเข้าใจหลักภาษาที่ใช้ในการวางรูปประโยคด้วย ดังนั้นการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้นมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมาย ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood 1983 : 32) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษาโดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ วิดโดสัน (Widdowson 1979 : 15) ที่ว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร นอกจากนี้ บราวน์ (Brown 1993 : 55) เสนอการสอนเพื่อการสื่อสารต้องมีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์ ดังนี้ 1) เป้าหมายของการสอนเน้นที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์ 2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามิใช่เป้าหมายหลักแต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

3) ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้องเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย และ 4) ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน และกอลโลเวย์ (Galloway 1993 : 12) กล่าวว่า ภาษาถูกใช้เพื่อการสื่อสาร ดังนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นด้านการสื่อสารในขณะที่การสอนภาษายังคงเน้นสอนหลักไวยากรณ์และการเชื่อมคำกริยา การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นการนำไปใช้ในชีวิตจริงและไวยากรณ์ยังคงมีความสำคัญ

จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่า ควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้างการออกเสียงมีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจเนื้อหา โครงสร้างสามารถใช้ได้ถูกต้องแล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผังดังนี้

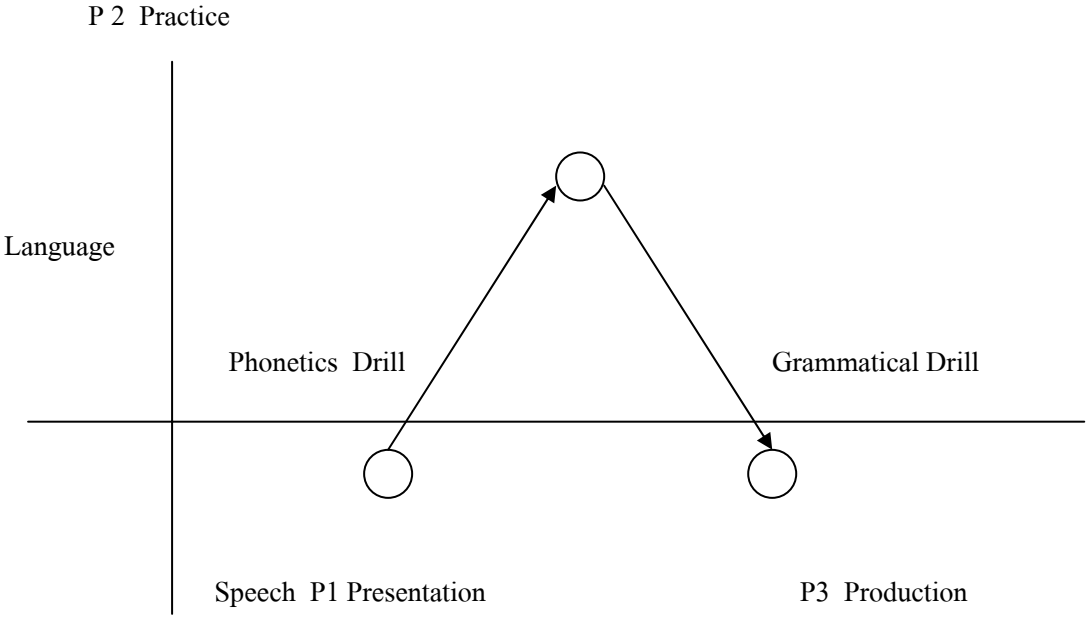

แผนภาพที่ 2 ผังขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Teaching Stages)

ที่มา : Marie-Louise Parizet, อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล, <u>เอกสารการอบรมครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว ณ สหวิทยาลัยล้านนา เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2534</u> (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2548), 104.

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง ทำให้เกิดขั้นตอนการสอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน ที่ใช้จัดการสอนโดยทั่วไป และขั้นตอนการสอนนี้ มีผลเชื่อมโยงไปถึงสถานการณ์การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการสอนทั้ง 3 ขั้นนี้ พบว่าวิธีการนำเสนอเนื้อหาในแบบเรียนต่าง ๆ ที่ผู้เขียนแบบเรียนมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์และแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดีจะปรากฏอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจนทั้ง 3 ขั้นตอน วิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศการนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นตอนการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมายคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสม ในสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกนั้นครูผู้สอนจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อนจนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียนทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Writing) เพื่อเป็นการผนึกความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกห้องเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์

จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่พบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วยเพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขึ้นการฝึก และการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้อย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เท่านั้น

การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับสูง ดังนั้นครูจึงต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีที่จะอ่านบทความที่มีความหลากหลายทั้งด้านเนื้อหา โครงสร้าง และการเรียงเนื้อความ เช่น การอ่านบทความทางวิทยาศาสตร์ บทความจากหนังสือพิมพ์ ครูจะต้องฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจและสังเคราะห์ข้อมูล โดยโยงความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากวิชาที่เรียนรู้จากวิชาที่เรียนในภาษาไทยไปยังเรื่องที่กำลังอ่าน เพื่อที่จะสามารถอภิปรายหรือเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ครูมักสอนทักษะการอ่านโดยใช้วิธีการสอนแบบเดิม เริ่มจากการสอนคำศัพท์ในบริบท ตามด้วยกิจกรรมการฝึกอ่านจับใจความ (Skimming) และการอ่านกวาดสายตาเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) หลังจากนั้นจะถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ และให้ผู้เรียนระบุใจความสำคัญโดยไม่สอนโครงสร้างและการเรียงลำดับเนื้อความ วัตถุประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนกลวิธีการอ่าน ผู้เรียนจึงมักมีปัญหาในการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเรื่องที่ยาวและยาก ดังนั้นครูจึงควรฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านบทความที่หลากหลายและฝึกกลวิธีการอ่าน (Reading Strategies) ไปพร้อมกันด้วย

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

ในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือให้เข้าถึงความรู้ ความเพลิดเพลิน เกิดความเข้าใจ และการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษา ได้มีนักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ นักจิตวิทยา หลายท่านได้ให้ความหมายไว้ว่า

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 84) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และยังเป็น

กระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมจะพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมายหรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านเองก็ย่อมจะต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย

บันลือ พฤกษะวัน (2531 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือประโยคเพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้อ่าน โดยใช้การสังเกต การจำรูปคำ การใช้สติปัญญา และใช้ประสบการณ์เดิมในการแปลความหมาย หรือถอดความให้เกิดเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี แต่ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง (กระบวนการ) เพื่อนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาประเมินแนวคิด แนวปฏิบัติ

เอกรินทร์ สี่มหาศาล (2532 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึงพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยสื่อสารผ่านข้อเขียนที่ปรากฏเป็นข้อความภาษาที่มีรูปแบบและจุดประสงค์ที่แตกต่างกันไปแทนการพูดโดยตรง ผู้อ่านต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาจึงจะเข้าใจข้อความที่อ่านรวมทั้งต้องมีความคิดและภูมิหลังประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อใช้เป็นสมมุติฐานเบื้องต้นสำหรับการเดา และใช้เป็นแนวทางการหาความรู้ ความคิดของผู้เขียน

กาญจนา ศรีภัทราวิทย์ (2533 : 4) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เดิมในการถ่านทอดความหมาย เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด

ประมวล ดิคคินสัน (2534 : 90) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึงความสามารถที่จะแปลความคิดที่อยู่ในสัญลักษณ์ที่เขียนไว้โดยตรง ในขณะที่พบเห็นก็สามารถรู้ความหมายของคำนั้น ๆ ได้ โดยเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบ การใช้วัตถุเพื่อเรียนรู้ด้วยการสัมผัสทั้ง 5 และการฝึกปฏิบัติในกลวิธีการสอนอ่าน

ประเทิน มหาขันธ์ (2536 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน หมายถึงกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กับการพูดการอ่านที่แท้จริงต้องเป็นการอ่านที่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอด หรือจินตนาการของผู้อ่าน ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่านโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

สมุทร เซนเชาวนิช (2538 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

ดอลแมน และคณะ (Dallman and others 1978 : 210) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า เป็นกิจกรรมซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจและการแปลความหมายของการคิด ซึ่งจะปรากฏอยู่ในตัวหนังสือหรือภาษาเขียน

แฮริส (Harris 1979 : 119) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมายเป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดของตนเองลงบนกระดาษด้วยภาษาซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านพยายามอ่านเอาความหมายจากการเขียนของผู้เขียน

มอริส และสจวร์ต (Morris and Stewart 1984 : 4) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนจะเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านเป็นผู้รับข้อมูล แล้วแปลข้อมูลเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

เอสคีย์ (Eskey 1986 : 6-7) ได้ให้ความหมายของการอ่านพอสรุปได้ว่าเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่สมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่อตาของผู้อ่านรับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้เดิมที่ได้สะสมไว้ในสองมาช่วยในการตีความหมายข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้น และสามารถนำมาใช้ในคราวต่อ ๆ ไป

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของเนื้อหา โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน มาช่วยในกระบวนการสร้างความหมายจากเนื้อหา

กู๊ดแมน (Goodman 1988 : 12) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการทางภาษาด้านการรับสาร และเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งเริ่มต้นจากการที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายโดยใช้ตัวอักษร และจบลงด้วยความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นมามีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดในกระบวนการอ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษา และผู้อ่านก็ถอดความภาษานั้นออกมาเป็นความคิด

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่าการอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนให้มีความเข้าใจตรงกัน ซึ่งต้องอาศัยทักษะหลายประการ เช่น ผู้อ่านต้องมีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยการแปลความ ตีความ ขยายความการสรุปจากสัญลักษณ์ที่ปรากฏโดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง ตลอดจนต้องรู้โครงสร้างของงานเขียน วิธีการเขียน และจินตนาการของผู้เขียน

ความเข้าใจในการอ่าน

สมุทร เซนเชาวนิช (2530 :9) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจคือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่ทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น เพราะเสียเวลาโดยใช่เหตุ เป็นเพียงเห็นตัวหนังสือบนกระดาษเท่านั้น

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2528 : 76) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ชนิดของความเข้าใจ เด็กแต่ละคนจะจับใจความเรื่องที่อ่านแตกต่างกันตามประสบการณ์เดิมและวัตถุประสงค์ในขณะอ่าน

2. พิสัยของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะอ่านได้ดีขึ้น เข้าใจและถูกต้องเพียงใดขึ้นอยู่กับสติปัญญา ประสบการณ์เดิมและความยากง่ายของข้อความ

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ วิธีการอ่าน และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith 1980 : 226-227) กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้นั้น ต้องประกอบด้วยปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ พื้นฐานความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางการอ่าน ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทัศนคติ ความเชื่อ ซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจและจุดประสงค์ของการอ่านและปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่องเอง แฮริส และสมิธ ให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ ซึ่งได้แก่ พื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน และความสามารถทางภาษาเป็นพิเศษ โดยให้ความเห็นว่า ในเรื่องพื้นความรู้และประสบการณ์นั้น หากผู้อ่านไม่เคยมีพื้นความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อน เรื่องที่อ่านนั้นก็ไม่มีความหมายสำหรับผู้อ่านเพราะอ่านไม่รู้เรื่อง นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทางภาษาพอสมควรด้วยจึงจะเข้าใจ

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker 1979 : 325-350) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบ ดังนี้

1. เข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำศัพท์จะช่วยให้เข้าใจประโยคได้ดี

2. เข้าใจหน่วยความคิด (Thought Unit) การอ่านทีละคำจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจ เพราะขาดความต่อเนื่อง ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องได้รับการฝึกให้อ่านเป็นหน่วยความคิด

3. เข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อผู้อ่านสามารถเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ใจความเป็นประโยคแล้ว ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย

4. เข้าใจอนุเฉท (Paragraph) ผู้อ่านต้องสามารถบอกใจความสำคัญของแต่ละประโยคแล้วนำใจความสำคัญนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้อ่านจึงควรเรียนรู้ประเภทหรือโครงสร้างแบบต่าง ๆ ของอนุเฉท เพื่อให้สามารถระบุประโยคที่เป็นใจความหลักในอนุเฉทได้ จากนั้นจึงมองหาความสัมพันธ์ของประโยคอื่น ๆ ซึ่งเป็นรายละเอียดในอนุเฉท

5. เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด (Comprehension of Larger Units) การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ผู้อ่านต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน เพื่อลำดับความคิดของเรื่องและต้องทราบว่าข้อเขียนแต่ละประเภทมีโครงสร้างข้อความแตกต่างกัน

เพียร์สัน (Pearson 1970: 8-10) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเกี่ยวข้องกับภาษา แจงจูงใจ การเรียนรู้ การพัฒนาความคิดรวบยอดและประสบการณ์ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านมี 2 ประเภท คือ

1. องค์ประกอบภายในสมอง ได้แก่ ความสามารถทางภาษาศาสตร์ รวมทั้งองค์ประกอบด้วยอารมณ์ ความสนใจ แรงจูงใจ และความสามารถในการอ่าน

2. องค์ประกอบภายนอกสมอง ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 องค์ประกอบเนื้อหา นั่นคือ คุณลักษณะของเนื้อความรวมทั้งความยากง่ายของเนื้อหาและการจัดระบบในเนื้อหา

2.2 คุณภาพของสิ่งแวดล้อมของผู้อ่านรวมทั้งองค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ครูกระทำก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านหรือหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับตัวภาษาที่อ่าน สามารถจับเอาสาระ ตัวอักษรได้โดยผ่านกระบวนการคิดที่เป็นระบบโดยใช้องค์ประกอบทั้งทางร่างกายและสมอง มีความรู้และประสบการณ์เดิมที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ และมีความรู้เรื่องวัฒนธรรม รู้จุดมุ่งหมายในการอ่านและมีเทคนิคในการอ่านที่เหมาะสมกับการอ่านในแต่ละประเภท

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้อ่านควรคำนึงในการอ่าน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

แวลเล็ต และดิสซิค (Vallette and Disick 1972 : 41) ได้แบ่งระดับความเข้าใจของการอ่านออกเป็น 5 ระดับ โดยคำนึงถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. ทักษะกลไก (Mechanical skills) คือ ระดับความเข้าใจที่ผู้เรียนสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ สามารถบอกความเหมือนและความแตกต่างของตัวสะกดได้

2. ความรู้ (Knowledge) คือ ผู้เรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยอย่างเข้าใจความหมาย สามารถบอกได้ว่า คำหรือข้อความได้สอดคล้องกับรูปภาพที่เห็น

3. การถ่ายโอน (Transfer) ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว

4. การสื่อสาร (Communication) ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความที่มีคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ๆ หรือคำที่มีรากศัพท์เดียวกับคำที่นักเรียนเคยอ่านแล้วได้เข้าใจ ถึงแม้จะไม่เข้าใจทุกคำแต่ก็สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้

5. การวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายแฝง เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น ทัศนคติ และระดับภาษาที่ผู้เขียนใช้

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay 1979 : 119) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับต้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่า ผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ(Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเสมือน (Comparison) เหตุและผล (Cause-Effect) และเข้าใจลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Traits)

2. ระดับความเข้าใจของขอบข่ายที่เกี่ยวโยงกับเนื้อเรื่อง (Transference) สามารถโยงเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่า ผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ (Attitude) เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดได้

เรเกอร์ และเรเกอร์ (Ragor and Ragor 1985 : 230) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้อ่านน้อยที่สุด ส่วนใหญ่เป็นความเข้าใจคำและความคิดของผู้เขียนเป็นเพียงการรับรู้ข่าวสารจากผู้เขียนเท่านั้น

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องพยายามหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบข้อมูลจากเรื่องกับประสบการณ์ของตน เข้าใจลำดับเหตุการณ์ ทราบความสัมพันธ์ของเหตุและผล และตีความข้อมูลทั่วไป

3. ความเข้าใจระดับนำไปใช้ได้ (Applied Comprehension) ในระดับนี้นอกจากผู้อ่านจะรับรู้และตีความข่าวสารจากผู้เขียนแล้ว ผู้อ่านจะต้องประเมินความคิดของผู้เขียน ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธ หรือนำข้อมูลเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ เช่น การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

ทิพพดี อ่องแสงคุณ (2535 : 40) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านย่อมมีระดับความยากง่าย ซึ่งจำแนกได้ 4 ระดับ คือ

1. การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal Reading) เป็นการอ่านเนื้อเรื่องง่าย ๆ และเป็นการอ่านเพื่อจับใจความที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง

2. การอ่านตีความ (Interpretation) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่เป็นใจความของเรื่องได้ แม้ว่าในเรื่องนี้จะไม่ได้เล่าไว้อย่างชัดเจน โดยอาศัยการตีความจากเหตุผลในเนื้อเรื่องที่อ่าน

3. การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถประเมินได้จากการอ่านว่า ตัวละครมีลักษณะอย่างไร ใครเป็นคนดี ใครเป็นคนไม่ดี และเนื้อหาของเรื่องมีข้อเตือนใจอย่างไร

4. การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ สามารถจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็นและแนวทางแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่านนอกเหนือไปจากที่มีเล่าอยู่แล้วในเรื่อง

สมุทร เซนเชาวนิช (2539 : 1) ได้แบ่งระดับความเข้าใจของการอ่านเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องใช้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอจะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญของจำนวน และประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้ ขณะที่อ่านจะต้องมีสมาธิแน่วแน่จึงจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้โดยตลอด

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง(Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้านเป็นส่วนใหญ่ เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย (Purposes) ของผู้เขียนว่าต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบาย ชี้แจง สั่งสอน หรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพินิจพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการความเข้าใจแบบนี้จะต้องพึ่งเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุป คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจยังมีอยู่หลายระดับ ซึ่งแต่ละระดับก็จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ อีกหลายทักษะ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้คุณสมบัติต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่ในการทำความเข้าใจและตีความเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนจะมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านแตกต่างกันไปตามระดับของคุณสมบัติที่ผู้อ่านมีอยู่ว่า จะสอดคล้องกับเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใด

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

การสื่อสารด้วยการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีการตั้งจุดประสงค์การอ่านเสมอ จุดประสงค์ของการอ่านแต่ละครั้งอาจจะเหมือนหรือต่างกันก็ได้ ดังที่ สมุทร เซนเชาวนิช (2530 : 10)ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีอยู่ 2 ประการ คือ อ่านเพื่อการศึกษา (Word-study Type Reading) และอ่านเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง (Recreatory Reading) เสาวลักษณ์ รัตตนวิชช์ (2531 : 85) กล่าวว่าจุดหมายหลักในการอ่านมีอยู่ 3 ประการคือ 1) อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น นิทาน นิยาย 2) อ่านเพื่อรู้วิชาการ เช่น ตำราอาหาร ฉลากยา คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น และ 3) อ่านเพื่อค้นคว้า เช่น เรื่องราว สารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

ส่วน ชุลี อินมั่น (2533 : 32) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 4 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความรู้การอ่านจะเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียน พร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความคิด หนังสือที่อ่านเป็นประเภท นวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ฯลฯ โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเองเพื่อขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ ๆ

สมพร มันตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534 : 57) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้นั้น อาจจะแบ่งวัตถุประสงค์ย่อยออกเป็น 5 ประเด็น คือ

1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่านเพื่อตอบปัญหาที่ยังข้องใจอยู่

1.2 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ต่างๆ ทั้งโดยละเอียดและโดยย่อย

1.3 การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง

1.4 การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ

1.5 อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูลเอามาทำรายงาน ทำวิจัย เผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไปอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์หลังงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรมหรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นสำคัญ

3. การอ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้น ความรู้ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง แต่ความคิดยิ่งสำคัญกว่า โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ ซึ่งจะเป็นชวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัยและการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่างๆ ซึ่งอาจได้จากหนังสือ สารคดี และบันเทิงคดี

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิดและทัศนคติได้ดียิ่ง ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนาได้กับทุกคนทุกชั้นเพราะรับรู้ข่าวสารที่จะแลกเปลี่ยนกันได้ และการอ่านมากรู้มากย่อมทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับในสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่าน

นำมาปรับปรุงบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay 1979 : 121) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญ และอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

ไมล์เลอร์ (Miller 1972 : 132) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ประการด้วยกัน คือ อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆไป อ่านเพื่อเข้าใจอย่างถ่องแท้ อ่านเพื่อใช้วิจารณญาณติดตามข้อความที่อ่าน และอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความ หรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

ประเภทของการอ่าน

บำรุง โตรัตน์ (2527 :113) ได้กล่าวถึง การอ่านในระดับประถมศึกษานั้น แบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) การอ่านออกเสียงมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการอ่าน โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม ต่อมาครูให้นักเรียนอ่านตามเครื่องบันทึกเสียง โดยครูปิด – เปิดเทป ให้นักเรียนอ่านตามเป็นระยะ ๆ ครูสังเกตการณ์ออกเสียง ถ้านักเรียนออกเสียงผิดพลาด ครูหยุดเทปแล้วแก้ไขการออกเสียงให้ถูกต้อง

2. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านได้เร็วและสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและผู้อ่านควรใช้เวลาในการอ่านให้เหมาะสม ไม่อ่านช้าเกินไป เพราะจะทำให้เสียเวลาและการเข้าใจความหมายของเรื่องไม่ติดต่อกันอย่างราบรื่น การอ่านในใจเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนอ่านได้เร็วพร้อมกับเข้าใจเรื่องที่อ่านไปด้วย นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจรวดเร็วหรือช้าเพียงไร ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องนั้น ถ้าโครงสร้างและคำศัพท์ยากเกินไป นักเรียนจะอ่านได้ช้าและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้น้อย

นอกจากนี้ จิรดา จิตโสภักตร์ (2529 : 14) ได้แบ่งการอ่านตามลักษณะสถานที่อ่านมีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านในชั้นเรียน (Intensive Reading) คือ การอ่านโดยละเอียดเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด มีการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคต่าง ๆ โดยครูจะเป็นผู้แนะแนวทางในการอ่าน

2. การอ่านนอกชั้นเรียน (Extensive Reading) เป็นการอ่านที่นำเอาวิธีและหลักการเรียนรู้มาใช้โดยมีครูแนะนำแล้วใช้ประสบการณ์ด้วยตนเองนอกชั้นเรียนอ่าน มุ่งเพื่อเพียงเข้าใจเรื่องเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องนำศัพท์และโครงสร้างของประโยคไปใช้

ดวงเดือน แสงชัย (2530 : 20) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง (Oral Reading) และการอ่านในใจ (Silent Reading)

1. การอ่านออกเสียง การเรียนอ่านของนักเรียนในระยะ 2-3 ปีแรก การฝึกอ่านควรให้ออกเสียงอย่างเพียงพอ ครูจะต้องช่วยแก้ไขข้อบกพร่องการอ่านออกเสียง ก็เพื่อต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ จังหวะการหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เพราะการอ่านออกเสียงถูกต้องจะเป็นพื้นฐานและฝึกความคล่องก่อนที่จะอ่านในใจ

2. การอ่านในใจ เป็นสิ่งที่เราปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน จะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับการฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องจะเป็นผู้อ่านในใจได้ดีที่สุด ซึ่งการอ่านแบบนี้ควรฝึกหลังจากนักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงมาอย่างดีแล้ว

ระดับการอ่านในใจ แบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้ (ทิพวัลย์ มาแสง 2532)

1. ระดับกลไก (Mechanical) ระดับนี้เป็นช่วงการต่อเนื่องระหว่างการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ จะเป็นบันไดแรกของการนำไปสู่การอ่านในใจ นักเรียนจะอ่านออกเสียงจนคล่องและถูกต้องแล้วจึงอ่านในใจ

2. ระดับความเข้าใจ (Understanding) เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นจุดสำคัญของการสอนอ่าน

3. ระดับความเพลิดเพลิน (Enjoyment) เป็นการอ่านเพื่อสนุกสนานเพลิดเพลิน ระดับนี้ครูจะฝึกได้โดยหาเรื่องที่สนุกและต่างจากบทเรียนได้

4. ระดับการประเมินค่า (Appreciation) อ่านแล้วเกิดความซาบซึ้ง การอ่านแบบนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้จนกว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องและเกิดความสนุกสนาน

5. ระดับการวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) อ่านแล้วสามารถที่จะติชม วิพากษ์วิจารณ์เนื้อเรื่องที่อ่านได้ การอ่านแบบนี้ค่อนข้างยาก ต้องเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า ประเภทการอ่านนั้นสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ และการอ่านในชั้นเรียนและการอ่านนอกชั้นเรียน ซึ่งการอ่านทั้ง 2 ลักษณะต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการอ่านใกล้เคียงกัน คือ เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและเกิดการเรียนรู้ในการอ่าน

หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความ

มีนักศึกษาหลายท่านที่ได้เสนอแนะถึงหลักการและขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความไว้ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2534 : 86) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการอยู่ 2 ประการ คือ การติดตามว่าผู้เขียนจะพูดว่าอะไร และคิดว่าผู้เขียนหลายถึงอะไร วิธีสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้น ผู้สอนแต่ละคนอาจใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล และพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 33) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2534 : 178) ได้กล่าวถึงในลักษณะเดียวกันว่า การจัดกิจกรรมการสอนอ่านในแต่ละขั้นตอนว่าสามารถเลือกจัดกิจกรรมได้หลายกิจกรรม ดังนี้

ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ การคาดคะเนเรื่องที่อ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจถูกหรือผิดก็ได้ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพและการแสดงท่าทาง

ขั้นระหว่างการอ่าน (While – Reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างเนื้อความในเรื่องที่อ่านกิจกรรมที่ควรจัด ได้แก่ การลำดับเรื่อง โดยตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ อาจเป็นย่อหน้าหรือประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนลำดับข้อความเอาเอง แล้วเล่าเรื่องโดยสรุป

ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่นำมาจัดอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ

วิสาข์ จัติวัตร์ (2541 : 49-52) เสนอแนะขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. แนวการสอนเน้นทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับพื้นฐาน (Top Down) ซึ่งผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวม ๆ ของบทอ่าน ก่อนที่จะทำความเข้าใจ ในรายละเอียดผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมในการเดาเนื้อหาจากบทอ่าน โดยพยายามสรุปความหมายหรือใจความสำคัญ หน้าที่ทางภาษา จุดประสงค์ของบทอ่านก่อนที่จะพยายามทำความเข้าใจกับรายละเอียด เช่น เดาศัพท์ยาก ๆ ในบทอ่าน ซึ่งมีลักษณะขั้นตอนการอ่าน ดังต่อไปนี้

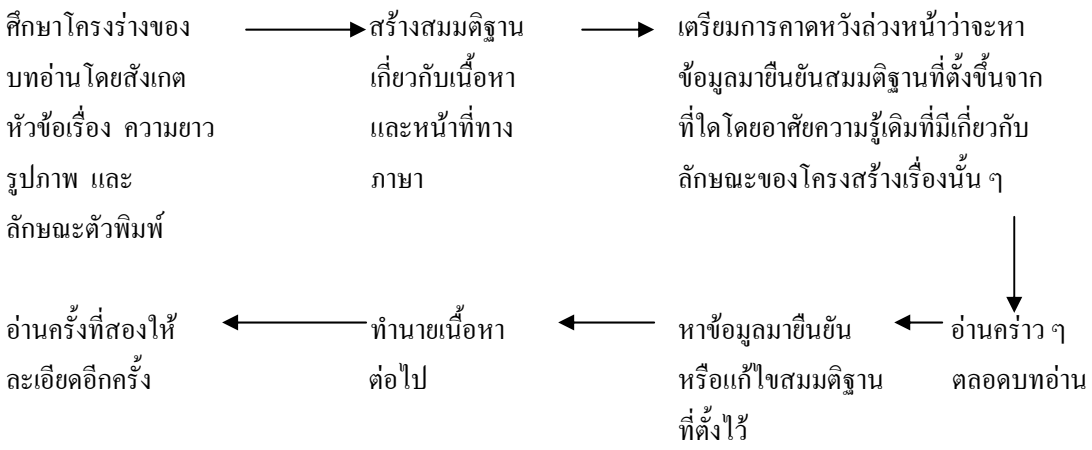

แผนภาพที่ 3 แบบจำลองของแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
ที่มา : วิสาข์ จัติวัตร์, การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541), 50.

2. ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษาตลอดเวลาในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน การอ่านเป็นกิจกรรมที่ผู้อ่านต้องคาดเดา ทำนาย ตีความ และตอบคำถามตนเองตลอดระยะเวลาที่อ่าน ซึ่ง วิดโดสัน (Widdowson 1978 : 86) ได้กล่าวถึงระดับความสามารถของผู้อ่านไว้ว่า สามารถแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ 1) ความเข้าใจ (Comprehending) โดยตรงของประโยคใดประโยคหนึ่ง และ 2) ความสามารถในการตีความ (Interpreting) หมายถึงผู้อ่านไม่เพียงแต่แปลความหมาจากคำ และประโยคเท่านั้น แต่ยังตีความหมายของประโยคต่าง ๆ โดยการอนุมานความจากความสัมพันธ์ของประโยค หากผู้อ่านต้องการมีความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสารแล้ว ผู้อ่านต้องพัฒนาความสามารถทั้งสองระดับ เพื่อจะสามารถหาความหมายจากสิ่งที่ต้องการได้จากเนื้อเรื่อง

3. บทอ่านเปรียบเสมือนบทสนทนาระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน การอ่านไม่ใช่ปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านเพียงอย่างเดียว ซึ่ง วิดโดสัน (Widdowson 1978 : 174) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาอ่านเรื่องคล้ายกับการมีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เขียน ถึงแม้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกัน จะไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดเหมือนกับการพูดแต่ก็ถือว่าการอ่านเป็นบทสนทนาที่เขียนไว้เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในขณะเดียวกันเมื่อผู้เขียนเขียนเรื่องมักจะพยายามสมมุติให้ตนเองเป็นผู้อ่านและนึกถึงข้อสงสัยต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมี ดังนั้นจึงเปรียบเสมือนกับผู้เขียนตอบคำถามที่ผู้อ่านสงสัย ซึ่งทำให้การอ่านมีความคล้ายคลึงกับการพูด

4. การออกแบบการสอนควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านย่อมมีเหตุผลต่าง ๆ กันในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูล อ่านเพื่อพัฒนาสติปัญญา หรืออ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ดังนั้นผู้อ่านควรปรับทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งผู้สอนควรสอนเทคนิคในการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านด้วยเทคนิคที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.1 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ผู้อ่านคิดไว้ก่อนว่าต้องการหาข้อมูลในเรื่องใดแล้วจึงอ่านโดยเร็ว มุ่งสนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการ เช่น รายชื่อของนักฟุตบอลในข่าวกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางโรงแรมจัด หรือรายชื่อบุคคลในสมุดโทรศัพท์

4.2 การอ่านเพื่อทราบเรื่องราวคร่าว ๆ (Skimming) ผู้อ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็วจนทั่วบทอ่านเพื่อหาข้อความที่ต้องการหาข้อมูลบางอย่าง หรือเพื่อรู้ว่า บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร บทอ่านในลักษณะนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามเอาไว้ก่อน แล้วให้ผู้อ่านอ่านคำถามก่อนที่จะอ่านข้อความทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน ลักษณะการอ่านเพื่อหาข้อมูลคร่าว ๆ เช่น การอ่านสารบัญเพื่อดูหัวข้อ การเปิดอ่านหัวข้อคร่าว ๆ ในหนังสือพิมพ์ การเปิดอ่านเรื่องที่กำลังสนใจอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

4.3 การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) ใช้เมื่อต้องการทราบรายละเอียดของข้อมูล เช่น การอ่านตำราต้องอ่านให้ละเอียดเพื่อให้เข้าใจมากที่สุด

4.4 การอ่านโดยทำนายข้อความต่าง ๆ ล่วงหน้า (Predicting) โดยผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำนายข้อความที่จะอ่านจากหัวเรื่องหัวข้อย่อย เช่น การอ่านเรื่อง Mr. Smith's House แล้วให้ผู้อ่านทำนายว่าต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัว ตำแหน่งที่ตั้งของสิ่งของต่าง ๆ หรือจำนวนของห้อง เป็นต้น

4.5 การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the Meaning from the Context) ผู้อ่านอาจเดาความหมายคำศัพท์ได้โดยอาศัยความหมายจากรากศัพท์ คำที่มีความหมายตรงข้ามข้อความที่ขัดแย้งกัน และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

5. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนอ่านเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว วิธีสอนอ่านจึงเน้นเทคนิคดังต่อไปนี้

5.1 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)

5.2 การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving)

5.3 การอ่านเพื่อการถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

6. การสอนทักษะการอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนอ่านไม่สอนให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านเพียงอย่างเดียว เพราะในชีวิตจริงเมื่อได้อ่านสิ่งใดมักนำไปใช้ด้วย เช่น การนำไปบอกเล่า บรรยาย หรือเขียนเพื่อถ่ายทอดให้อีกคนหนึ่ง ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรให้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง เช่น ให้อ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับ การรับสมัครงานแล้วเขียนจดหมายระบุว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่งนั้น ให้อ่านเกี่ยวกับบ้านและสิ่งตกแต่งภายในแล้วเขียนหรือวาดสิ่งของต่าง ๆ ลงในแผนผัง ให้อ่านบทอ่านที่ต่างกัน ในช่วงทำกิจกรรมแล้วให้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน เพื่อกรอกลงในแผนผัง

7. บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Materials) เอกสารจริง คือเอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์จะมีลักษณะไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียนจะเขียนโครงสร้างหรือไวยากรณ์ที่ต้องการสอนให้ปรากฏในเนื้อเรื่องมากเกินไป ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เขียนต้องการสอน Present Continuous ข้อความที่เขียนก็จะเป็น Present Continuous Tense เกือบทั้งเรื่องซึ่งทำให้ข้อความไม่สมจริง นักทฤษฎีที่เชื่อในแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จึงมีแนวคิดว่าบทอ่านควรมีลักษณะที่เป็นเอกสารจริงซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว ฉลากยา หรือป้ายประกาศเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องอ่านข้อความต่าง ๆ เหล่านี้ในชีวิตประจำวัน การนำเอกสารจริงมาใช้ไม่ควรแก้ไขให้ภาษาง่ายขึ้น สรุปหรือย่อทำให้ข้อความผิดไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะเอกสารที่ผู้อ่านจะได้พบในชีวิตประจำวันนั้น ไม่มีใครมาปรับระดับความยากง่ายให้ต้องเตรียมพร้อมที่จะอ่านเอกสารที่อาจมีระดับความยากง่ายตรงตามความเป็นจริง

8. แบบฝึกหัดอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ควรช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น แบบฝึกหัดการอ่านตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด นิยมใช้แบบการให้ตัวเลือก (Multiple choice) หรือเป็นคำถามแบบ Wh-questions และ Yes-No questions ซึ่งในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กู๊ดแมน (Goodman 1982 : 68) กล่าวว่าหลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนคำนึงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

8.1 การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง

8.2 การอ่านจะทำให้นักเรียนรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการคุมโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง คือ หากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจเบื่อหน่ายที่จะอ่าน

8.3 การอ่านสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตประจำวัน ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็สามารถเข้าใจได้และเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ

สิ่งที่แนะนำให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจมีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน สอดคล้องกับภูมิหลังและประสบการณ์ของนักเรียนด้วย

8.4 สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัวเช่นหลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวกับวรรณคดีสื่อการเรียนที่จะให้นักเรียนอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย

8.5 การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูดสิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับนักเรียนในชั้นเริ่มต้นควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่านเช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลางก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้น ๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

8.6 สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น ๆ การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติมุ่งหาความหมายในสิ่งที่เราอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน ให้มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

กู๊ดแมน (Goodman 1977 : 21) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ขั้นการอ่านแบบสุ่มตัวอย่าง (Sampling) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายขากข้อความที่อ่าน

2. ขั้นการคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรจะดำเนินการไปลักษณะใด

3. ขั้นการทดสอบ (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่า สิ่งที่คาดคะเนไว้ถูกต้องหรือไม่

4. การย้ำความคิด เพื่อความมั่นใจ (Correction) เป็นการแก้ไข หรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

นอกจากนี้ วิลเลียม (Williams 1986 : 85) ได้เสนอลำดับขั้นการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) มีจุดประสงค์ดังนี้

1.1 เพื่อแนะนำและกระตุ้นความสนใจในหัวเรื่อง

1.2 เพื่อชักจูงให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนด้วยการให้เหตุผลสำหรับการอ่าน

1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนจะอ่านเนื้อเรื่อง

2. ขั้นการอ่าน (While-Reading)ขั้นตอนนี้เน้นที่เนื้อเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

2.1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน

2.2 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อความที่จะอ่าน

2.3 เพื่อช่วยขยายความเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ได้แก่

3.1 สามารถถ่ายโอนความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านไปแล้ว

3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับความรู้ความสนใจหรือความคิดเห็นของผู้เรียนได้

นอกจากนี้ คานาแวน และเฮกแมน (Canavan and Hechman, อ้างถึงใน สมุทร เซนเชาวนิช 2530) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่น่าสนใจแบบ SQ 3R ว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสำรวจ (Survey) คือผู้อ่านจะต้องสำรวจรายละเอียดต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ตัวพิมพ์เอน เป็นต้น

2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้อ่านจะตั้งคำถามจากเนื้อหา เช่น อาจดัดแปลงจากหัวข้อเป็นรูปคำถาม

3. ขั้นอ่าน (Read) ขั้นนี้เป็นการอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) คือ อ่านให้เข้าใจสาระสำคัญ และรวบรวมข้อเท็จจริงของสิ่งที่ได้อ่านอย่างแจ่มแจ้ง เป็นขั้นการอ่านเพื่อหาคำตอบ ในขณะที่ผู้อ่านอาจใช้ดินสอหรือปากกาขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายกำกับเนื้อหาที่อ่านหรือบันทึกย่อ

4. ขั้นระลึก (Recall) เมื่อได้ข้อเท็จจริงและสาระสำคัญแล้วผู้อ่านจะต้องนำไปใช้ในการรายงานหรือการสอบ ดังนั้นจึงควรจะได้มีการระลึกถึงสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านบ่อย ๆ

5. ขั้นทบทวน (Review) ก่อนจะรายงานหรือเข้าสอบควรจะได้มีการทบทวนการบันทึกย่ออีกครั้งหนึ่งเพื่อความมั่นใจ

เกบฮาร์ด (Gebhard 1985 : 16-20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นไว้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไร ก็ยิ่งเป็นผู้อ่านที่ดีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นครูต้องพูดให้น้อยลงและให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในชั่วโมงที่สอน นอกจากนี้ครูอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการสอนเพื่ออธิบาย

คำศัพท์หรือโครงสร้างยาก ๆ โดยครูไม่ต้องเสียเวลาอธิบาย แต่ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียน และอยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบความสำเร็จมากกว่า ครูควรสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจึงจัดเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่าน ความซ้ำซ้อนจากการใช้ประโยคหรือคำที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้าม หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ครูช่วยชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนอาจเดาความหมายของคำหรือประโยคจากตัวแนะต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติม ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้เนื่องจากขาดความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนแตกต่างกัน ครูจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจดียิ่ง

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรอ่านแบบคำต่อคำ หรือรู้ความหมายทุกคำ แต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดียิ่งขึ้น ครูอาจช่วยเหลือในตอนแรก ในการแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั่งสั้น ๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้น หรืออาจใช้เนื้อเพลงหรือบทละครสั้น ๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพ ของจริง เครื่องมือต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้นและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นไปอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเอง โดยมีครูคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า หลักในการสอนอ่านนั้นจะต้องประกอบด้วยการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการอ่านด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอบทอ่านที่มีความหมาย การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเพื่อพัฒนาปรับปรุงความสามารถในการอ่าน การใช้สื่อการสอนช่วยในการอ่าน ตลอดจนการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ขั้นตอนในการอ่านสามารถแบ่งได้เป็นขั้นตอนใหญ่ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) ขั้นอ่าน (While-Reading) และขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสม

กิจกรรมการสอนอ่าน

วิสาข์ จัติวัตร์ (2541 : 52-57) ได้ให้แนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. ก่อนการอ่านข้อความหรือบทอ่านใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความหรือบทอ่านที่จะอ่านล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อย รูปภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เช่น จากหัวข้อเรื่อง Mr. Smiths House ผู้อ่านอาจทำนายได้ล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านต่อไปอาจมีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- The Number, Location and Size of Rooms in Mr. Smith's House.
- The Members of Mr. Smith's Family.

2. ผู้อ่านควรรู้จุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลบางอย่าง โดยใช้เทคนิคการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) กวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน เช่น จุดประสงค์ของผู้อ่านในการอ่านเรื่อง Mr. Smith's House คือ อ่านเพื่อเติมข้อความลงในแผนผังบ้าน หรืออ่านเพื่อหาดูว่าเนื้อเรื่องที่ทำนายไว้เกี่ยวกับขนาดจำนวนที่ตั้งของห้องต่าง ๆ ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 1 นั้น มีอยู่ในข้อความที่จะต้องอ่านหรือไม่โดยใช้การอ่านกวาด

3. การเดาความหมายของคำศัพท์จากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (Infer) ความหมายของศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้า ซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main Idea) และรายละเอียด (Supporting Details)

5. การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ ถ่ายทอดข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Transfer of Information) ดังนี้

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ เป็นต้น

5.2 การถ่ายโอนข้อมูลจากแผนผัง ตาราง แผนภูมิ และรูปภาพ มาเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตารางหรือย่อหน้าสั้น ๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือ ผู้อ่านพยายามก่อนเพื่อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

สรุปกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจบทอ่านยิ่งขึ้น และสามารถนำบทอ่านมาใช้ในชีวิตประจำวันตามจุดประสงค์ของผู้อ่านได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีในการอ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งได้แก่ ทฤษฎีการจัดลำดับสำคัญของข้อความและการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความอันเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อจับใจความ ซึ่ง แลพพ์ และฟลูดด์ (Lapp and Flood, อ้างถึงใน พรทิพย์ สุทธิพันธ์ 2529) ได้รวบรวมไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับใจความสำคัญ ทฤษฎีนี้เน้นการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือ การรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับข่าวสารแล้วนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมแล้วเกิดเป็นประสบการณ์ใหม่ โดยผู้รับข่าวสารแล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับความรู้เดิมของจริงหรือรูปภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวก็จะอ่านข้อความซ้ำ ถ้าข่าวสารที่อ่านให้ความรู้สึกในทางลบ จะต้องใช้เวลาในการรับรู้นานกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้ในทางบวกจากนั้นสมองจะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคไว้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์การเชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นผู้อ่านที่จะดึงข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงกับการเชื่อมโยงกัน หรือขจัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์ในทางบวก

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านเพื่อจับใจความไว้ว่า การอ่านเพื่อจับใจความเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีการอ่านเชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Reading)

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน มิได้หมายถึงการรู้จักตัวอักษรหรือคำเท่านั้น แต่เป็นการทำกิจกรรมหลายอย่างในขณะที่อ่าน เช่น การค้นหาตัวอย่าง การคาดหมายคำตอบไว้ล่วงหน้า การเดาเรื่อง การทดสอบว่าสิ่งที่ผู้อ่านคิดหรือเดาล่วงหน้าไว้ก่อนถูกต้องกับเรื่องจริงหรือไม่ ถ้าไม่ตรงตามการคาดหมายก็เปลี่ยนแนวการคิดใหม่ ซึ่งกระบวนการนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะอ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ จบ

การอ่านตามแนวภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องเป็นผู้กระทำและรู้จักเลือกสรรตลอดเวลา ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิม ความรู้ทางโลก ความรู้ทางภาษามาช่วยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับภาษา

วาวแวว โรงสะอาด (2530 : 78) กล่าวว่า ภาษาศาสตร์ในเชิงจิตวิทยานั้นเป็นศาสตร์ที่พัฒนาการจากศาสตร์ 2 สาขา คือ จิตวิทยาการรับรู้ (Cognitive Psychology) และภาษาศาสตร์ (Linguistics) ซึ่งช่วยให้รู้เรื่องกระบวนการอ่าน นอกจากนี้ยังเป็นศาสตร์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของความคิดกับภาษา คือ ศึกษาว่าคนเราใช้ภาษาได้อย่างไร ภาษามีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์อย่างไร เราเรียนรู้ภาษาได้อย่างไร

กู๊ดแมน (Goodman, K.S 1972 : 84) อธิบายว่า เป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายอย่างดีที่สุดจากสิ่งที่ผู้เขียนเรียบเรียงไว้ในบทอ่าน กู๊ดแมน (Goodman) เห็นว่าขั้นตอนการสร้างความหมายเกิดขึ้น โดยมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. การสุ่มตัวอย่าง (Sampling) คือ การที่ผู้อ่านเลือกใช้สิ่งของนำจากข้อความที่เขาอ่านและเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน

2. การคาดคะเน (Prediction) หมายถึง การที่ผู้อ่านใช้ความรู้ทางด้านโครงสร้างภาษาเพื่อคาดคะเนชนิดของคำที่จะพบต่อไปนี้ในข้อความนั้น ๆ

3. การทดสอบ (Testing) เมื่อผู้อ่านได้สุ่มตัวอย่างและคาดคะเนแล้ว เขาจะทดสอบว่าสิ่งที่เขาคาดคะเนนั้นถูกต้องหรือไม่ โดยการทดสอบความหมายที่ได้จากสิ่งที่เขาอ่านกับความหมายของข้อความรอบข้างที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น

4. การย้ำเพื่อความมั่นใจ (Confirming) ในขั้นนี้ผู้อ่านจะย้ำเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสิ่งที่เขาคาดคะเนนั้นให้ความหมายถูกต้อง

5. การแก้ไขเมื่อจำเป็น (Correcting When Necessary) จะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านทดสอบหรือย้ำเพื่อความเข้าใจ แล้วพบว่าสิ่งที่ตนคาดคะเนนั้นให้ความหมายไม่ถูกต้องก็จะย้อนกลับไปเลือกสิ่งชี้นำใหม่

โคดี้ (Coady 1979 : 56-58) ได้ปรับทฤษฎีของกู๊ดแมนที่ใช้กับภาษาที่ 1 มาเป็นแบบจำลองที่ใช้กับภาษาที่ 2 โดยอธิบายได้ว่า การอ่านในเชิงจิตวิทยาเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ ดังแผนภาพดังต่อไปนี้

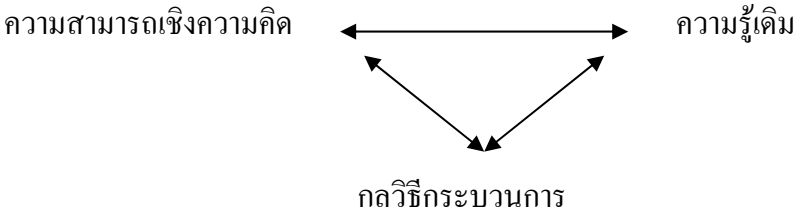

แผนภาพที่ 4 ปัจจัยของการอ่านเชิงจิตวิทยา

การอ่านในเชิงจิตวิทยาเกิดขึ้นด้วยปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถเชิงความคิด (Conceptual Abilities) เป็นความสามารถทางสติปัญญา เป็นปัจจัยหนึ่งในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ความรู้เดิม (Background Knowledge) หมายถึง สิ่งที่ผู้อ่านมีความรู้อยู่บ้างแล้วก่อนการอ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ เช่น ผู้ที่เคยมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม เรื่องราวของประเทศนั้นมาก่อน จะเข้าใจหรือเรียนรู้ได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้มาก่อน ความรู้เดิมจะเสริมความเข้าใจเนื้อเรื่องถึงแม้จะขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์

3. กลวิธีกระบวนการ(Process Strategies) หมายถึง องค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน เช่น ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยคำ และหน่วยเสียง ความรู้เรื่องพยางค์ หน่วยคำ ความรู้ทางไวยากรณ์ ตลอดจนความหมายของคำและบริบท

กลวิธีกระบวนการเป็นองค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านจะเลือกใช้องค์ประกอบเหล่านี่ตามจุดมุ่งหมายที่ต่างกัน เช่น เลือกใช้ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงในภาษาเพื่อฝึกทักษะการฟัง หรือเลือกใช้ความรู้เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างหน่วยเสียงกับตัวอักษรในการฝึกทักษะการอ่าน เป็นต้น

จากองค์ประกอบของการอ่านในเชิงจิตวิทยาของ โคดี้ (Coady) ดังที่กล่าวมาแล้ว โคดี้ได้เสนอแนะการสอนอ่านในภาษาที่สองว่า ครูควรให้ความสำคัญกับการสอนกลวิธีในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน การสอนอ่านไม่ควรใช้วิธีใดเพียงวิธีเดียว เนื้อหาในบทอ่านที่นำมาใช้ควรจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้เรียน เพราะหากผู้อ่านมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์น้อย จะสามารถนำความรู้เดิมที่เกี่ยวกับเนื้อหาในบทอ่านมาช่วยตีความ และทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า การจับใจความสำคัญในการอ่านนั้นเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดลำดับใจความสำคัญ และทฤษฎีการวิเคราะห์การเชื่อมโยงข้อความ

ตลอดจนการอ่านยังเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ คือ ความสามารถเชิงความคิด ความรู้เดิมและกลวิธีกระบวนการ นอกจากนี้ทักษะการอ่านยังเกี่ยวข้องกับทฤษฎีประสบการณ์เดิม นั่นคือ ผู้อ่านจะสร้างความหมายของการอ่านโดยใช้ประสบการณ์มาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน ซึ่งโครงสร้างความรู้เดิมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย ซึ่งหมายถึงการที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ และโครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา ซึ่งหมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องมาก่อน

การวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต้องทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เมื่อผู้สอนดำเนินการสอนแบบใด ก็ควรจะวัดและประเมินผลให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ครูผู้สอนได้ฝึกและสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อรับสารตามที่ผู้เขียนต้องการส่ง การวัดและประเมินผลการอ่านจึงต้องเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Madsen 1983 : 76, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการอ่านคือการทดสอบ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้สร้างแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษตามคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบ ศึกษารูปแบบ ตลอดจนวิธีการเขียนข้อสอบหรือคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง (จำนง พรมแย้ม 2516 : 123-138, บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ 2524 : 21-53 และสำเริง บุญเรืองรัตน์ 2537 : 19-35, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16)

แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจที่นิยมใช้มี 2 แบบ ตามที่ ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 16) คือ

1. แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความ (Subjective or Essay Test) หมายถึงแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือเป็นข้อความซึ่งผู้ตอบต้องเรียบเรียงแนวความคิด ภาษา และผูกเป็นประโยคให้ได้ความชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องและตอบคำถามที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Question) เป็นแบบทดสอบที่จำกัดให้ตอบในเนื้อหา ปกติจะจำกัดให้แคบและสั้นลงด้วยการกำหนดขอบเขตและประเด็นคำตอบ

1.2 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Extended Response Question) เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้ตรวจให้คะแนนได้ตรงกันไม่ว่าจะตรวจซ้ำกี่ครั้ง หรือถ้าใช้ผู้ตรวจต่างคนกันให้คะแนนผู้สอบคนเดียวกันก็จะให้คะแนนได้เท่ากัน แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 แบบถูก-ผิด (True – False) แบบทดสอบชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่าง ๆ และการตีความ โดยผู้ตอบต้องจำแนกข้อความของคำถามให้ได้ว่า “ถูก” หรือ “ผิด”

2.2 แบบจับคู่ (Matching) เหมาะสำหรับใช้วัดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะมีข้อความ 2 กลุ่ม ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำหรือข้อความของอีกกลุ่มหนึ่งที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน

2.3 แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบทดสอบชนิดนี้แต่ละข้อกระทง (Item) จะประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3 ตัวเลือกถึง 5 ตัวเลือก ซึ่งมีทั้งตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกและตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ผิดเรียกว่าตัวลวง แบบทดสอบแบบนี้จะวัดความสามารถของสมองได้ตั้งแต่ขั้นต่ำถึงขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นตัวลวง (Distracters)

2.4 แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Information Gap) มุ่งให้ผู้ตอบเติมคำ วลี หรือประโยคที่ถูกต้อง ต่อจากข้อความที่ได้เขียนค้างไว้ ส่วนแบบทดสอบประเภทตอบสั้นมุ่งให้ผู้ตอบเขียนคำวลีหรือประโยคจากคำถามที่กำหนดไว้

ในการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น ฟินอคเซียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 16) และสุนีย์ สิงห์อำไพ (2534 : 44, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 16) กล่าวว่า ส่วนมากนิยมใช้แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เพราะการตรวจให้คะแนนสะดวกรวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการคิดค่าคะแนน ใครจะตรวจ ผลออกมาเหมือนกันทุกประการ นอกจากนี้ แมดเซน (Madsen 1983 : 97) ยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบว่าสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลาย ๆ ด้าน และสามารถใช้วัดได้กับนักเรียนทุกระดับ และอัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 115-116) ได้สรุปข้อดีของแบบทดสอบชนิดเลือกตอบว่า เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูงสะดวกในการให้คะแนน เพราะมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย

แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบก็มีข้อเสีย คือการที่จะสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ได้ต้องใช้เวลาในการสร้างมาก (Madsen 1983 : 89-92, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 17) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับข้อดีของแบบทดสอบชนิดนี้ที่มีอยู่หลาย ประการข้อสอบชนิดนี้จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

สำหรับสิ่งที่ต้องการจะวัดและประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบชนิดปรนัยแบบเลือกตอบนี้ แมดเซน (Madsen 1983 : 89-92, อ้างถึงใน วรพรรณ สิทธิเลิศ 2537 : 17) ได้ให้ความเห็นว่าควรประเมินด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยคโดยวัดและประเมินในระดับตีความประโยคหรือข้อความ (Paraphrase) ด้วยการกำหนดประโยคหรือวลีมาให้ แล้วให้เลือกประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้

2. ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญ เช่น ให้เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ในการวัดและประเมินผลระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ที่อ่านมากกว่า 1 ประโยค จึงจะตั้งชื่อเรื่องได้

3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องแต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนเขียนไว้

ฮีตัน (Heaton 1979 : 103-125) ฟินอคชิโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako 1983 : 131-135) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีดังกล่าวว่าครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ การเดาคำศัพท์โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบ ๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ

2. ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน รายละเอียดในเนื้อเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่อง และตีใจความที่ปรากฏโดยนัยหรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความหรือบริบทอารมณ์ ความรู้สึกและเจตนารมณ์ของผู้เขียน ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง

3. โครงสร้างของประโยคโดยการแปลความประโยค หรือโดยการกำหนดประโยคมาให้ 1 ประโยคแล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดมา

สรุปแล้วการวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถวัดและประเมินในด้านต่าง ๆ เช่น การตีความ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features) ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงต้องวัดความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนมากกว่าการทักษะการฟัง พูด อ่าน เพราะการเขียนต้องอาศัยข้อมูลจากทักษะการฟัง พูด อ่าน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถมากจึงจะสามารถเขียนถ่ายทอดความคิดของตนออกมาให้เป็นภาษาเขียนที่ตรงกับความต้องการของตนเอง ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของการเขียนไว้เช่น

ลาโด (Lado 1977 : 143, อ้างถึงใน พิตรวัลย์ โกวิทวที 2539 : 31) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายด้วยตัวอักษร ซึ่งเป็นที่เข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ใช้แบบฟอร์มให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนแต่ละเรื่องๆ ไป ตลอดจนใช้สำนวนได้อย่างถูกต้อง

ไวท์ (White 1980 : 143, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 11) กล่าวว่า การเขียนคือการลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผลและเขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์โดยที่ผู้เขียนสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการได้ การเขียนต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ กล่าวคือ จะต้องประกอบด้วยความถูกต้องของรูปแบบภาษา (Correctness of Form) ความเหมาะสมของลีลาภาษา (Appropriateness of Style) และเอกภาพของแก่นของเรื่องและหัวข้อ (Unity of Theme and Topic)

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2516 : 62, อ้างถึงใน ศศิธร จ่างภากร 2531 : 20) กล่าวว่า การเขียนตามความหมายที่แท้จริง ได้แก่ การที่นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนออกมาเป็นภาษาเขียนและเขียนได้ถูกต้องทั้งในด้านกลไก ได้แก่ สัดส่วน การสะกดตัว การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แบบแผน การใช้คำศัพท์ โครงสร้างตามภาษานิยมของเจ้าของภาษา

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์ (2522 : 116-119, อ้างถึงใน ศศิธร จ่างภากร 2531 : 21) กล่าวถึงการสอนทักษะการเขียนไว้ดังนี้ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะการใช้ภาษาอื่น ๆ นักเรียนจะเขียนได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฟังมาก อ่านมาก มีประสบการณ์กว้างขวาง นอกจากนั้นยังปรากฏว่านักเรียนที่เขียนได้ดีมักเป็นผู้มีทักษะการพูดดี ความรู้ทางหลักภาษาก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม และสามารถเรียงประโยคได้อย่างสละสลวย การสอนทักษะการเขียนควรคำนึงอยู่เสมอว่า จะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษาอื่น ๆ

จากคำจำกัดความดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ประสบการณ์ และความรู้ออกมาเป็นอักษร ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางด้านคำสำนวน

และโครงสร้างไวยากรณ์ เรียบเรียงออกมาเป็นภาษาเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ตรงตามจุดประสงค์ องค์ประกอบของการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนต้องอาศัยความรู้หลายด้านประกอบกันผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียนไว้ เช่น แฮริส (Harris 1974 : 68-69, อ้างถึงใน บัญชา อึ๋งสกุล ม.ป.ป. : 8-17) ให้ความเห็นว่า การเขียนโดยทั่วไปประกอบด้วย

1. เนื้อหาสาระที่จะใช้เขียน (Content)
2. รูปแบบ คือ การเรียงลำดับเนื้อหา (Form)
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องสื่อความหมายได้
4. ลีลาในการเขียน (Style) คือ การเลือกโครงสร้าง เลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้เขียน
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษานั้น ๆ

ฮีทตัน (Heaton 1975 : 138-139, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 12) ได้แบ่งทักษะย่อยที่จำเป็นและสำคัญไว้ 4 ประการ คือ

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammar Skills) ได้แก่ความสามารถในการเขียนประโยคต่างๆ ได้ถูกต้อง
2. ทักษะทางลีลาภาษา (Stylistically Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคหลาย ๆ แบบ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ
3. ทักษะทางกลไก (Mechanical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้แบบแผนทางภาษาได้ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ
4. ทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgment Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความได้เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ ตลอดจนความสามารถที่จะเลือกสรรรวบรวมและจัดลำดับเรื่องให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

ไรมส์ (Raimes 1983 : 5, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 13) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เขียนสื่อสารความคิดได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

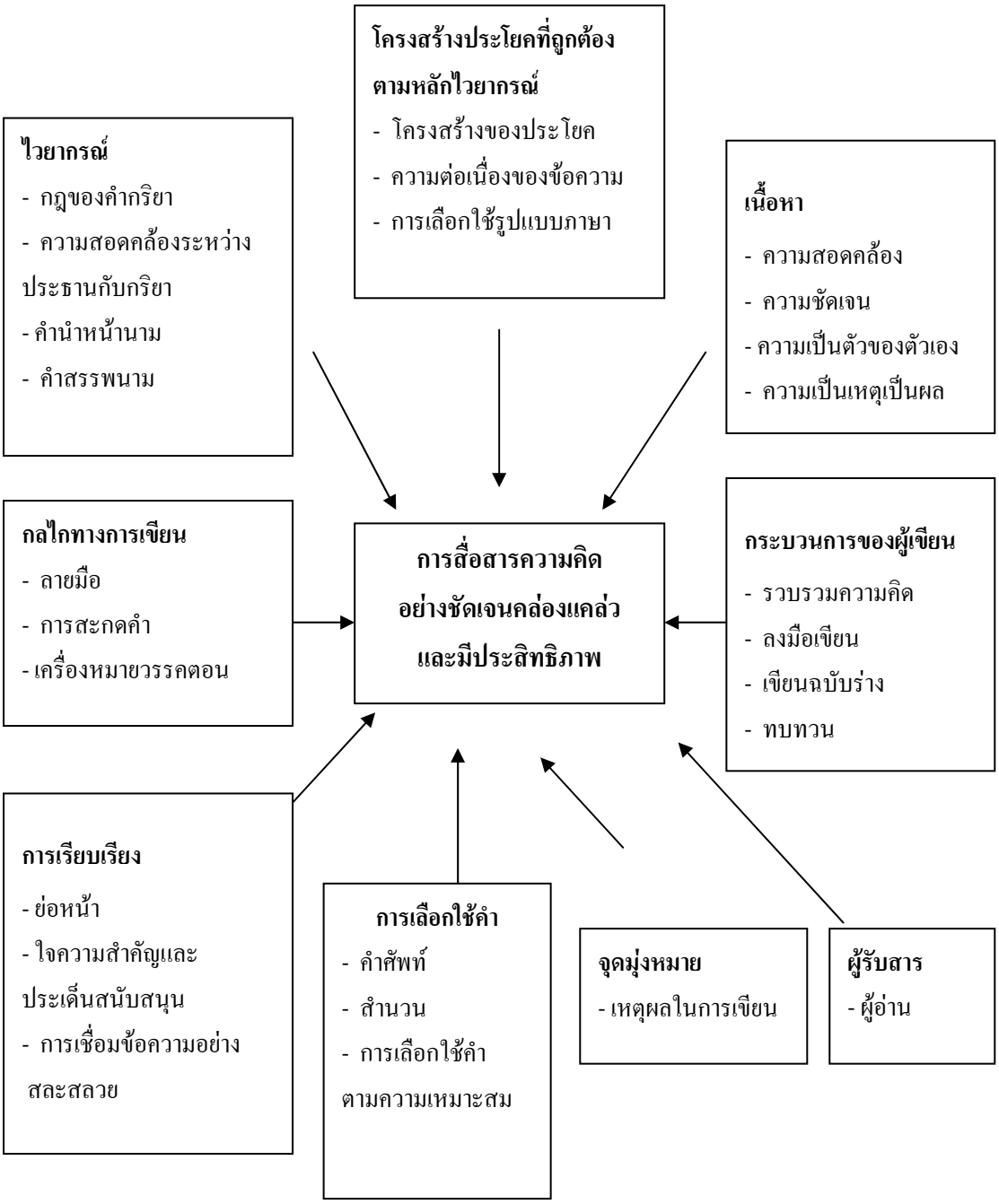

แผนภาพที่ 5 องค์ประกอบของการเขียน

ที่มา : Ann Raimes, Techniques in Teaching Writing (New York : Oxford University Press, 1983), 5.

สรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน การเรียบเรียงความคิด และผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่เขียนและผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านด้วย

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้าย และเป็นทักษะที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาแม้แต่ในการเขียนด้วยภาษาตัวเอง การเขียนจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถหลายด้าน ประกอบกันจึงจะเขียนได้ดี

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 185) ได้เสนอหลักการฝึกทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. การสอนทักษะการเขียน ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วจากการพูด การฟัง

2. การควบคุมการเขียนควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้สอนชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย

3. กิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษ หลังจากผู้เรียนได้ฝึกการเขียนตามที่ผู้สอนแนะแล้ว ผู้เรียนควรมีอิสระเต็มที่ในการเขียน

นอกจากนี้ ฟลาวเวอร์ (Floer 1989 : 284-285, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 14) ได้แนะนำกระบวนการเปลี่ยนความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนไว้ดังนี้

1. ขั้นวางแผนการเขียน (Planning Stage) เป็นกระบวนการสร้างและเรียบเรียงความคิด รวมทั้งการตั้งจุดประสงค์ในการเขียน

2. ขั้นการแปลความคิดเป็นตัวอักษร (Translating Stage) เป็นขั้นใช้ความรู้ด้านกฎเกณฑ์ภาษาเพื่อความสามารถถ่ายทอดความคิดได้ตามวัตถุประสงค์

3. ขั้นอ่านทบทวน (Reviewing Stage) เป็นขั้นการประเมินและตรวจทานแก้ไข เพื่อดูความเหมาะสมและความชัดเจนของเรื่องที่เขียน

ถนอมศรี เหลาหา (2536 : 3, อ้างถึงใน กันต์ดนัย วรจิตติพล 2542 : 15) กล่าวว่าการสอนเขียนประกอบด้วย 3 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการวางแผนการเขียน (Prewriting) คือ การหาข้อมูล แนวคิด หรือเนื้อหาที่จะนำมาเขียน ซึ่งอาจได้มาจากการอ่าน การท่องเที่ยวหาประสบการณ์ การฟัง การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น

2. กระบวนการเขียน (Writing) คือ การถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นตัวอักษร โดยการเขียนครั้งแรกเป็นเพียงการเขียนร่างหรือการเขียนเท่าที่คิดได้ ซึ่งยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์แบบ

3. กระบวนการปรับปรุงแก้ไข (Revisiting) คือ การอ่านทบทวนด้วยตนเอง หรือให้ผู้อื่นอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนนั้น จากนั้นผู้เขียนจึงนำข้อบกพร่องที่ตนเองและผู้อื่นพบมาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนเป็นที่พอใจ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 185) เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนโดยแบ่งเป็น 3 ประเภทตามลักษณะของการเขียนคือ 1) การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) 2) การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing) และ 3) การเขียนแบบเสรี (Free Writing) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่ผู้สอนให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาสำหรับผู้เรียนใช้ในการเขียน เช่น รูปแบบประโยคที่ต้องใช้ หรือข้อความสำหรับเติมให้สมบูรณ์ กิจกรรมการเขียนแบบควบคุมแต่ละกิจกรรมเป็นการเสริมแรงใช้คำศัพท์ หรือโครงสร้างประโยคแบบใดแบบหนึ่ง หรือเป็นกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนเท่านั้น กิจกรรมการเขียนแบบควบคุมอาจเป็นการให้ผู้เรียนลอกข้อความโดยเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบบางอย่างในประโยค การเขียนแบบควบคุมนี้ผู้เรียนมีโอกาสเขียนได้ถูกต้องทั้งหมด

การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing) เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่พัฒนามาจากการเขียนแบบควบคุม โดยผู้สอนให้เนื้อหาและรูปแบบเพียงบางส่วนสำหรับผู้เรียนใช้ในการเขียน ผู้สอนอาจให้ประโยคเริ่มต้น ประโยคสุดท้าย โครงร่าง คำถาม หรือข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเขียน และผู้เรียนจะมีการอภิปรายร่วมกัน จดบันทึก แลกเปลี่ยนข้อค้นพบ และกำหนดกลยุทธ์ในการเขียนของตนเองข้อเขียนของแต่ละคนจึงคล้ายคลึงกันแต่ไม่เหมือนกัน กิจกรรม การเขียนแบบชี้แนะอาจจะใช้ข้อความจากสื่อ เช่น รูปภาพ หรือการ์ตูนเดี่ยวและเป็นชุด เอกสารแผ่นพับเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ข้อความโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ตาราง หรือแผนที่มาเป็นตัวชี้แนะก็ได้

การเขียนแบบเสรี (Free Writing) เป็นการฝึกทักษะการเขียนที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ขั้นตอน (Procedures) ของการเขียนซึ่งช่วยผู้เรียนในด้านการรวบรวมความคิดและเรียบเรียงความคิดก่อนที่จะได้ข้อเขียนที่สมบูรณ์ ในการฝึกการเขียนแบบเสรี ผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการจดบันทึก (Note) การเขียนโครงร่าง (Outline) และการเขียนร่าง (Draft) เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเขียนมากขึ้นก็จะสามารถปรับปรุงขั้นตอนได้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตนเอง การเขียน Free Writing เป็นการฝึกกระบวนการคิด

(Thinking Process) อย่างหนึ่ง เพราะการเขียนที่มีคุณภาพจะต้องผ่านการเรียบเรียงและจัดระบบการคิด

กระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 112) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนเขียน 3 ขั้นตอน คือ

1. กิจกรรมก่อนการเขียน (Pre-Writing Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่เขียนและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะเขียน โดยอาจทบทวนความรู้เกี่ยวกับกลไกทางการเขียน ซึ่งมีการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาลให้ถูกต้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น ถ้าเป็นการเล่าเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ต้องใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอดีตกาล และเข้าใจรูปแบบการเขียนรายงาน ตลอดจนความรู้ทางวัฒนธรรมที่ควรนำมาใช้ในการเขียนลักษณะต่าง ๆ

2. กิจกรรมระหว่างเขียน (While-Writing Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่เขียนเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรมตามตัวอย่างต่อไปนี้ คือ นำบัตรเชิญ ลักษณะต่าง ๆ มาเป็นแบบให้เขียนตามแล้วเขียนบัตรเชิญโดยเปลี่ยนชื่อผู้เชิญและชื่อผู้ได้รับเชิญซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เป็นฝึกหัดแบบกำหนดขอบข่ายให้เขียน เป็นต้น

3. กิจกรรมหลังการเขียน (Post – Writing Activities) เป็นการที่นักเรียนพยายามใช้ทักษะเขียนสัมพันธ์กับทักษะอื่น คือ นำเรื่องที่เขียนมาอ่านให้เพื่อนฟัง นำมาถามคำถาม นำมาเขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมุติ หรือนำมาอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตลอดจนวิจารณ์ข้อเขียนนั้น ๆ ในเชิงความถูกต้องในการสื่อความหมายและ ตลอดจนการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นต้น

เบิร์น (Byrne 1979 : 112-118, อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 194) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเขียนแบบเสรีดังนี้

1. ผู้เรียนรวบรวมความคิดทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนและเขียนความคิดทั้งหมด ทบทวน คัดเลือก เพิ่มเติม ตัดทอน ขั้นตอนนี้จะกระตุ้นความคิดของนักเรียนมีการเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าด้วยกัน และจะเดาความคิดใหม่พร้อมทั้งมีการเพิ่มเติมรายละเอียด จนเป็นโครงร่างของเรื่องที่จะเขียน การเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนคิดได้จะทำให้ผู้เรียนมีจุดเริ่มต้นของการเขียน และเกิดความคิดใหม่

2. ผู้เรียนเขียนโครงร่างจากความคิดต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ แล้วเขียนโครงร่างโดยกำหนดการจัดลำดับความคิดและวิธีการเขียนเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม กลมกลืน ผู้เรียนจะเขียนโครงร่างในลักษณะของการจดบันทึกสำหรับขยายใจความต่อไป

3. ผู้เรียนเขียนร่าง (Draft) จากโครงร่างที่ทำไว้ การเขียนร่างเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้เรียนควรฝึกเป็นประจำ ในการเขียนร่าง ผู้เรียนอาจพบว่า มีความคิดใหม่เกิดขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงการจัดลำดับหรือเรียบเรียงข้อความจากที่กำหนดไว้ในโครงร่าง

4. ผู้เรียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขร่างที่เขียนไว้ โดยการแก้คำผิด แก้ไขสำนวน การปรับปรุงแก้ไขนี้ผู้เขียนจะต้องอ่านร่างตั้งแต่ต้นจนจบ อาจมีการแก้ไขข้อความ เพิ่มหรือลดจำนวนย่อหน้า

5. ผู้เรียนเขียนข้อความที่สมบูรณ์ที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วเป็นขั้นสุดท้าย แต่ในขั้นนี้ อาจมีความคิดใหม่ๆ เกิดขึ้น และภาพรวมของข้อความที่สมบูรณ์จะทำให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้ว่าความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นนี้สมควรจะสอดแทรกเข้าไปหรือไม่

จากหลักการและขั้นตอนการสอนทักษะการเขียน ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมในการฝึกทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนอย่างหลากหลาย ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เสงี่ยม โตรัตน์ (2534 : 56-57) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเขียนดังนี้ เช่น การเขียนลอกข้อความ การเติมคำลงในประโยค การเติมข้อความที่สัมพันธ์กัน การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน การเขียนข้อความจากเรื่องที่อ่านกำหนด การเขียนตามคำบอก การเขียนบรรยายภาพคน สัตว์ สิ่งของ การเขียนแก้ข้อความให้ถูกต้อง การเขียนโน้ตเพื่อเชื้อเชิญ การเขียนเมนู การเรียงลำดับประโยค เป็นต้น

การวัดผลประเมินผลการเขียน

นอกจากการสอนตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ยังมีกระบวนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน คือการวัดผลประเมินผลและประเมินผลการสอน การวัดและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอนทักษะการเขียน เพราะเป็นขั้นตอนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงาน หรือความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เมื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้น การประเมินผลก็ต้องมุ่งวัดและประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน จะโดยการทดสอบหรือไม่ทดสอบก็ได้ การวัดและประเมินโดยไม่มีการทดสอบทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งประเมินจากการทำแบบฝึกหัด ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และประโยค เป็นต้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2539 : 197-199)

การวัดและการประเมินผลโดยการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายนั้น จะใช้หลักการทดสอบที่เน้นหน้าที่การสื่อความหมายในภาษา (Communicative Function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา (Language Pattern) ในการสร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละจุดประสงค์ของการเรียน และสามารถประเมินได้โดยไม่ต้องมีคำตอบที่ตายตัว เรียกว่า คำตอบแบบอัตนัย (Subjective) การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมุ่งไปที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriacy) มากกว่าความถูกต้องทางภาษา (Correctness) จึงเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Performance) ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา (Cognition) นอกจากนี้การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ (Criterion-Reference) เช่น ประเมินออกมาว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงใด หรือระดับใด ซึ่งความสามารถในการเขียนแต่ละขั้นนั้น สามารถอธิบายได้ว่างานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประเมินว่าผู้เรียนผ่านการทดสอบได้เป็นอันดับที่เท่าไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่ามีแค่ไหนเพียงใด (อรุณี วิริยะจิตรา 2532 : 109-112, อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2544 : 14)

การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียน และมีการเสนอเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ (Heaton 1975 : 133-139; Jacobs and others 1981 : 28-29; Masson 1983 : 101-122 , อ้างถึงใน สุดศิริ สิริคุณ 2544 : 14)

1. การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนของแต่ละองค์ประอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน

2. การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression Method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องตัดสิน

3. การตรวจโดยภาพรวม (Holistic Method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อย ๆ และรบกวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อยจะถูกหักคะแนนน้อยมาก

ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปใน

มาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาและระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนและสถานศึกษาแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป (กรมวิชาการ 2544 : 44-152)

วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และเทคนิค CIRC

วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกัน ประกอบด้วย เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลายวิธี ซึ่งแต่ละเทคนิคจะสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับแต่ละรายวิชา เนื้อหาและวัตถุประสงค์ ดังนั้นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแต่ละเทคนิค จึงไม่สามารถนำไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จในทุกสาระวิชาหรือทุกหน่วยการเรียนรู้ ดังนั้น ครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจแนวคิด หลักการและวิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน จะต้องศึกษาหลักการ แนวคิด วิธีการและองค์ประกอบอื่นที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับวิธีสอนหรือเทคนิคแต่ละแบบให้เข้าใจแจ่มแจ้งก่อนนำไปใช้ และถึงแม้ว่ารู้ เข้าใจ สามารถนำไปปรับใช้ได้ในชั้นเรียนของตน ก็ยังจำเป็นต้องร่วมมือกันกับเพื่อนครูในการนำรูปแบบวิธีสอนดังกล่าวไปใช้โดยมีการช่วยเหลือกันและปรึกษาหารือกันโดยตลอดเพื่อจะได้ใช้รูปแบบวิธีสอนดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งสามารถปรับใช้ได้เหมาะสมกับแต่ละสาระเนื่องจากวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อน ทักษะทางสังคมและความสามารถด้านการคิดในระดับต่าง ๆ เป็นต้น

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบ CIRC

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น เทคนิค CIRC หรือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบผสมผสาน หรือเทคนิคการ บูรณาการการอ่านและการเขียนแบบ CIRC หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งของวิธีสอนหนึ่งของวิธีสอนแบบร่วมมือกันที่ประกอบด้วยหลายเทคนิค เช่น เทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนในด้านทักษะการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะทำนองเดียวกันกับ เทคนิค TAI (Team Assisted Individualized Instruction) ซึ่งเป็นเทคนิคการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่คิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะซึ่งเมื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักการแนวทางการประยุกต์ใช้ของเทคนิควิธีการแต่ละแบบก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ทั้งเด็กที่เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน (Slavin 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 178)

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันทุกเทคนิค ซึ่งการที่จะไปใช้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ จะต้องยึดหลักการและองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเป็นสำคัญทุกครั้ง กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนและร่วมมือกันนั้น ครูจะต้องจัดโอกาสส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้เป็นทีม โดยแต่ละทีมหรือแต่ละกลุ่มอาจจะประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 4-6 คน ขึ้นอยู่กับแต่ละเทคนิควิธีที่ใช้ นักเรียนแต่ละทีมจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง ต้องยอมรับเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยที่ผลสำเร็จของงานก็คือ ผลการปฏิบัติงานของทุกคน มีการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด สมาชิกทุกคนมีการพัฒนาตนเองและให้การยกย่องชมเชยให้รางวัลกลุ่มยอดเยี่ยม (Super Team) ทำได้หลายวิธีในแบบต่าง ๆ เช่น ประกาศเกียรติคุณ หรือมอบใบประกาศความสำเร็จสูงสุด เป็นต้น (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 178)

องค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิค CIRC

เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียนโดยร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค CIRC ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. กิจกรรมพื้นฐานเพื่อการฝึกอ่านโดยให้นักเรียนอ่านข้อความเป็นตอนหรือเรื่องสั้น ๆ และกิจกรรมการเขียน (Basal Related Activities)
2. การดำเนินการสอนของครู (Direct Instruction)
3. การบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated Reading and Composition)

โดยที่นักเรียนจะร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่านและเขียนต่อจากการสอนโดยตรงจากครูทุกครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยการสอนอ่านก่อน เนื่องจากทักษะทางภาษาสามารถพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จได้ ถ้าครูจัดกิจกรรมการสอนและกิจกรรมเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะในทุก ๆ ด้าน ทักษะการอ่านประกอบด้วยสมรรถภาพการอ่านในหลาย ๆ ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อสรุป เพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อการสื่อสาร หรือเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่อง ดังที่ บราวน์ (Brown 1984, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 178) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการอ่านเพื่อการความเข้าใจสามารถพัฒนาได้ไม่ยาก โดยสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกในการสรุป ตั้งคำถาม ให้นิยาม ทำนายผล หรือ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปได้บ่อย ๆ และสม่ำเสมอ ดังนั้นในการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ครูจะต้องจัดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมสรุปร่วมกันตั้งคำถามให้นิยามความหมายและทำนายผลหรือเหตุการณ์ ซึ่งถ้าครูดำเนินการสอนด้วยวิธีดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนได้ทุกคน ในเวลาเดียวกันก็สามารถบูรณาการสอนอ่านร่วมกับการสอนเขียนได้

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC นักเรียนจะต้องร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติในกลุ่มที่มีการจัดเข้ากลุ่มที่คละความสามารถ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนจะประกอบด้วย 1) การสอนของครู 2) การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม 3) การฝึกโดยอิสระ 4) การประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน 5) การฝึกเพิ่มเติม และ 6) การทดสอบความรู้ด้านการสอนทางภาษาเทคนิค CIRC จะยึดหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ในทุกกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งกระบวนการสอนใบแบบ CIRC จะประกอบด้วยกิจกรรมการสอนและการเรียนรู้ดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่มอ่าน (Reading Group)
2. การจัดทีมร่วมกันเรียนรู้ (Team Study)
3. การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักที่จะให้นักเรียนอ่าน (Basal-Related Activities)
4. การจับคู่อ่าน (Partner Readings)
5. การเรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องและการฝึกเขียนในเรื่อง (Story Grammar and Story-Relate Writing)
6. การฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนด (Words Out Loud)
7. การฝึกหาความหมายของศัพท์ (Word Meaning)
8. การสรุปเรื่อง (Story Retell)
9. การฝึกสะกดคำ (Spelling)
10. การตรวจสอบโดยเพื่อน (Partner Checking)
11. การทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Test)
12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct Instruction in Reading Comprehension)
13. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลาและการเสนอรายงานการอ่านต่าง ๆ (Independent Writing Reading and Book Reports)
14. การผสมผสานหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (Integrated Language Arts and Writing)

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC จะต้องมีการจัดกิจกรรมตามที่ระบุข้อ 1-14 อย่างครบถ้วนเรียงตามลำดับความยากง่ายของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการอ่านและเขียน ซึ่งจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอนกำหนดระยะเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในแต่ละวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

ในการนำเทคนิค CIRC ไปใช้นั้น ก่อนอื่นต้องเริ่มด้วยการสอนของครูทุกครั้ง โดยที่ครูจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่าง การอ่านประเภทต่าง ๆ และรูปแบบการเขียนโดยทั่ว ๆ ไปใช้

นักเรียนรู้และเข้าใจและฝึกปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบการสอนเขียนโดยทั่วไป (Writing Process Model) หรือการฝึกเขียนรูปประโยคต่าง ๆ การเชื่อมประโยค การฝึกเขียนข้อความที่อ่านด้วยภาษาพูดและภาษาเขียนของตนเอง จะประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการเขียน (Planning)
2. การทำโครงร่วงการเขียนในเรื่องที่สนใจ (Drafting)
3. การทบทวน (Reviewing)
4. การปรับแก้ไข (Editing)
5. การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or Publishing)

ซึ่งทุกขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สมาชิกกลุ่มจะช่วยเหลือกันและกันหรือปรับแก้ไขให้กันและกันจนกว่าจะแน่ใจว่างานนั้นสมบูรณ์ที่สุด

การสอนอ่านและวิธีจัดกลุ่มอ่านโดยใช้เทคนิค CIRC

ในการสอนในแต่ละครั้งนั้นเริ่มต้น โดยครูกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มโดยครูจะอธิบายสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในเรื่องนั้น ๆ การอ่านจะประสบผลสำเร็จถ้าครูมีเวลาในการติดตามผลการอ่านในขณะนักเรียนร่วมกันปฏิบัติ 2 ใน 3 ของเวลาในการอ่านทั้งหมด นักเรียนในกลุ่มจะร่วมมือกันเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละครั้ง เช่น อ่านเพื่อความเข้าใจ การเรียนรู้คำศัพท์ การแปลความหมายของข้อความ และการสะกดคำโดยตัวนักเรียนจะได้รับการกระตุ้นจูใจให้เรียนรู้ ปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มซึ่งจะมาจากความร่วมมือของสมาชิกทุกคน

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการเขียน (Reading Comprehension and Writing Skills)

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น และความเข้าใจเป็นสื่อในการเรียนรู้ในทุกด้านและทุกทักษะ แต่จากผลการวิจัยพบว่า ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้บรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควร และจากการศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีความสามารถด้านการอ่านสูงและต่ำ พบว่า ผู้ที่มีความสามารถด้านการอ่านต่ำเป็นสาเหตุจากขาดยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจรวมทั้งขาดความสามารถในการทำความเข้าใจจากองค์ประกอบต่าง ๆ เรื่องและผลจากการศึกษาทดลองได้ข้อสรุปว่า การสอนโดยตรงที่ชัดเจนแจ่มแจ้งจากครูในการสอนอ่าน เพื่อความเข้า ใจและการติดตามควบคุมดูแลกระบวนการอ่านและการทำความเข้าใจ

สามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ในการสอนอ่านจะต้องเน้นให้ฝึกในเรื่องทั้ง 4 ในขั้นทำแผนการสอน ซึ่งกำหนดสรุปแนวทางการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. สอนฝึกทักษะในการสรุป (Summarizing)
2. สอนฝึกทักษะในการถามคำถาม (Questioning)
3. สอนให้ทำความกระจ่างชัดเจนกับเรื่อง คำที่อ่าน (Clarifying)
4. สอนทักษะการทำนายเหตุการณ์ (Predicting Skills)

ดังนั้น ในการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านนั้นจะต้องมีแนวทางในการสอนอ่านที่ชัดเจนโดยเฉพาะการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักคือ การใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งการนำทักษะดังกล่าวไปใช้ในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียน ซึ่งองค์ประกอบย่อยอื่น ๆ ของเทคนิค CIRC จะนำไปสู่เป้าหมายเดียวกันคือการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนที่สำคัญในการติดตามดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนที่จับคู่กันหรือเข้ากลุ่มกันเรียนรู้ด้วยการอ่านนั้น นักเรียนจะต้องช่วยกันเรียนรู้และกระทำกิจกรรมที่กำหนด เช่น ระบุสาระสำคัญของเรื่องที่ให้อ่าน เช่น ตัวละคร บริบทของเรื่องปัญหา ความพยายามในการแก้ปัญหาและการแก้ปัญหาในที่สุด ซึ่งถ้านักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติในประเด็นดังกล่าว จะพัฒนาความสามารถและทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนอ่อนจะเรียนรู้ได้ผลมากขึ้น เพราะในกลุ่มจะช่วยกันอธิบาย และร่วมกันคิดโดยตลอดในทุก ๆ กิจกรรมที่กำหนดให้ฝึกปฏิบัติ (Fitzerald and Spiegel 1983, quoted in Slavin1984 : 51) สิ่งสำคัญในการใช้เทคนิค CIRC สมาชิกจะต้องอธิบายการคาดคะเนแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา วิธีการสรุปสาระสำคัญของเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของกันและกันได้และใน 1 ครั้งต่อสัปดาห์ นักเรียนในกลุ่มที่ใช้ CIRC จะได้รับการสอนจากครูในเรื่องยุทธวิธีอภิปัญญา (Metacognitive Strategy) ดังนั้น สาระความรู้ที่ให้เด็กอ่านต้องแตกต่างจากเนื้อหาการสอนอ่านพื้นฐาน (Basal Reading) ที่จัดให้นักเรียนฝึกก่อนการอ่านเพื่อความเข้าใจในสาระหลัก (Slavin 1984, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2547 : 88-89) ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนจากการอ่านนั้น หลังจากกิจกรรมการอ่าน นักเรียนร่วมกันฝึกเขียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับการอ่าน เนื่องจากการเขียน (Writing) เป็นทักษะที่ต้องฝึกเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ และต้องอาศัยความรู้และทักษะประเภทอื่น ๆ ประกอบ ดังเช่น ความรู้ความเข้าใจหลักภาษา การใช้ภาษา และคำศัพท์ต่าง ๆ จากผลการวิจัยพบว่า การเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนประสบปัญหามากที่สุด เนื่องจากไม่สามารถเขียนสื่อสารความหมายได้ถูกต้องหลักไวยากรณ์สาเหตุหนึ่งเนื่องจากครูจัดการเรียนการสอนแยกกันระหว่างหลักภาษา กลไกการใช้ภาษากับ

การฝึกเขียนโดยตรง และใช้เวลาในการฝึกเขียนจริง ๆ น้อยมาก (Bridge and Hiebert, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 18)

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกภายในกลุ่มจะคละความสามารถมีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนและมีเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสติปัญญา ทักษะทางสังคม และความรู้สึกทางด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งการกระทำหรือการแสดงออกของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานสำเร็จ และได้ผลงาน ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และให้ครอบคลุมถึงการวางแผนการทำงานการมีส่วนร่วมของสมาชิก การดำเนินงานกลุ่มนั้นเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาไปพร้อมกับการจัดการเรียนรู้

วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 13) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Working Behaviors) หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูด และการปฏิบัติเพื่อให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จสูงสุด ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น สมาชิกกลุ่มทุกคนจะต้องยอมรับว่าผลงานกลุ่มหรือผลสำเร็จของงานกลุ่มทุกครั้งนั้นเป็นผลงานของทุกคน ทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อผลงานกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ร่วมเสนอและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ดังนั้นในการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ครูจึงต้องคอยติดตามดูแลการปฏิบัติงานของกลุ่มโดยตลอดเวลา คอยช่วย คอยปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและกระตุ้นเสริมกำลังใจให้ทำคนร่วมกันคิดและปฏิบัติอย่างสนุกสนานด้วย

พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ครูจะต้องให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนชำนาญติดเป็นนิสัย เช่น

1. การแสดงความคิดเห็น เช่น การถาม-ตอบ แสดงความเห็นและให้ข้อเสนอแนะ ฯลฯ

2. การให้กำลังใจเพื่อน เช่น การพูดสนับสนุนความคิดเห็นการตอบของเพื่อน การชมการพูดกระตุ้นให้เพื่อนถามหรือตอบหรือแสดงความคิดเห็น

3. การรับฟังความคิดเห็น ตั้งใจฟัง พยักหน้ารับ ตอบสนองและสนับสนุน

4. การร่วมมือกับกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติ ต้องคอยช่วยเหลือกันและกัน กระตือรือร้นในการปฏิบัติร่วมกับเพื่อน และการแสดงออกด้วยสีหน้าแจ่มใสยิ้มแย้ม

5. การตั้งใจในการทำงานกลุ่ม สังเกตการเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย การร่วมมือกันหาคำตอบ และการร่วมอภิปรายกับเพื่อน

การให้คะแนน คะแนนของนักเรียนได้จากการตอบคำถาม ทำแบบฝึกหัดแต่ละคาบเรียน และสมุดรายงาน (Book Reports) โดยนำมารวมกันเป็นคะแนนของทีม เพื่อพิจารณาคะแนนความก้าวหน้าและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนและของกลุ่มด้วย

1. ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ 90% (กิจกรรมที่ได้รับในสัปดาห์หนึ่งจะได้รับการประกาศว่าเป็น “Super Teams” และได้รับประกาศนียบัตร

2. ทีมที่ทำคะแนนได้ 80-90% จะได้รับการประกาศให้เป็น “Great Teams” และได้รับใบประกาศนียบัตรในระดับรองลงมา

วิธีการคิดคะแนนกลุ่มและคะแนนพัฒนา

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งผลงานของนักเรียนทุกคนคือผลงานของกลุ่ม และกลุ่มที่ได้รับคะแนนพัฒนาเฉลี่ยรวมสูงสุดจัดเป็นกลุ่มดีเยี่ยม ดังนั้นในการทดสอบทุกครั้งหลังจากกิจกรรมกลุ่มแล้ว มีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนสอบของแต่ละคนจะนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อคิดคะแนนพัฒนา

คะแนนฐานอาจมาจากคะแนนสอบในรายวิชานั้นในภาคเรียนก่อนที่จะมีการสอนในภาคเรียนต่อไป แต่คะแนนฐานและคะแนนสอบควรเทียบกับคะแนน 100 เสมอ คะแนนฐานอาจได้มากจากคะแนนสอบแต่ละครั้ง จากคะแนนฐานที่สามารถนำมาคิดคะแนนพัฒนาจากคะแนนสอบของครั้งต่อไป ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 เกณฑ์การให้คะแนนพัฒนา

คะแนนจากการทดสอบ/แต่ละคน	คะแนนพัฒนา
ต่ำกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน	0
ต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	10
เท่ากับคะแนนฐานหรือ มากกว่า 1-10 คะแนน	20
สูงกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน	30

ที่มา : วัชรา เล่าเรียนดี, <u>เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ</u> (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2547), 196.

การหาคะแนนฐานของนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ครูผู้สอนและนักเรียนต้องทราบและคิดคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคนไว้ เพื่อการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทราบผลการเรียนของแต่ละคน

ว่ามีความก้าวหน้าขึ้นหรือไม่เพียงใด และเพื่อเป็นฐานในการคำนวณคะแนนพัฒนาและคะแนนความก้าวหน้าต่อไป

คะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน อาจได้ผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาในช่วงนั้น ๆ หรือจากคะแนนในกลุ่มวิชานั้น ๆ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา แต่ถ้าเป็นคะแนนตลอดปีการศึกษาต้องเฉลี่ยคะแนนทั้ง 2 ภาคเรียนก่อน ดังตัวอย่าง

เด็กหญิงไก่ สอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานใน 2 ภาคเรียน ได้คะแนนดังนี้

ภาคเรียนที่ 1 ได้ 75 คะแนน

ภาคเรียนที่ 2 ได้ 77 คะแนน

รวม 152 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยของเด็กหญิงไก่ คือ 152 ÷ 2 = 76 คะแนน

ดังนั้น คะแนนฐานของเด็กหญิงไก่ คือ 76 คะแนนซึ่งคะแนนฐานสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทุกครั้งที่มีการทดสอบย่อย โดยการนำคะแนนสูงสุดเป็นคะแนนฐานในครั้งต่อไป

วิธีคิดคะแนนพัฒนา

ตัวอย่างที่ 1 คะแนนฐานของดวงพร ได้ 75 คะแนน

ในการสอบครั้งที่ 1 คะแนนเต็ม 10 ดวงพร ได้ 9 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 90 คะแนน นำมาเทียบกับคะแนนฐานเท่ากับ 90-75 = 15 ดวงพรได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐาน 15 คะแนน และได้คะแนนพัฒนาเท่ากับ 30 และคะแนนฐานครั้งที่ 2 ของดวงพรเท่ากับ 90

ตัวอย่างที่ 2 คะแนนฐานของมนูญ ได้ 51 คะแนน

ในการสอบครั้งที่ 1 คะแนนเต็ม 10 มนูญ ได้ 2 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 20 คะแนน นำมาเทียบกับคะแนนฐานเท่ากับ 20-51 = -31 มนูญ ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 31 คะแนน ได้คะแนนพัฒนาเท่ากับ 0 และคะแนนฐานครั้งที่ 2 ของมนูญ เท่ากับ 20

ในการทดสอบแต่ละครั้งนักเรียนต้องรู้คะแนนฐานของตนเองก่อนและคำนวณว่าตนเองอาจต้องทำอีกเท่าไร จึงจะได้คะแนนพัฒนาตามที่คาดหวัง คะแนนพัฒนาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความพยายามของแต่ละคน ที่จะพยายามทำข้อสอบให้มากกว่าคะแนนฐานในแต่ละครั้งที่มีการสอบเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยสูงสุดหรือถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลเป็นเครื่องหมายความสำเร็จ

ตารางที่ 12 เกณฑ์การประเมินระดับการพัฒนา

คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับการพัฒนา
0 – 15	กลุ่มเก่ง
16 -25	กลุ่มเก่งมาก
26 - 30	กลุ่มยอดเยี่ยม

ที่มา : วัชรา เล่าเรียนดี, <u>เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ</u> (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2547), 196.

ระดับการพัฒนาของกลุ่ม

ตัวอย่างที่ 3 กลุ่มของมดไฟน้อย ประกอบด้วย

ดวงพร มีคะแนนพัฒนาเท่ากับ 30

มนูญ มีคะแนนพัฒนาเท่ากับ 0

ปิยะดา มีคะแนนพัฒนาเท่ากับ 10

สุขสันต์ มีคะแนนพัฒนาเท่ากับ 10

30+0+10+10 = 50

50 ÷ 4 = 12.5

ระดับการพัฒนาจัดอยู่ในระดับกลุ่มเก่ง

ทักษะที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม

พฤติกรรมการทำงานกลุ่มมีความสำคัญต่อผลงานกลุ่มซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องสามารถแสดงออกหรือปฏิบัติด้วยความคล่องแคล่ว

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2547 : 30) ได้สรุปทักษะการทำงานกลุ่มในการเรียนรู้แบบร่วมมือกันดังนี้

1. การสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจยอมรับกันและกัน
2. การพูดจาสื่อสาร สื่อความหมายต่อกันชัดเจน ถูกต้อง ยอมรับซึ่งกันและกัน
3. การช่วยเหลือพึ่งพาสนับสนุนให้กำลังใจกันด้วยการยกย่องชมเชยให้กำลังใจ
4. การใช้ความสามารถในการหาข้อยุติ เข้าใจข้อโต้แย้งระหว่างสมาชิกกลุ่ม

เดวิด จอห์นสัน และคณะ (David Johnson and other 1982 , อ้างถึงใน ทิศนา แขมมณี 2528 : 15) ได้กล่าวถึงทักษะการทำงานกลุ่มที่บุคคลควรฝึกปฏิบัติจนเป็นความชำนาญ เช่น ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการวางแผนการทำงาน ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะ

การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางด้านสังคม ทิศนา แขมมณี (2528 : 16-19) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นในการทำงานกลุ่มไว้ 8 ประการ คือ

1. ทักษะการวางแผนทั้งผู้นำและสมาชิกต้องร่วมกันวางแผนภายใต้การนำและควบคุมของผู้นำ

2. ทักษะการสื่อความหมาย การสื่อความหมายที่สมบูรณ์มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ผู้พูด ผู้ฟังและสื่อ ดังนั้น สมาชิกทุกคนจึงต้องมีทักษะที่สำคัญ คือ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน สำหรับทักษะการพูดและการฟังมีความสำคัญและจำเป็นมากในการทำงานกลุ่ม

3. ทักษะการจูงใจระหว่างการทำงานหรืออภิปรายกลุ่ม บรรยากาศของการทำงานกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญ เช่น ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน ยอมรับซึ่งกันและกัน กล่าวชมเชย และติเพื่อก่อแก่กันและกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงจูงใจในการทำงานกลุ่ม

4. ทักษะการตัดสินใจ กระบวนการตัดสินใจเป็นทักษะสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงานเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายมี 7 ขั้นตอน คือ

4.1 พยายามศึกษาเรื่องที่จะตัดสินใจที่สามารถเป็นไปได้อย่างละเอียด

4.2 พยายามสำรวจเป้าหมายและคุณค่าที่เกิดจากการตัดสินใจเรื่องนั้น ๆ

4.3 พยายามชั่งน้ำหนักระหว่างคุณค่าและข้อเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เมื่อมีการตัดสินใจเลือกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4.4 พยายามค้นคว้าเรื่องราวข้อมูลใหม่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประเมินผลการเลือก

4.5 พยายามทำความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่ได้มาเพื่อสามารถตัดสินใจ

4.6 สำรวจข้อดี ข้อบกพร่องเป็นครั้งสุดท้ายก่อนทำการตัดสินใจ

4.7 จัดทำรายละเอียดสำหรับการนำเรื่องที่ได้รับการตัดสินใจไปใช้ และให้ความสนใจเป็นพิเศษในการวางแผนการทำงาน เพราะอาจมีข้อเสี่ยงต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้นได้

5. ทักษะในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ความขัดแย้งที่ว่า หมายถึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวเอง เมื่อบุคคลจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกระหว่างสิ่งที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน โดยที่คู่กรณีไม่สามารถจะตัดสินใจหรือหาข้อยุติอันเป็นที่พอใจของทั้ง 2 ฝ่ายได้ สาเหตุข้อขัดแย้งระหว่างบุคคล ซึ่งมีสาเหตุเกิดจากวิธีคิดที่แตกต่างกันความคิดเห็นที่แตกต่างกัน พื้นฐานของการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งมี 3 วิธี คือ

5.1 ยุทธวิธีแบบแพ้-ชนะ คือ การแก้ปัญหาแบบนี้มักจะยุติตรงที่ว่าฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายชนะหรืออีกฝ่ายหนึ่งแพ้

5.2 ยุทธวิธีแบบแพ้-แพ้ การแก้ปัญหาแบบนี้มักจะยุติตรงที่ว่าทั้งสองฝ่ายต่างก็ได้ตามที่ต้องการ มักจะใช้วิธีการแบบออมชอม หรืออาจหาคนกลางช่วยตัดสินใจ ซึ่งอาจเป็น แพ้-แพ้ หรือ ชนะ – แพ้ก็ได้

5.3 ยุทธวิธีแบบชนะ-ชนะ คือ การที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็ได้ตามที่ตนเองต้องการ โดยใช้วิธีร่วมมือกันแก้ปัญหา และพยายามหาวิธีการที่จะสามารถช่วยให้ทั้งสองฝ่ายไม่มีฝ่ายใดแพ้ฝ่ายใดชนะ

6. ทักษะการแก้ปัญหาเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า การรวมกันแก้ปัญหาเป็นกลุ่มนั้นต้องประสบความสำเร็จมากกว่าการแก้ปัญหาเพียงคนเดียว วิธีการแก้ปัญหามีหลายวิธีแนวทางแต่ละการแก้ปัญหานั้นต้องอาศัยวิธีการที่มีระบบระเบียบ ซึ่งการแก้ปัญหาสำหรับผู้ที่จะสามารถแก้ปัญหา ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องรู้และเข้าใจปัญหาอย่างถ่องแท้ มีการรวบรวมความรู้ข้อมูล ข้อเท็จจริง หลักการต่างๆ เพื่อประกอบการวางแผนแนวทางการแก้ปัญหา แล้วประเมินผลการแก้ปัญหานั้น

7. ทักษะการประเมินผลการทำงานกลุ่ม การประเมินผลงานนั้น พิจารณาได้ทั้งคุณภาพของงานที่ปรากฏและคุณภาพของผู้ร่วมงาน ซึ่งทั้งสองส่วนนี้มีอิทธิพลต่อกัน ถ้าผู้ร่วมงานคุณภาพดีจะได้งานที่มีคุณภาพดี ถ้าผู้ร่วมงานไม่ดีก็จะส่งผลให้คุณภาพของงานไม่ดี

8. ทักษะการนำเสนอผลงาน การนำเสนอผลงานเป็นขั้นตอนสุดท้ายเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวตลอดจนวิธีการต่างๆไปยังผู้ฟัง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและกรรมวิธีที่สามารถโน้มน้าวให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างชัดเจนและรวดเร็ว

ดังนั้น ครูจำเป็นต้องสอนและฝึกทักษะเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยคอยติดตามดูแลช่วยเหลือ คอยแก้ไขปรับพฤติกรรมทำงานกลุ่มของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทุกคนได้มีการค้นคว้าทักษะทางสังคมและกรรมการกลุ่มอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัย และควรจะต้องมีการประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่มด้วย

การประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่ม

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นอกจากจะมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนแล้ว จะต้องเน้นการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มและกระบวนการกลุ่มด้วย การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มนั้น ครูจะต้องคอยช่วยเหลือสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนอย่างถูกต้องครบถ้วน และสม่ำเสมอตลอดเวลาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยจะสังเกตพฤติกรรมร่วมมือกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการแสดงบทบาทของตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นควรประเมินผลการเรียนรู้และทักษะทางสังคมด้วยวิธีการดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม การทำงานกลุ่มทั้งนอกเวลาและในเวลาปฏิบัติงานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน บทบาทสมาชิก วิธีการทำงานกลุ่ม การจัดตั้งสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น

2. การสอบถาม ซักถาม ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องรู้ เข้าใจพฤติกรรมการสอนในขณะสอนและในขณะที่ครูไม่สามารถสังเกตการณ์ทำงานกลุ่มตลอดเวลา

3. การให้ผู้เรียนประเมินตนเองและประเมินผลการทำงานของกลุ่ม ซึ่งควรจะเป็นการประเมินทั้งด้านเนื้อหาและการร่วมมือกัน การแสดงบทบาทมีส่วนร่วมของแต่ละคน เป็นต้น

4. การประเมินด้านผลงานด้วยการตรวจผลงานของแต่ละคนจากการปฏิบัติงานกลุ่ม ผลงานที่ตรวจให้คะแนน เช่น สมุดจนงาน การรายงานกลุ่ม และชิ้นงานจากการปฏิบัติงานจริง

การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกัน เป็นส่วนสำคัญและเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของวิธีสอนแบบร่วมมือกัน ดังนั้นจึงควรมีการสังเกตบันทึกพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานกลุ่มเพื่อการปรับปรุงและการแก้ไขต่อไป เพื่อให้ได้ความร่วมมือที่แท้จริงในที่สุด

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม พื้นฐานการทำงานกลุ่มจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ ความรับผิดชอบ ความเสียสละ การยอมรับซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่มสำคัญ ครูจึงควรฝึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (วัชรา เล่าเรียนดี 2547 : 29-31)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ละมัย โคตรโสภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นนำ เร้าความสนใจ และทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นสอน เสนอเนื้อหาใหม่และแบ่งกลุ่มย่อยตามฐานคะแนน 3) ขั้นฝึก ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อยโดยครูให้คำปรึกษากลุ่มที่มีปัญหา 4) ขั้นประเมิน ทดสอบย่อยและเสริมแรงชมเชยกลุ่มที่มีคะแนนสูง และ 5) ขั้นการถ่ายโอนทำแบบฝึกหัด ซ่อมเสริมนักเรียนไม่ผ่านการประเมิน กับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และมีการทดสอบก่อนและ

หลังเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

พจนา เขียนสะอาด (2547 : 117) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียม แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ชี้แจงบทบาทหน้าที่ 2) ขั้นสอน ครูทบทวนความรู้เดิม อธิบายความรู้ใหม่ และตรวจสอบความเข้าใจ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แจกแบบฝึกหัดเสริม และ 4) ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล ครูและนักเรียนสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม พบว่าผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยร้อยละของผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเรื่องประเภทนิทาน (77.94) สูงกว่าร้อยละของผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเรื่องประเภทสารคดี (65.53)

ภาวดี จิตตามัย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียม เขียนวัตถุประสงค์ของบทเรียน เขียนแผนจัดการเรียนรู้ สร้างใบงาน ใบความรู้ และสร้างแบบทดสอบ 2) ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาบทเรียนแก่นักเรียนทั้งชั้น โดยการอธิบายเนื้อหาใหม่ ยกตัวอย่างต่าง ๆ ประกอบ ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามลำพังโดยครูคอยแนะนำ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม จัดนักเรียนเข้ากลุ่มแบบคละความสามารถ ปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และแข่งขันระหว่างทีม และ 4) ขั้นจบบทเรียน สรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ทดสอบและตรวจให้คะแนน มอบรางวัลสำหรับกลุ่มที่มีคะแนนการพัฒนาสูงขึ้น นักเรียนช่วยสรุปปัญหาและแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนในครั้งต่อไป และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อ

การสื่อสารแบบ 3Ps พฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนอยู่ในระดับมาก คือนักเรียนมีความร่วมมือ ช่วยเหลือและยอมรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

รักษ์สุดา ทรัพย์มาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีร่วมมือการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มี 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมการ 2)ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ครูนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้นและการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มย่อย/กลุ่มการอ่าน 3) ขั้นวัดผล ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง และการทดสอบย่อยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะดำเนินการควบคู่กับการประเมินตามสภาพจริง ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่ามีจำนวนนักเรียน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับ ดีถึงดีมาก และมีผลการเรียนรู้จากทักษะการอ่านในใจและการเขียนคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70.00

รัชนีกรนิภา มีมาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำพลับพลาวิทยาคาร โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) การนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น โดยครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น 2) การเรียนกลุ่มย่อย นักเรียนแยกทำงานกลุ่มตามบัตรงานหรือบัตรกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ 3) การทดสอบย่อย นักเรียนได้รับการทดสอบซึ่งทุกคนจะต้องทำด้วยความสามารถของตนเอง 4) การหาคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคน นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนที่เป็นฐาน คะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนสำหรับกลุ่มขึ้นอยู่กับคะแนนที่ได้ห่างจากคะแนนฐานมากน้อยพียงใด และ 5) การมอบรางวัลแก่ทีม กลุ่มจะได้รับรางวัลเมื่อคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยบทอ่านจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 5 เรื่อง พร้อมด้วยแบบฝึกทักษะทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 76.02/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาสนา สวนสีดา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ

ร่วมมือกันเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียม แนะนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC หาคะแนนฐาน การคิดคะแนนความก้าวหน้า จัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ขั้นสอน ครูทบทวนความรู้เดิม สอนเนื้อหาใหม่ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม จัดกลุ่มให้ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนร่วมกันอ่าน ร่วมกันคิด ตรวจผลการปฏิบัติงานของเพื่อน และ 4) ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล นักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทอ่าน ทำแบบทดสอบโดยลำพัง มอบรางวัลให้กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มสูงและวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC สูงกว่าวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารและความคิดเห็นของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน

ยุพา ทองจีน (2548 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยเทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้ คือ 1) ขั้นเตรียม สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างสื่อต่าง ๆ และเตรียมผู้เรียน 2) ขั้นสอน ครูนำเสนอบทเรียนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด และ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญและนักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRCและวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร

ถาวร แก้วสีหาบุตร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค CIRC) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น ครูเสนอเรื่องให้อ่าน 2) ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความและกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเขียนและการใช้ภาษา โดยนักเรียนปฏิบัติรายบุคคลและกลุ่มย่อย และ 3) ขั้นวัดผล มีการสนทนา ซักถาม ทดสอบความเข้าใจ ทดสอบย่อย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบย่อย จำนวน 6 ครั้ง และทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า

การพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค CIRC) ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่าน-เขียนสูงขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนด้านทักษะการอ่าน-เขียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.20 ของคะแนนเต็ม และนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

แบรมเล็ท (Bramlett 1994, อ้างถึงใน ถาวร แก้วสีหาบุตร 2549) ได้ศึกษาผลจากการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 9 ห้องเรียน จำนวน 198 คน กลุ่มควบคุม 9 ห้องเรียน จำนวน 194 คน และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางงการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฟาง (Fang 2007 : บทคัดย่อ)ได้ศึกษาผลของพื้นความรู้เดิมในภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษาและการใช้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจในการฟัง โครงสร้างไวยากรณ์และความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 2 โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับสูงและกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับต่ำ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมในระดับสูงและกลุ่มที่มีพื้นความรู้เดิมต่ำในด้านคะแนนที่เพิ่มขึ้นและระดับของปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือกันช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนของทั้งสองกลุ่ม

สมิทธิ์และสเปนเดิล (Smith and Spindle 2007 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของกลุ่มที่มีต่อบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าบรรยากาศการเรียนรู้ความเข้าใจและการเรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันมีการพัฒนามากกว่านักเรียนที่เลือกกลุ่มด้วยตนเอง ในบางพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถสูงของกลุ่มมีคะแนนการปฏิบัติสูงกว่าเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนที่มีความสามารถต่ำมีการพัฒนาการปฏิบัติได้ดีขึ้น ลักษณะการเป็นผู้นำของนักเรียนมีระดับสูงซึ่งเป็นผลจากการร่วมมือกันเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม

ลาติฟา (Latifah 2008 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลจากการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือกันและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในประเทศซาอุดิอาระเบีย จำนวน 60 คน โดย

แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้านแรงจูงใจในการอ่าน แต่มีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในด้านความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

สรุป

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 จุดหมายสำคัญของหลักสูตร คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นทั้งในชีวิตประจำวัน การงานอาชีพ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ การอ่านและการเขียนจึงเป็นกระบวนการการสื่อสารที่สำคัญ เนื่องจากการอ่านและการเขียนมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ทั้งเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนทุกคนที่เข้าสู่ระบบโรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จึงมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากลโดยมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการอ่านและการเขียน และจากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน พบว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค CIRC ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียน 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นสอน 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม และ 4) ขั้นสรุปและประเมินผล จึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกแนวทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพสูง ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนไปในทางที่ดี คือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก สมาชิกทุกคนมีโอกาส คิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือกัน เกิดการระดมความคิด และส่งเสริมทักษะทางสังคม ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้และรู้จักการแก้ปัญหา นักเรียนสามารถบูรณาการทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียนได้ และส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย แบบ One Group Pretest Posttest Design โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนหนองโพวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 77 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนหนองโพวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 1 ห้อง มีจำนวน 24 คน ที่ได้มาจากการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากห้องเรียน ซึ่งจากการจัดห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 ห้องเรียน ได้จัดนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในลักษณะเดียวกัน คือคละความสามารถทุกห้องเรียน โดยที่นักเรียนทั้ง 3 ห้องเรียน มีคะแนนเฉลี่ยจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้การวิจัยรูปแบบ The One- Group Pretest - Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์ 2549 : 144) ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design

T_1 X T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

T_2 แทน การทดสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ33101) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับแบบทดสอบด้านการอ่าน ด้านจับประเด็นและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่าน และเดาความหมายของศัพท์จากข้อความในบริบทได้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนน ดังนี้ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ส่วนแบบทดสอบด้านการเขียนสรุปเรื่องจากการอ่าน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Scoring Rubrics ด้านการสื่อความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์และการใช้รูปประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ เนื้อหา และการสะกดคำศัพท์

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้ จำนวน 15 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

4. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ด้านในการทำงานกลุ่ม คือ 1) การสร้างความคุ้นเคย 2) การสื่อความหมาย 3) การจูงใจ และ 4) การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง จำนวน 20 ข้อ ประเมินโดยครูผู้สอน โดยให้คะแนนเกณฑ์การประเมินแบบ Scoring Rubrics 4 ระดับ คือ การปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก การปฏิบัติอยู่ในระดับดี การปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ และการปฏิบัติอยู่ในระดับปรับปรุง

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ตามขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คำอธิบายรายวิชา ผังมโนทัศน์ และหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาด้านการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

1.3 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในข้อ 1.1,1.2

1.4 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยศึกษาแนวทางในการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค CIRC ของ สลาวิน (Slavin, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 179)

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากตารางกำหนดเนื้อหา (Table of Content Specifications) ที่ประกอบด้วยชื่อเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

ตารางที่ 13 การกำหนดเนื้อหา (Table of Content Specifications)

Unit	Strand and Standard	Objective	Text Type	Language/ Components	Activities	Evaluation
1. Our local area	1.1 1.2 1.3	- To be able to read and understand the questions - To be able to interpret meaning based on the reading text - To be able to fill the words in the blanks - To be able to identify the parts of speech. - To be able to write a summary.	Guidebook Brochure	**Skills** - Answering the questions based on reading skills - Writing words in to the blanks -Identifying the parts of speech - Transferring information from printed materials to a semantic map - Writing the summary **Structure** Parts of Speech	**Reading** -Brainstorming - Asking and answering the questions - Skimming main idea - Scanning details - Filling in words -Odding the word out of its group - Completing the diagram **Writing** - Transferring information into a semantic map - Writing the summary.	- Questions of multiple choices - Writing words in the blanks - Writing a summary
2. Nature	1.1 1.2 1.3	- To be able to read and understand the question	Magazine Factual Text	**Skills** - Answering the questions based on reading skills	**Reading** - Playing game “20 questions”	- Questions of multiple choices

ตารางที่ 13 (ต่อ)

Unit	Strand and Standard	Objective	Text Type	Language/ Components	Activities	Evaluation
		- To be able to interpret meaning based on the reading text - To be able to rearrange the word into sentence - To be able to write a summary		- Completing the missing part in the Map -Comparing and contrasting relationship of the given passage to a semantic map - Writing the summary. **Structure** - Present Simple Tense	- Identifying the meaning with the word - Skimming main idea. - Scanning details - Asking and answering the questions - Checking True / False **Writing** - Transferring information into a semantic map - Writing the summary	-Rearranging the word into sentence - Writing a summary
3. Healthy Care	1.1 1.2 1.3	- To be able to read and answer the questions - To be able to interpret meaning based on the reading text	Newspaper Advertisement	**Skills** - Answering the questions based on reading skills - Finding word in dictionary - Identifying the meaning of words	**Reading** - Filling the alphabets. - Checking the correcting from dictionary - Matching the words with the meanings	- Questions of multiple choices. - Matching suggestion and imperative - Writing a summary

ตารางที่ 13 (ต่อ)

Unit	Strand and Standard	Objective	Text Type	Language/ Components	Activities	Evaluation
		- To be able to write imperative sentence and suggestion - To be able to write a summary		- Transferring information from printed materials to a semantic map - Writing the summary **Structure** - Imperative Sentence - Modal verb “should, must”	- Matching cause and effect **Writing** Transferring information into a semantic map - Writing the summary	
4. The Idol	1.1 1.2 1.3	- To be able to read and answer the questions - To be able to interpret meaning based on the reading text - To be able to rearrange the events of the text - To be able to write the correct tense	Newspaper News	**Skills** - Answering the questions based on reading skills - Finding information about people - Identifying the meaning of words - Transferring information from printed materials to the table	**Reading** - Discussing about famous people -Matching the word and meaning - Rearranging the details - Skimming main idea. - Scanning details	Rearrange the people’s information - Writing a summary

ตารางที่ 13 (ต่อ)

Unit	Strand and Standard	Objective	Text Type	Language/ Components	Activities	Evaluation
		- To be able to write the summary		- Writing the summary **Structure** Past Simple Tense	**Writing** - Transferring information into a semantic map - Writing the summary	
5. Entertain -ment	1.1 1.2 1.3	- To be able to read and answer the questions - To be able to interpret meaning based on the reading text. - To be able to express opinions in the text - To be able to write a summary	Book Tale	**Skills** - Asking the questions based on reading skills - Identifying the meaning of words - Transferring information from printed materials to a semantic map - Writing the summary. **Structure** - Future Simple Tense with “will”	**Reading** - Discussing about the picture - Writing the opposite words - Checking True / False - Writing about the opinions in the text - Skimming main idea. - Scanning details **Writing** Transferring information into a semantic map	- Questions of multiple choices. -Checking ture /false - Writing a summary.

ตารางที่ 13 (ต่อ)

Unit	Strand and Standard	Objective	Text Type	Language/ Components	Activities	Evaluation
				- Future Simple Tense with "going to"	-Writing a summary	

1.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาแก้ไขข้อบกพร่องด้านสาระสำคัญและเพิ่มเติมรายละเอียดมาตรฐานการเรียนรู้ให้สอดคล้องในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ วิธีสอน และด้านวัดผล เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใน 6 ประเด็น คือ 1) จุดประสงค์ปลายทาง 2) จุดประสงค์นำทาง 3) เนื้อหา 4) สื่อการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล และตรวจให้ค่าคะแนนในแต่ละประเด็นของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อนำคะแนนจากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาคำนวณเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำไปทดลองใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองได้ ซึ่งการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง .96 ถึง 1.00 ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 : 177)

เห็นว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

จากสูตร $IOC = \frac{\Sigma R}{N}$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้อง
ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนรู้และใบงานก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

1.9 สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เรื่อง Our Local Area จำนวน 1 แผน ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองโพวิทยา จังหวัดราชบุรี เพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ เช่นความเหมาะสมกับเวลาและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขด้านเนื้อหาในใบความรู้ และระยะเวลาในการทำใบงาน แผนจัดการเรียนรู้จะมีการทดสอบวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัย ดำเนินการวัดผลให้นักเรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคลทุกแผน โดยประเมินทั้งทักษะการอ่านและทักษะการเขียน แบบทดสอบแต่ละแผนประกอบด้วยข้อทดสอบที่เป็นปรนัยและข้อทดสอบที่เป็นอัตนัย นักเรียนทำแบบทดสอบแล้วนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันแล้วหาคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม นำคะแนนเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อคิดคะแนนพัฒนาและนำคะแนนพัฒนาไปประเมินระดับการพัฒนาของการสอบแต่ละครั้งว่ากลุ่มใดเป็น กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง คะแนนสอบท้ายแผนทุกแผนจะปรับคะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานในการหาคะแนนพัฒนา

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังรายละเอียดแผนภาพที่ 6

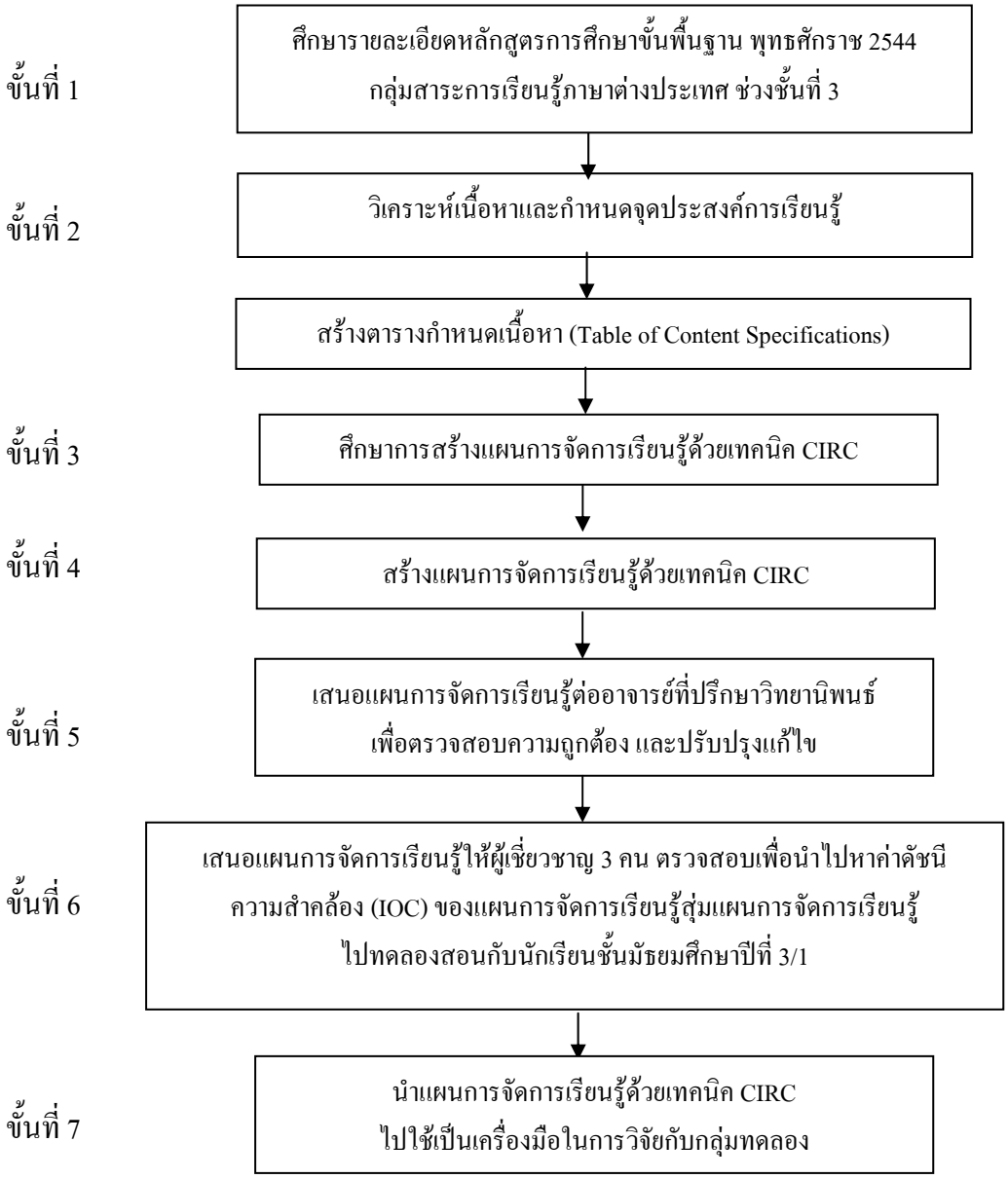

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน โดยใช้คะแนนเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย เทคนิคการสร้างข้อทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร 2539 : 230-242)

2.3 วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้พื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยพิจารณาจากความสำคัญของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดตารางวิเคราะห์คุณลักษณะข้อสอบดังนี้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์คุณลักษณะข้อสอบ

Objectives	Mode	Text Type	Skill Level	Testing Technique	No. of Item	Time (60 mins)	Scoring (50 marks)
Reading 1. To interpret meaning based on the reading text, to extend massages, to identify main and details in context, to guess the meaning of the vocabulary, to infer some information, to rearrange the events or order the sequences.	Reading	Passage Tale Article Advertisement	K, T, C	M/C	30	50	0, 1

ตารางที่ 14 (ต่อ)

Objectives	Mode	Text Type	Skill Level	Testing Technique	No. of Item	Time (60 mins)	Scoring (50 marks)
Writing 2. To write a summary from the reading text.	Writing	Short Story	T,C	Free Writing	1	50	Rubrics Scoring Fluency (1-6) Grammar (1-5) Vocabulary (1-4) Content (1-3) Spelling (1-2)

หมายเหตุ : ระดับของทักษะย่อย (Skill level) แบ่งตามทักษะภาษาของ วาเล็ท และดิซิค (Valette and Disick 1972 : 13-14) ดังนี้ 1) ระดับกลไก (Mechanical, M) 2) ระดับความรู้(Knowledge, K) 3) ระดับถ่ายโอน (Transfer, T) 4) ระดับสื่อสาร (Communication, C) และ 5) ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism, Cr)

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนน ดังนี้ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่านดังนี้

2.4.1 จับประเด็นและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4.2 แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้

2.4.3 เรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความที่อ่านได้

2.4.4 เดาความหมายของศัพท์จากข้อความในบริบทได้

สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน เป็นการเขียนสรุปเรื่องจากการอ่าน โดยใช้คะแนนแบบเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ประเมินการเขียนด้านการสื่อความหมาย โครงสร้างไวยากรณ์และการใช้รูปประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ เนื้อหา และ การสะกดคำศัพท์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการประเมินการเขียนสรุปเรื่อง กำหนดเกณฑ์การตรวจการให้คะแนนโดยใช้วิธีการตรวจแบบวิธีวิเคราะห์ (Analytic Method) ซึ่งเป็นวิธีประเมินงานเขียนโดยแยกประเมินองค์ประกอบต่างๆของงานเขียน ตามข้อเสนอของ ฮีตัน (Heaton 1990) ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสรุปเรื่อง

องค์ประกอบ	คะแนน	เกณฑ์
การสื่อความหมาย (Fluency)	6	เขียนสรุปความโดยเรียบเรียงข้อมูลได้ถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ตามเค้าเรื่องเดิม และมีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ
	5	เขียนสรุปความโดยเรียบเรียงข้อมูลถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงเล็กน้อย และมีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ
	4	เขียนสรุปความยังไม่ถูกต้อง ไม่สมเหตุสมผล มีความสับสนในการเรียบเรียงข้อมูล ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสมเป็นบางคำ แต่มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงบางส่วน แต่มีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ
	3	เขียนสรุปความไม่ชัดเจน ขาดการประมวลความคิด ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม แต่ยังมีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
	2	เขียนสรุปความแทบจะไม่รู้เรื่อง ขาดการประมวลความคิด ไม่ใช้คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ
	1	เขียนสรุปความไม่รู้เรื่องสำคัญ ขาดการประมวลความคิด ไม่ใช้คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ

ตารางที่ 15 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	เกณฑ์
ไวยากรณ์และการใช้รูปประโยค (Grammar)	5	ใช้รูปประโยคที่เรียนมาแล้วได้ดีมีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนามพหูพจน์คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม น้อยมาก
	4	มีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนามเล็กน้อย
	3	มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม
	2	มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้รูปคำนมพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม ซึ่งทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เขียน
	1	ไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคเลย มีที่ผิดมาก สื่อความไม่ได้
คำศัพท์ (Vocabulary)	4	ใช้คำศัพท์ถูกต้องตรงกับความหมาย ใช้สำนวนกระชับ ชัดเจนเหมาะสมกับเหตุการณ์ในบทอ่าน
	3	ใช้คำศัพท์และใช้สำนวนผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้
	2	ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดเสมอ สื่อความหมายได้เล็กน้อย
	1	ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดมาก มีความเข้าใจลำบากในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์
เนื้อหา (Content)	3	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาถูกต้อง เนื้อหามีความสอดคล้องกัน ไม่ใช้เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
	2	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาได้ไม่ถูกต้อง แต่เนื้อหามีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันบ้าง
	1	จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาได้ไม่ถูกต้อง และเนื้อหาไม่มีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
การสะกดคำ (Spelling)	2	เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด
	1	เขียนสะกดคำผิด

การกำหนดคะแนนเต็มในแต่ละหัวข้อได้ปรับปรุงจากเกณฑ์ของฮีตัน ดังนี้

ตารางที่ 16 การให้คะแนนงานเขียน

นักเรียน คนที่	การสื่อความหมาย	ไวยากรณ์	คำศัพท์	เนื้อหา	การสะกดคำ	รวม 20 คะแนน
	6 คะแนน	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	

ผู้วิจัยเรียงลำดับความสำคัญตามจำนวนคะแนนให้ด้านการสื่อความหมายเป็นลำดับแรกคะแนนเต็ม 6 คะแนน ตามด้วยไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับโครงสร้างและการใช้รูปแบบประโยค คะแนนเต็ม 5 คะแนน อันดับสามคือการเลือกใช้คำศัพท์ คะแนนเต็ม 4 คะแนน เนื้อหาให้เป็นลำดับที่ 4 คะแนนเต็ม 3 คะแนน ลำดับสุดท้ายคือการสะกดคำ คะแนนเต็ม 2 คะแนน คะแนนเต็มรวมทั้งสิ้น 20 คะแนน เรื่องที่นักเรียนจะเขียนสำหรับการวิจัยครั้งนี้นั้น นักเรียนได้อ่านเนื้อหาก่อนที่จะเขียนแล้ว ไม่ต้องคิดเรื่องเองเพียงแต่นำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวให้ถูกต้อง โดยเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่สามารถสื่อความได้ตรงกับที่อ่านมาแล้วเท่านั้น

2.5 เสนอแบบทดสอบต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข (ภาคผนวก ค ตารางที่ 34 หน้า 180)

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และด้านวัดผลด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแต่ละข้อ ได้ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหนองโพวิทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

2.8 นำผลการทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบด้วยวิธีการ ดังนี้คือ

2.8.1 ตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (Difficulty) โดยพิจารณาสัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ซึ่งแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อ ใช้เป็นแบบทดสอบจริง จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ดี สามารถนำไปใช้ได้ การตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) รายข้อของแบบทดสอบที่ใช้ในครั้งนี้อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.65 โดยใช้สูตรดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์ 2547 :188)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ค่าความยากของคำถามในแต่ละข้อ
R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

2.8.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยกำหนดค่าอำนาจจำแนกอยู่ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อสอบที่ดีสามารถนำไปใช้ได้ การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบที่ใช้ในครั้งนี้อยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.70 โดยใช้สูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 :130)

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
R_u หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง
R_e หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน
N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.8.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้แบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540 : 123)ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โดยคำนวณจากสูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left\{1 - \frac{\sum pq}{S_t^2}\right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = 1 - p

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังแผนภาพต่อไปนี้

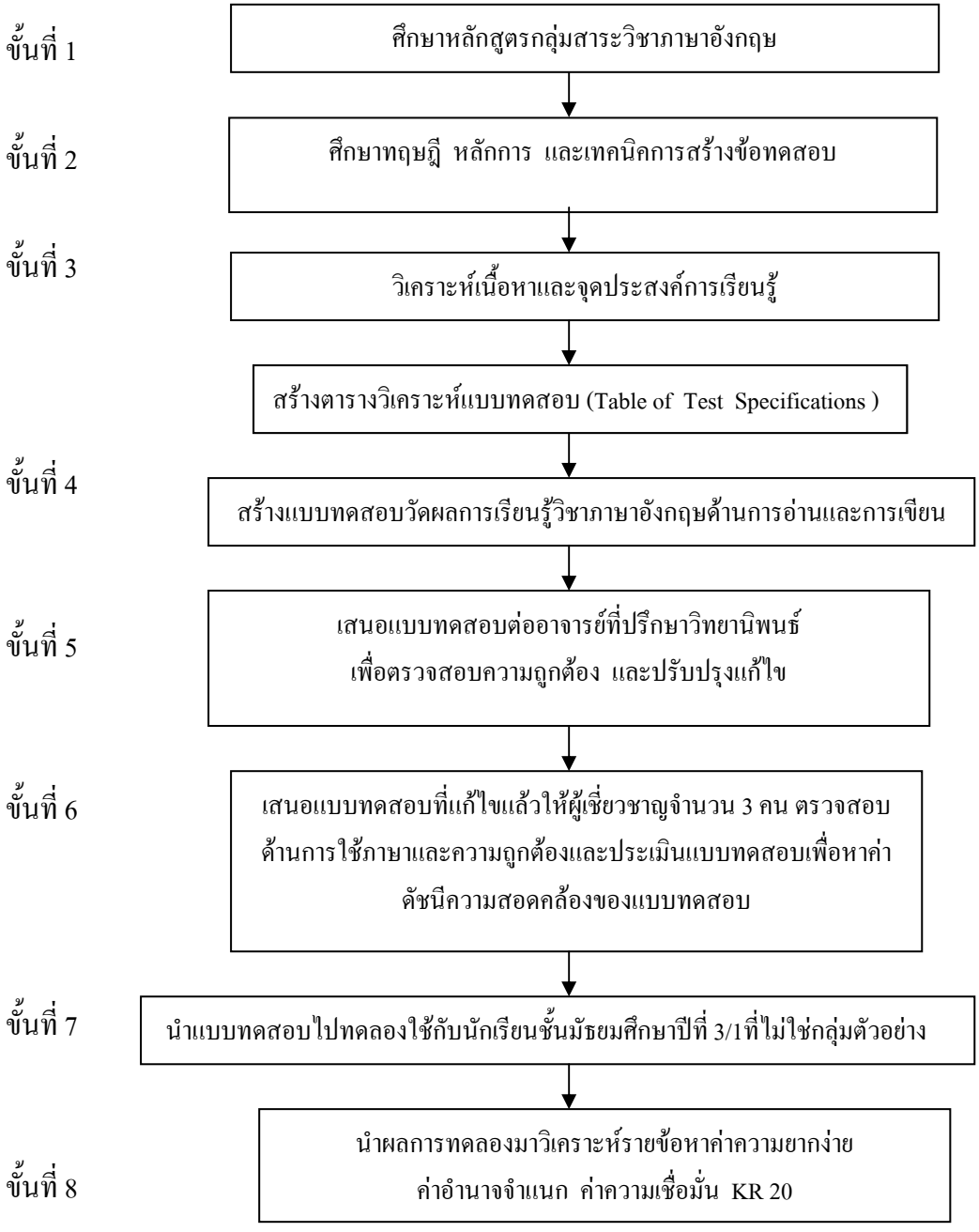

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่เข้าร่วมพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 15 ข้อ ซึ่งถามในประเด็น 3 ประเด็น คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

กำหนดค่าระดับข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วยมาก ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4
เห็นด้วยปานกลาง ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3
เห็นด้วยน้อย ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1

จากนั้นเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความคิดเห็นของ เบสท์ (Best 1981 : 182) โดยมีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็น เชิงนิมาน (Positive) ซึ่งมีเกณฑ์แปลความหมายของความคิดเห็นดังนี้

4.50 – 5.00 หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49 หมายความว่า เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49 หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.4 ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ค ตารางที่ 34 หน้า 180)

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของภาษา ได้ค่า 0.89

3.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ดังแผนภาพต่อไปนี้

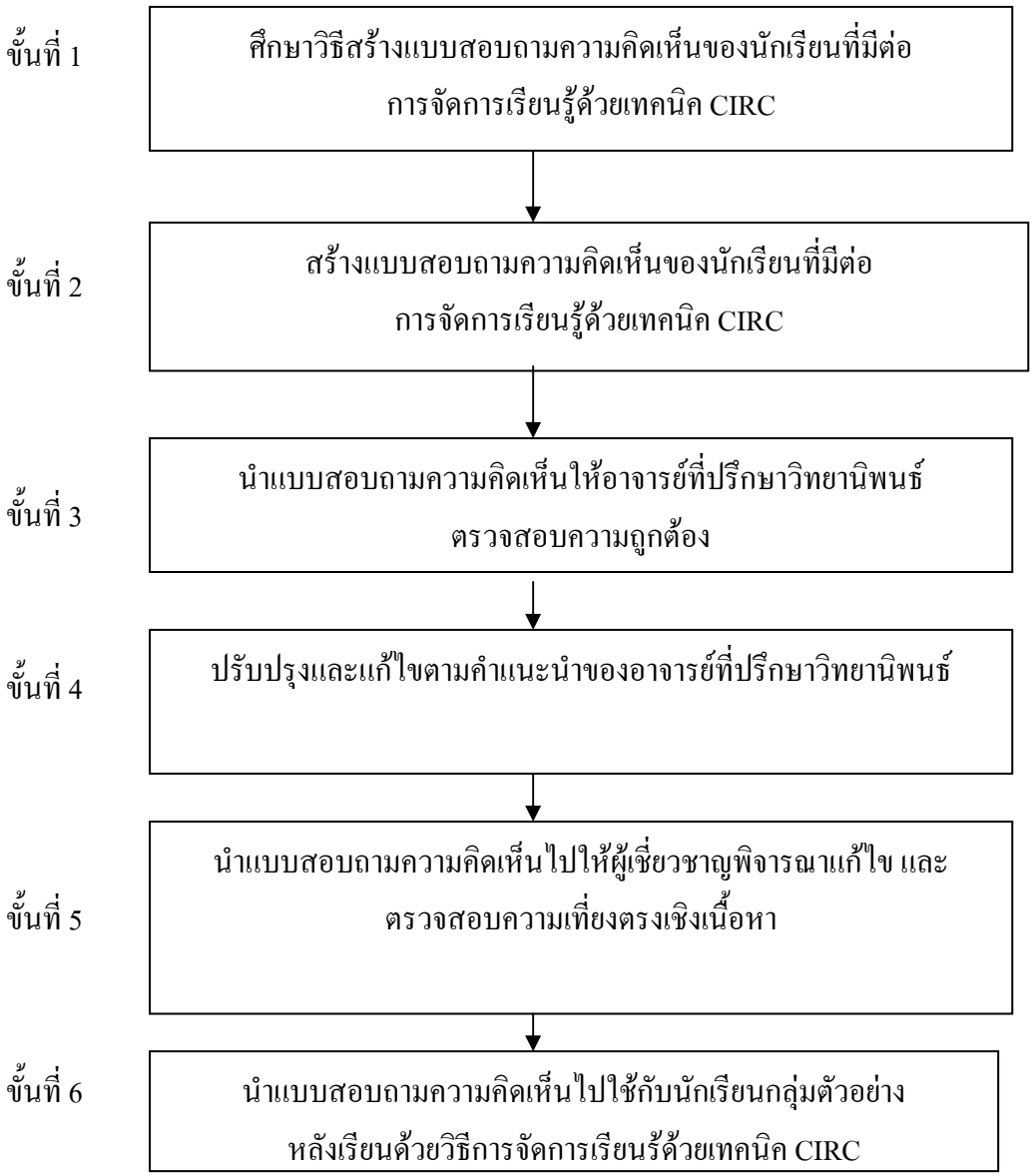

แผนภาพที่ 8 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

4. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยได้จัดทำ แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือวัดผลอีกอย่างหนึ่งของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ดังนี้

- แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นแบบประเมินที่ครูผู้สอนใช้ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ใช้ประเมินระหว่างเรียน โดยกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้การแสดงออกของพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 4 ประเด็น ตามแนวคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน คือ การสร้างความคุ้นเคย การสื่อความหมาย การจูงใจ และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ประเด็นละ 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าการปฏิบัติ (Scoring Rubrics) มี 4 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละช่วงเป็น 4, 3, 2, 1

ตารางที่ 17 พฤติกรรมบ่งชี้การแสดงออกพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ประเมินโดยครูผู้สอน

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การสร้างความคุ้นเคย	1. ยอมรับการตัดสินใจในมติของกลุ่ม 2. ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม 3. พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง 4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม
2. การสื่อความหมาย	1. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน 2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง 3. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม 4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม 5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม
3. การจูงใจ	1. พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม 2. กล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย 3. แบ่งปันอุปกรณ์ด้วยความเต็มใจในการทำงานกลุ่ม 4. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน 5. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้
4. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง	1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา 2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม 3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา 4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม 5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ที่ครูผู้สอนใช้ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างเรียน โดยผู้วิจัยกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ การแสดงออกของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้ประเมินทั้ง 4 ด้าน คือ การสร้างความคุ้นเคย การสื่อความหมาย การจูงใจ และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

3. กำหนดค่าระดับข้อคำถาม ใช้เกณฑ์การประเมินค่าการปฏิบัติ (Scoring Rubrics) โดยแปลความหมายของคะแนนดังนี้

ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 3 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 3 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 2 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้ง ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

4. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยแยกพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละประเด็นของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มทั้ง 4 ด้าน คือ การสร้างความคุ้นเคย การสื่อความหมาย การจูงใจ และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ออกเป็นประเด็นละ 5 ข้อ

5. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.85

6. นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พร้อมแผนการจัดการเรียนรู้

สรุป ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังแผนภาพที่ 9

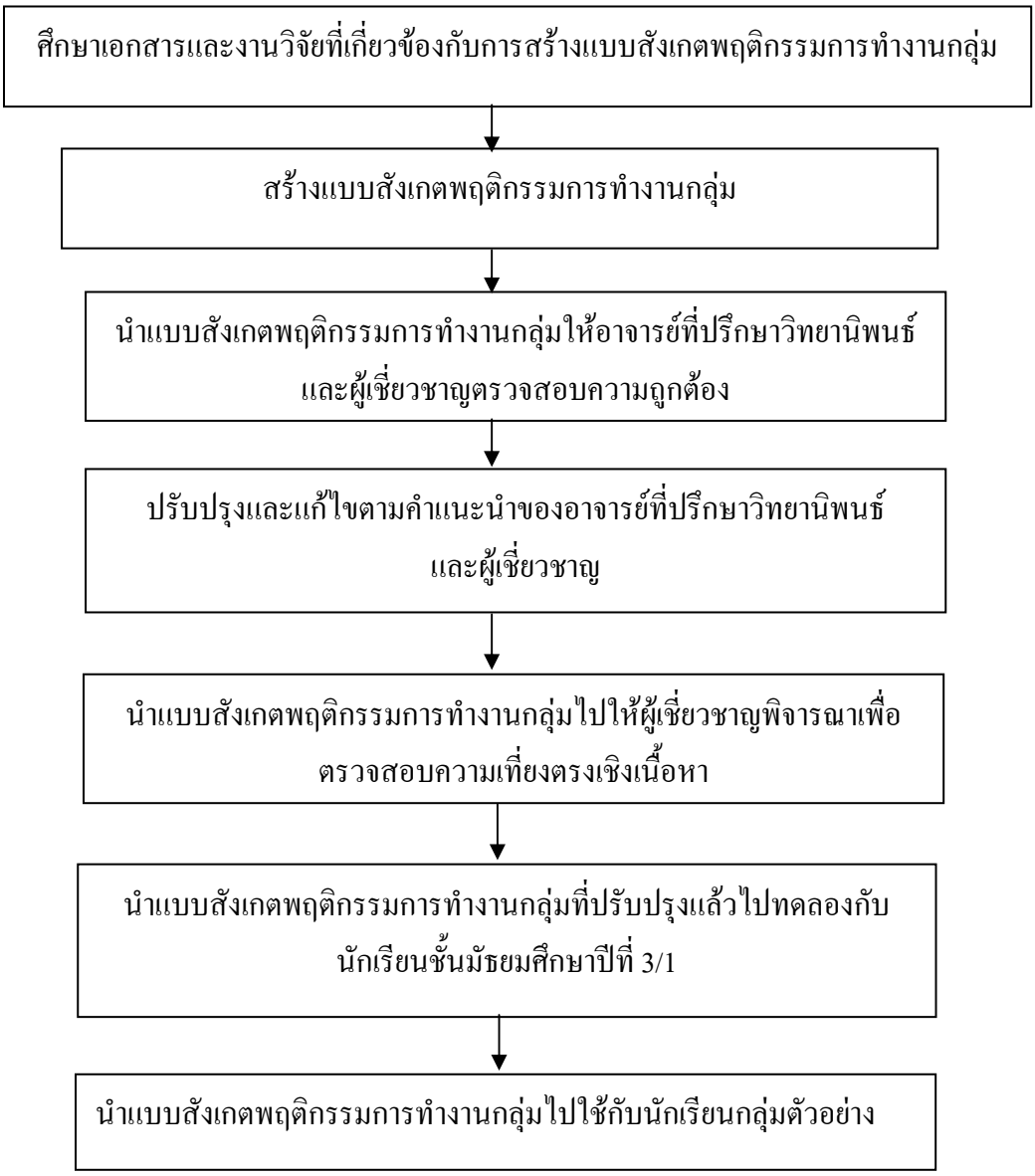

แผนภาพที่ 9 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

สำหรับการให้ความหมายค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย โดยมีช่วงค่าระดับค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ ดังนี้

3.50 - 4.00	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
2.50 - 3.49	หมายความว่า	การ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
1.50 - 2.49	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 - 1.49	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินเรื่องขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลต่อบัณฑิตวิทยาลัย และยื่นหนังสือขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่ทดลองใช้เครื่องมือและผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบผลการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบการอ่านแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน และแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การประเมินคะแนน (Scoring Rubrics) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำก่อนดำเนินการทดลอง (pre-test) โดยกำหนดเวลาสำหรับทำแบบทดสอบการอ่าน 50 นาที และแบบทดสอบการเขียน 50 นาที

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเองตามแผนการเรียนรู้ที่ได้สร้างไว้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อน อันเนื่องมากจากตัวครู เช่น ประสบการณ์ในการสอน เทคนิควิธีสอน ฯลฯ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย

3.1.1 จัดกลุ่มนักเรียน โดยคละความสามารถกำหนดสัดส่วน เก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1 : 2 : 1 โดยใช้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนในปีการศึกษา 2551 ดังนี้ นักเรียนในกลุ่มเก่งมีคะแนนระหว่าง 75-100 คะแนน นักเรียนในกลุ่มปานกลางมีคะแนนระหว่าง 60-74 คะแนน และนักเรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนระหว่าง 50-59 คะแนนและในการเปลี่ยนกลุ่มนักเรียนมีข้อกำหนดว่า นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนจะต้องไม่เป็นสมาชิกในกลุ่มเดิม ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดการแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสมโดยพิจารณาจากผลการเรียน การจัดกลุ่มนักเรียนมีการจัดกลุ่มนักเรียนใหม่จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ 1 สำหรับการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ครั้งที่ 2 สำหรับการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 และครั้งที่ 3 สำหรับการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

3.1.2 แนะนำการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน วิธีการวัดและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่ม

3.1.3 ฝึกทักษะและวิธีการการทำงานกลุ่ม สร้างแรงจูงใจในการร่วมมือกันเรียนรู้

3.2 ขั้นสอน ประกอบด้วย

3.2.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยเลือกใช้กิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบทอ่าน เช่น ใช้รูปภาพสัตว์ ภาพบุคคล แผนที่ เกม การตั้งคำถามจากบทอ่าน หรือสนทนาเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

3.2.2 ครูเสนอเนื้อหาสาระบทเรียนต่อทั้งชั้น โดยทบทวนความรู้เดิม คำศัพท์เดิม โครงสร้างประโยคที่เรียนไปแล้ว และบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเป้าหมายการเรียนรู้

3.2.3 ครูสอนโดยอธิบายโครงสร้างของประโยคในบทอ่าน สอนคำศัพท์ใหม่ เขียนประโยคจากคำศัพท์ใหม่ที่ปรากฏในบทอ่านตามที่กำหนด เขียน ประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์เช่นเดียวกับประโยคในบทอ่าน

3.2.4 ให้นักเรียนอ่านบทอ่าน โดยจับคู่กันอ่าน ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการอ่านของเพื่อน ให้ตอบคำถาม ทำกิจกรรมตามที่ระบุในท้ายบทอ่าน ครูอธิบาย ช่วยกันสรุปสาระสำคัญ

3.3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ประกอบด้วย

3.3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียน แจกชุดกิจกรรม ทบทวนกิจกรรมกลุ่ม เป้าหมายของกลุ่ม

3.3.2 นักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน ปฏิบัติกิจกรรม ตอบคำถามที่กำหนด จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แปลความ ตีความ ขยายความจากเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์ เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจเรื่องที่อ่านตรงกัน

3.3.3 ร่วมกันฝึกการเขียนประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์ในบทอ่าน เขียนประโยคตอบคำถาม เขียนเรียงคำให้เป็นประโยค เขียนประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์เช่นเดียวกับประโยคที่ปรากฏในบทอ่าน เขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์และข้อความที่สำคัญได้

3.3.4 นำข้อมูลจากบทอ่านมาเขียนลงในแผนภูมิ

3.3.5 ตรวจผลการปฏิบัติงานของเพื่อน

3.4 ขั้นสรุปและประเมินผล ประกอบด้วย

3.4.1 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล

3.4.2 นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบโดยลำพัง ไม่มีการช่วยเหลือกัน

3.4.3 นักเรียนเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

3.4.4 ตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม

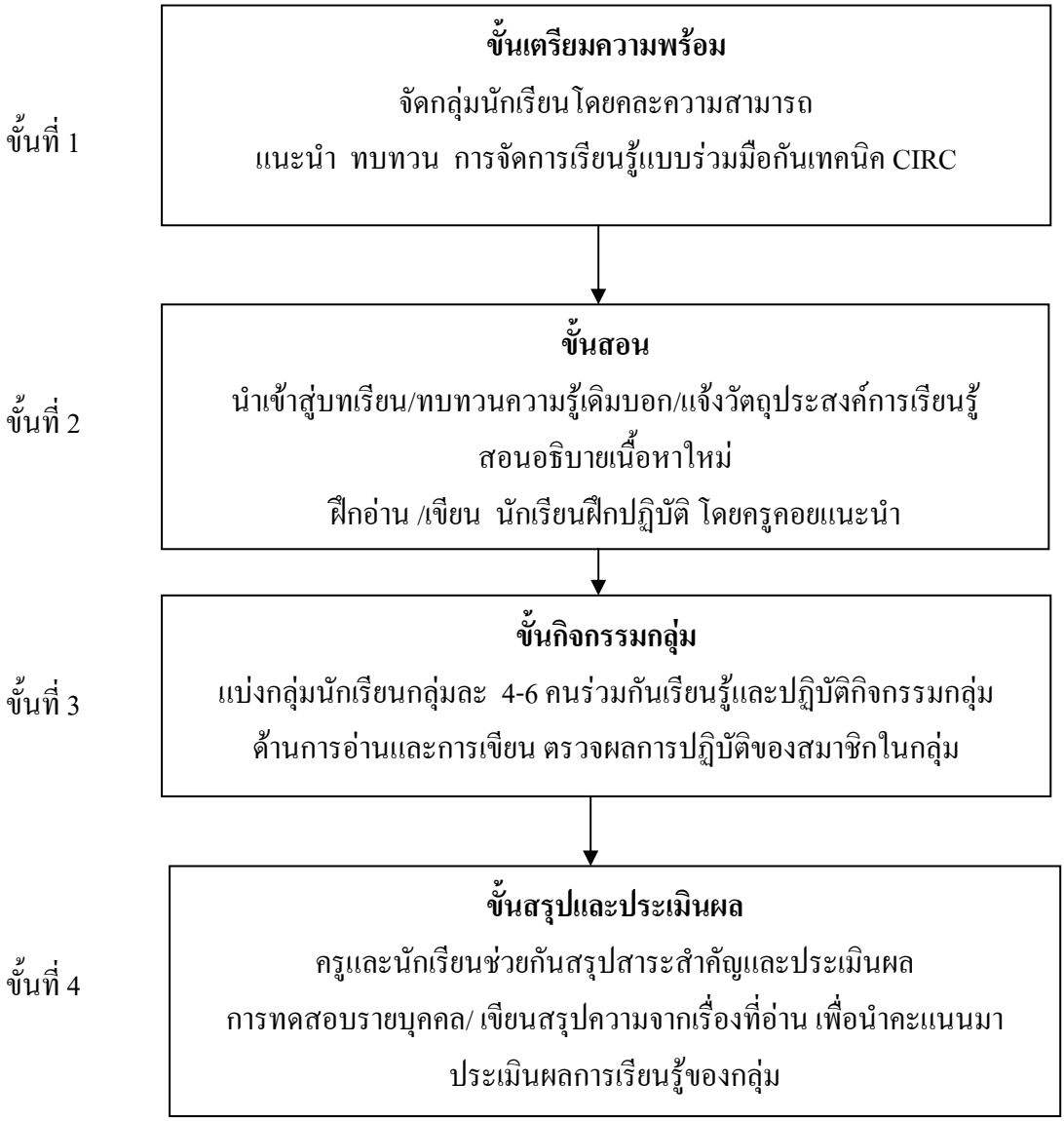

แผนภาพที่ 10 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

4. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้กลุ่มตัวอย่างทำหลังดำเนินการทดลอง (post-test) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test)

5. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยการสังเกตนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบสังเกตที่ประเมินโดยครูผู้สอน

6. หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนทำแบบสอบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. การตรวจสอบสมมุติฐาน

1.1 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้นของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRCโดยใช้ t-test แบบ dependent และกำหนดระดับนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์คะแนนพัฒนาของกลุ่มในการทดสอบท้ายแผนทุกครั้งหลังจากกิจกรรมกลุ่มแล้ว มีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนสอบของแต่ละคนจะนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนฐานเพื่อคิดคะแนนพัฒนาของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์การคิดคะแนนพัฒนาดังนี้

คะแนน 0 - 15	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่ง
คะแนน 16 - 25	ระดับการพัฒนา	กลุ่มเก่งมาก
คะแนน 26 - 30	ระดับการพัฒนา	กลุ่มยอดเยี่ยม

1.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ จากแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อให้เห็นภาพรวมของนักเรียนแล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียงโดยนำไปแปลความหมายค่าระดับ ดังนี้

3.50 - 4.00	หมายความว่า	การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
2.50 - 3.49	หมายความว่า	การปฏิบัติในระดับมาก
1.50 - 2.49	หมายความว่า	การปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.00 - 1.49	หมายความว่า	การปฏิบัติในระดับน้อย

1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเชิงนิมาน ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 18 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล
1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	ทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 24 คน	ทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ dependent
2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรมทุกแผนการจัดการเรียนรู้	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 24 คน	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 24 คน	แบบสอบถามความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
2. ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเนินการศึกษาทดลอง ตามรูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติ โดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการพัฒนาผลเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งทำการทดลองด้วยแบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้การทดสอบค่า t –test แบบ dependent ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏผลในตารางดังนี้

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	ผลการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	$\overline{X}$ %	S.D.	t-test	Sig.
การอ่าน	ก่อนเรียน	24	30	15.08	50.27	3.01	10.51	0.00
	หลังเรียน	24	30	21.92	73.07	2.41		
การเขียน	ก่อนเรียน	24	20	9.79	48.95	1.56	19.40	0.00
	หลังเรียน	24	20	14.04	70.20	0.96		

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 15.08, S.D. = 3.01) หลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 21.92, S.D. = 2.41) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent มีค่า t = 10.51 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 9.79, S.D. = 1.56) หลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 14.04, S.D. = 0.96) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent มีค่า t = 19.40 ผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า มีค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการอ่านก่อนการจัดการเรียนรู้ 50.27 ค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้ 73.07 และมีค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการเขียนก่อนการจัดการเรียนรู้ 48.95 ค่าเฉลี่ยร้อยละด้านการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้ 70.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ ร้อยละ 70.00

ตารางที่ 20 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	$\overline{X}$ %	S.D.	t- test	Sig.
ก่อนเรียน	24	50	24.88	49.76	3.96	14.56	0.00
หลังเรียน	24	50	35.96	71.92	2.60		

จากตารางที่ 20 พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 24.88, S.D. =3.96) หลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 35.96, S.D. = 2.60) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent มีค่า t = 14.56 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แตกต่างกัน

ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยร้อยละการอ่านและการเขียนก่อนการทดลอง 49.76 และค่าเฉลี่ยร้อยละการอ่านและการเขียนหลังการทดลอง 71.92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ ร้อยละ 70.00

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ในขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนการสอนคือการทดสอบท้ายแผนเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทั้ง 5 แผน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแต่ละครั้งนำมาเทียบกับคะแนนฐาน คะแนนฐานครั้งแรกของแต่ละคน นำมาจากคะแนนการสอบประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 และครั้งต่อ ๆ ไป ใช้คะแนนเฉลี่ยของการสอบแผนก่อนหน้านั้นเป็นฐาน เช่น ใช้คะแนนของการทดสอบแผนที่ 1 เป็นคะแนนฐานของการสอบครั้งที่ 2 และขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ คือ ให้รางวัลกลุ่มที่มีคะแนนการพัฒนาตามเกณฑ์การคำนวณคะแนนความก้าวหน้าซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ระหว่าง 0 - 15 คะแนน กลุ่มเก่งมาก ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ระหว่าง 16 - 25 คะแนน และกลุ่มยอดเยี่ยม ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ระหว่าง 26 - 30 คะแนน ซึ่งคะแนนพัฒนาของนักเรียนทั้ง 6 กลุ่ม มีรายละเอียดดังตารางที่ 21 หน้า 132

ตารางที่ 21 คะแนนพัฒนาหลังเรียนแต่ละแผนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่ม	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5	
	คะแนนพัฒนา	ระดับการพัฒนา	คะแนนพัฒนา	ระดับการพัฒนา	คะแนนพัฒนา	ระดับการพัฒนา	คะแนนพัฒนา	ระดับการพัฒนา	คะแนนพัฒนา	ระดับการพัฒนา
1	12.5	กลุ่มเก่ง	15	กลุ่มเก่ง	22.5	กลุ่มเก่งมาก	20	กลุ่มเก่งมาก	20	กลุ่มเก่งมาก
2	15	กลุ่มเก่ง	17.5	กลุ่มเก่งมาก	25	กลุ่มเก่งมาก	30	กลุ่มยอดเยี่ยม	22.5	กลุ่มเก่งมาก
3	15	กลุ่มเก่ง	20	กลุ่มเก่งมาก	22.5	กลุ่มเก่งมาก	25	กลุ่มเก่งมาก	22.5	กลุ่มเก่งมาก
4	12.5	กลุ่มเก่ง	20	กลุ่มเก่งมาก	25	กลุ่มเก่งมาก	25	กลุ่มเก่งมาก	20	กลุ่มเก่งมาก
5	15	กลุ่มเก่ง	20	กลุ่มเก่งมาก	30	กลุ่มยอดเยี่ยม	25	กลุ่มเก่งมาก	20	กลุ่มเก่งมาก
6	20	กลุ่มเก่งมาก	27.5	กลุ่มยอดเยี่ยม	22.5	กลุ่มเก่งมาก	17.5	กลุ่มเก่งมาก	25	กลุ่มเก่งมาก
ค่าเฉลี่ย	15	กลุ่มเก่ง	20	กลุ่มเก่งมาก	24.58	กลุ่มเก่งมาก	23.75	กลุ่มเก่งมาก	21.66	กลุ่มเก่งมาก
ค่าเฉลี่ยทั้ง 5 แผน	20.99									
อันดับที่	5		4		1		2		3	

จากตารางที่ 21 พบว่าคะแนนพัฒนาของนักเรียนแต่ละแผนอยู่ระหว่าง 15 - 24.58 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก คะแนนพัฒนาโดยเฉลี่ยทั้ง 5 แผน เท่ากับ 20.99 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง On the spot มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 24.58 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก รองลงมาได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The Idol มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ย 23.75 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง How the Tiger Has Got His Stripes มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ย 21.66 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Butterflyfish มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ย 20 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Our Local Area มีคะแนนพัฒนาเฉลี่ย 15 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง ตามลำดับ

ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Butterflyfish กลุ่มที่มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยม คือ กลุ่ม 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง On the spot กลุ่มที่มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยม คือ กลุ่ม 5 และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The Idol กลุ่มที่มีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยม คือ กลุ่ม 2

ระดับการพัฒนาของกลุ่มในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งและมีการพัฒนาสูงขึ้นทุกกลุ่ม จนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ทุกกลุ่มมีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก

พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทุกกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 4คน เมื่อเริ่มการแบ่งกลุ่มนักเรียนรู้สึกไม่ค่อยยอมรับสมาชิกในกลุ่มเพราะไม่ได้เข้ากลุ่มกับเพื่อนที่สนิทสนมกัน ครูจึงได้อธิบายวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันที่สมาชิกทุกคนมีความสำคัญต่อกลุ่ม เป็นการเรียนรู้ที่ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน ทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ในขณะที่สอนพบว่าในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนเก่งของกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมโดยมีนักเรียนปานกลางคอยช่วยเหลือ ส่วนนักเรียนอ่อนยังคงนั่งดูบ้างเล่นบ้าง ครูต้องคอยติดตามดูแลแนะนำให้นักเรียนร่วมมือกัน รับผิดชอบร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อครูไปที่กลุ่มใดกลุ่มนั้นก็จะกระตือรือร้นมากขึ้น เมื่อครูผ่านไปนักเรียนก็เป็นเหมือนเดิมคือนักเรียนเก่งปฏิบัติกิจกรรมโดยมีนักเรียนปานกลางคอยช่วยเหลือ ส่วนนักเรียนอ่อนยังคงนั่งดูบ้างเล่นบ้าง งานกลุ่มที่ออกมาเป็นผลงานนักเรียนเก่งและนักเรียนปานกลาง และหลังจากการทดสอบท้ายแผน คะแนนของสมาชิกในกลุ่มไม่เท่ากัน นักเรียนเก่งได้คะแนนมากแต่นักเรียนอ่อนได้คะแนนน้อย เมื่อนำมาคิดคะแนนของกลุ่ม ผลปรากฏว่าคะแนนพัฒนาของกลุ่มอยู่ระหว่าง 12.5-20.00 คะแนน มีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมากและได้รับรางวัลเพียงกลุ่มเดียว คือ กลุ่มที่ 6 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนเก่ง

เริ่มสนใจที่จะอธิบายให้เพื่อนฟังบ้าง มีการสอนอ่านและสนใจเพื่อนที่เรียนอ่อนมากขึ้น ส่วนนักเรียนอ่อนก็สนใจขึ้นเพราะมีนักเรียนเก่งและนักเรียนปานกลางคอยดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือ ซึ่งครูจะเดินตามกลุ่มเพื่อดูแลว่ากล่าวตักเตือนและคอยช่วยเหลือเรื่องการไม่สนใจเรียนของนักเรียนอ่อน เมื่อทดสอบท้ายแผน ผลคะแนนของกลุ่มดีขึ้นกว่าเดิมทุกกลุ่ม กลุ่มที่ 6 มีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มที่ 2-5 มีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมากและได้รับรางวัลยกเว้นกลุ่มที่ 1 ที่มีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง เนื่องจากครูจะให้รางวัลเฉพาะกลุ่มที่มีระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมากและกลุ่มยอดเยี่ยม ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 จะมีการเปลี่ยนสมาชิกภายในกลุ่ม โดยนักเรียนเก่งจะอยู่กลุ่มเดิม นักเรียนปานกลางและนักเรียนอ่อนจะเปลี่ยนกลุ่ม ครูใช้วิธีจับสลากชื่อตามสีของนักเรียนปานกลางและนักเรียนอ่อนที่ได้กำหนดไว้แล้วเข้ากลุ่ม ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นักเรียนเก่งสนใจนักเรียนอ่อน มีการบังคับให้ทำงาน ให้ตั้งใจทำงาน อธิบายซักถามเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ และซักถามครูเมื่อมีปัญหา นักเรียนปานกลางจะช่วยดูแลนักเรียนอ่อนและนักเรียนอ่อนก็ให้ความร่วมมือกับกลุ่มมากขึ้น ระดับคะแนนการพัฒนาของกลุ่มอยู่ในระดับเก่งมากและกลุ่มยอดเยี่ยม จึงได้รับรางวัลทุกกลุ่ม ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 นักเรียนรู้จักที่จะช่วยเหลือกันในกลุ่มมากขึ้น มีการร่วมกันรับผิดชอบมากขึ้น ผลการทดสอบท้ายแผน มีระดับคะแนนการพัฒนาของกลุ่มอยู่ในระดับกลุ่มเก่งมากและกลุ่มยอดเยี่ยม และในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 นักเรียนมีการเปลี่ยนสมาชิกภายในกลุ่มโดยใช้วิธีการเหมือนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ นักเรียนมีระดับคะแนนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุกกลุ่มมีระดับคะแนนการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมิน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC แล้วนำมาคำนวณเพื่อวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวม โดยใช้ค่าเฉลี่ย มีรายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับ
	$\overline{X}$	S.D.		
การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน				
1. ยอมรับการตัดสินใจในมติของกลุ่ม	3.53	0.63	มากที่สุด	1
2. ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม	3.53	0.63	มากที่สุด	1
3. พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง	3.50	0.73	มากที่สุด	3
4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.20	0.66	มาก	5
5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม	3.20	0.55	มาก	4
รวม	3.39	0.64	มาก	1
การสื่อสารสื่อความหมาย				
1. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน	3.07	0.45	มาก	2
2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง	3.10	0.40	มาก	1
3. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม	3.00	0.64	มาก	3
4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม	3.00	0.64	มาก	3
5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม	3.00	0.79	มาก	5
รวม	3.03	0.59	มาก	4
การจูงใจ				
1. พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	3.30	0.65	มาก	3
2. กล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย	3.23	0.57	มาก	4
3. แบ่งปันอุปกรณ์ด้วยความเต็มใจในการทำงานกลุ่ม	3.60	0.56	มากที่สุด	1
4. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน	3.53	0.51	มากที่สุด	2
5. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก	2.97	0.56	มาก	5
รวม	3.33	0.57	มาก	3

ตารางที่ 22 (ต่อ)

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับ
	$\overline{X}$	S.D.		
การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง				
1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	3.40	0.56	มาก	1
2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม	3.40	0.56	มาก	1
3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา	3.40	0.62	มาก	3
4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	3.27	0.64	มาก	4
5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น	3.23	0.68	มาก	5
รวม	3.34	0.61	มาก	2
รวมทั้งสิ้น	3.27	0.60	มาก	

จากตารางที่ 22 พบว่า ผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนประเมินโดยครูผู้สอนโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน การสื่อสารสื่อความหมาย การจูงใจ และการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.27, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน ปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.39, S.D.=0.64) รองลงมาคือ พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.34, S.D. = 0.61) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านการจูงใจ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.33, S.D. = 0.57) และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มด้านการสื่อสารสื่อสื่อความหมายมีการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.03, S.D.= 0.59)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ด้านการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน พบว่า การยอมรับการตัดสินใจในมติของกลุ่ม และ ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 3.53, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ การพูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 3.50, S.D. = 0.73) มีความเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.20, S.D. = 0.55) และการเคารพ รับฟัง

ความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.20, S.D. = 0.66) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง พบว่า ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และ ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.40, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.40, S.D. = 0.62) การกระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.27, S.D. = 0.64) และการขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.23, S.D. = 0.68) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านการจูงใจ พบว่า การแบ่งปันอุปกรณ์ด้วยความเต็มใจในการทำงานกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 3.60, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ การช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 3.53, S.D. = 0.51) การพูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.30, S.D. = 0.65) การกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.23, S.D. = 0.57) และการเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 2.97, S.D. = 0.56) เป็นลำดับสุดท้าย

ด้านการสื่อสารสื่อความหมาย พบว่า การอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.10, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ การร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.07, S.D. = 0.45) การซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.00, S.D. = 0.64) และการเสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.00, S.D. = 0.79) เป็นลำดับสุดท้าย

จากบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ในแผนแรกๆ มีปัญหาด้านความสนใจของสมาชิกที่เรียนอ่อนทุกกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนจะไม่สนใจปฏิบัติกิจกรรม ไม่ซักถาม ไม่อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นและนักเรียนเก่งจะไม่ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม แสดงความรำคาญที่เพื่อนตามไม่ทัน ครูผู้สอนช่วยเหลือโดยการชี้แจงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกทุกคน พยายามให้ทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเองและผู้อื่น เน้นย้ำถึงเป้าหมายของกลุ่มและผลการปฏิบัติงานของแต่ละคนในกลุ่มคือผลงานของกลุ่ม ในแผนท้าย ๆ ปัญหาการไม่ยอมรับกันและปัญหาไม่กล้าซักถามของนักเรียนอ่อนลดลงมาก พฤติกรรมของนักเรียนเก่งเปลี่ยนเป็นให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือเพื่อนมากขึ้น ทำให้ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มดีขึ้น ส่งผลให้ระดับคะแนนการพัฒนาของกลุ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งได้มาจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยได้ทำการสอบถามหลังการทดลอง (Posttest) แล้วนำคะแนนมาคำนวณเพื่อวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

รายการ	$\overline{X}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
1. ครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้	4.83	0.38	เห็นด้วยมากที่สุด	1
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม	4.29	0.55	เห็นด้วยมาก	5
3. บรรยากาศในการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ	4.38	0.58	เห็นด้วยมาก	4
4. นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้	4.67	0.56	เห็นด้วยมากที่สุด	2
5. นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น	4.42	0.50	เห็นด้วยมาก	3
รวม	4.52	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	3
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6. นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน	4.67	0.48	เห็นด้วยมากที่สุด	1
7. นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตาความสามารถได้แสดงความคิดเห็น และฝึกให้มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น	4.46	0.51	เห็นด้วยมาก	4

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการ	$\overline{X}$	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.63	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด	2
9. นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้	4.54	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	3
10. กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าถาม กล้าตอบคำถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ	4.38	0.58	เห็นด้วยมาก	5
รวม	4.53	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 11. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.58	0.50	เห็นด้วยมากที่สุด	3
12. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.63	0.49	เห็นด้วยมากที่สุด	2
13. ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น	4.50	0.59	เห็นด้วยมากที่สุด	4
14. นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้	4.38	0.58	เห็นด้วยมาก	5
15. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี	4.71	0.46	เห็นด้วยมากที่สุด	1
รวม	4.56	0.53	เห็นด้วยมากที่สุด	1
โดยภาพรวม	4.54	0.52	เห็นด้วยมากที่สุด	

จากตารางที่ 23 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. = 0.52)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.53) เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา ได้แก่

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.51) และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.51) เป็นลำดับสุดท้าย จากการพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทุกด้านมีค่าน้อยกว่า 1.00 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นรายข้อในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านบรรยากาศโดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.51) ตามลำดับดังนี้ ครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.83, S.D. = 0.38) นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.67, S.D. = 0.56) นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.50) บรรยากาศในการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.58) นักเรียนมีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.53, S.D. = 0.51) ตามลำดับดังนี้ นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ($\overline{X}$ = 4.67, S.D. = 0.48) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\overline{X}$ = 4.63, S.D. = 0.49) นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้ ($\overline{X}$ = 4.54, S.D. = 0.51) นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามความสามารถ ได้แสดงความคิดเห็น และฝึกให้มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น ($\overline{X}$ = 4.46, S.D. = 0.51) และกิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าถาม กล้าตอบคำถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค CIRC พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยภาพรวมทุกข้อ มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56, S.D. = 0.53) ตามลำดับดังนี้ วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี

($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.46) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\overline{X}$ = 4.63, S.D. = 0.49) ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ($\overline{X}$ = 4.58, S.D. = 0.46) ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น ($\overline{X}$ = 4.50, S.D. = 0.59) และนักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองโพวิทยา จังหวัดราชบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 77 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ได้มาโดยการสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Simple Random Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัย แบบ One Group Pretest Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลการพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยและแบบทดสอบแบบ Scoring Rubrics แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นแบบเกณฑ์การประเมินScoring Rubrics ประเมินโดยครูผู้สอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลการพัฒนาการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test แบบ dependent สำหรับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประเมินโดยครูผู้สอน และการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ส่วนคะแนนพัฒนาของนักเรียนในแต่ละกลุ่มโดยเฉลี่ยทั้ง 5 แผน เท่ากับ 20.99 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนการพัฒนาเฉลี่ยสูงที่สุด คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง On the spot มีคะแนนพัฒนา 24.58 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่งมาก และแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคะแนนการพัฒนาเฉลี่ยน้อยที่สุด คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Our Local Area มีคะแนนพัฒนา 15 คะแนน อยู่ในระดับการพัฒนาเป็นกลุ่มเก่ง

2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากการประเมินโดยครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานรายด้าน พบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจยอมรับซึ่งกันและกัน พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 2 คือด้านการขจัดข้อขัดแย้ง พฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากเป็นลำดับที่ 3 คือ การจูงใจ และพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ การสื่อสารสื่อความหมาย

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 เห็นด้วยมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ เห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้ สำหรับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้

และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้ายคือ กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าถาม กล้าตอบคำถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ ส่วนด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 คือครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้ และประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ดังนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .01 โดยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งยอมรับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการเขียน (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 178) ในการนำเทคนิค CIRC ไปใช้นั้นต้องเริ่มด้วยการสอนของครูทุกครั้งโดยที่ครูจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่างการอ่านประเภทต่าง ๆ และรูปแบบการเขียนโดยทั่ว ๆ ไปให้นักเรียนรู้และเข้าใจและฝึกปฏิบัติ เมื่อครูนำเสนอบทอ่านนักเรียนจะต้องใช้วิธีการอ่านที่ได้เรียนรู้มา อ่านทำความเข้าใจกับประเด็นสำคัญ ความเชื่อมโยงของประโยคในบทอ่านและศึกษารูปแบบการเขียนไปพร้อม ๆ กัน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำเพื่อให้นักเรียนเข้าใจและมีพัฒนาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และได้รับความรู้ รวมทั้งตัวอย่างวิธีเขียนด้วย หลังจากนั้นครูใช้กิจกรรมการอ่านบูรณาการไปสู่การเขียน โดยให้นักเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านลงในตารางและแผนภูมิก่อน ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกปฏิบัติการเขียนสรุปความได้อย่างถูกต้อง จากวิธีการดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 17-18) ที่ได้นำเสนอขั้นตอนที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ไว้ดังนี้คือ มีการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกครั้ง ครูมีการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน วิธีอ่าน วิธีการเขียนประโยคลักษณะต่าง ๆ ชี้แนะให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน อภิปราย

โครงสร้างประโยคในบทอ่าน มีการอ่านร่วมกัน ครูและนักเรียนทำความเข้าใจบทอ่าน โดยการซักถามประเด็นสำคัญในบทอ่าน โครงสร้างประโยค โดยครูพยายามใช้กิจกรรมการอ่านบูรณาการไปสู่การเขียน นอกจากนั้น การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ยังมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นและฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มที่จัดกลุ่มนักเรียน โดยคละความสามารถ สมาชิกกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แนะนำซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนด มีการทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของกลุ่ม ให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาเฉลี่ยสูงสุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ละมัย โคตรโสภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน กับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สวนสีดา (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติระดับ.01โดยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC สูงกว่าวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวดี จิตตามัย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รักษ์สุดา ทรัพย์มาก (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนา

ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีร่วมมือการเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มีจำนวนนักเรียน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีผลการเรียนรู้จากทักษะการอ่านในใจและการเขียนคิดเป็นร้อยละ 80.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70.00 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพา ทองจีน (2548 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยเทคนิค CIRC และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนการสอนโดยเทคนิค CIRC และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยเทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับ ถาวร แก้วสีหาบุตร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค CIRC) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียน โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (เทคนิค CIRC) ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่าน-เขียนสูงขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนด้านทักษะการอ่าน-เขียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.20 ของคะแนนเต็ม

ในการจัดการเรียนการรู้ด้วยเทคนิค CIRC ในขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนการสอน คือการทดสอบท้ายแผนเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนพัฒนาของกลุ่มมี 3 กลุ่มที่มีการพัฒนาอยู่ในระดับยอดเยี่ยม คือ กลุ่มที่ 2, 5 และ 6 และทุกกลุ่มมีการพัฒนามากขึ้นจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนมีระดับคะแนนการพัฒนาอยู่ในระดับเก่ง ในแผน การจัดการเรียนรู้ ต่อ ๆ มาทุกกลุ่มก็มีระดับคะแนนการพัฒนาสูงขึ้น จนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ทุกกลุ่ม มีระดับคะแนนการพัฒนาอยู่ในระดับเก่งมาก ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนมีการร่วมมือกันเรียนและมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทำให้แต่ละกลุ่มพยายามพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 178) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันนั้น ครูจะต้องจัดโอกาสส่งเสริม กระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้เป็นทีม โดยแต่ละทีมหรือแต่ละกลุ่มอาจจะประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 4-6 คน ขึ้นอยู่กับแต่ละเทคนิควิธีที่ใช้นักเรียนแต่ละทีมจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง ต้องยอมรับเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันให้บรรลุ ผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยที่ผลสำเร็จของงานก็คือผลการปฏิบัติงานของทุกคน มีการมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด สมาชิกทุกคนมีการพัฒนาตนเองและให้การยกย่องชมเชยให้รางวัลกลุ่มยอดเยี่ยม

นอกจากนี้ยังมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นระยะ โดยครูเป็นผู้ประเมิน ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวในการเรียน มีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันทำงานให้ดีขึ้น มีการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน นักเรียนเก่งคอยดูแลนักเรียนระดับปานกลางและอ่อน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มให้ปฏิบัติงานได้ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนาและรางวัลของกลุ่ม ทำให้ทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจตรงกันว่าทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม ยอมรับซึ่งกันและกัน ดังที่ สลาวิน (Slavin 1983 : 20 -21, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 167) ได้กล่าวไว้ว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกันช่วยส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความภูมิใจในตนเอง ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนักเรียนกล้าซักถามคนเก่งภายในกลุ่ม นอกจากนั้นจากการวิจัยผู้วิจัยได้พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ในแผนแรก มีปัญหาด้านความสนใจของสมาชิกที่เรียนอ่อน ซึ่งจะไม่สนใจปฏิบัติกิจกรรม ปฏิบัติงานได้ช้า ไม่ซักถาม ไม่แสดงความคิดเห็นหรืออภิปราย จะฟังเพื่อนพูดและรอให้เพื่อนอธิบายให้ฟัง จนบางครั้งสมาชิกในกลุ่มเกิดความรำคาญ ครูจึงต้องคอยอธิบายวิธีการทำงานร่วมกัน พยายามแนะให้ทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของตนเองและทุกๆคนในกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมและคอยแก้ไขข้อผิดพลาดในการเรียนของเพื่อนจนกระทั่งนักเรียนอ่อนกล้าที่จะถามและแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มได้ ซึ่งสอดคล้องกับ จอยซ์ และเวล (Joyce and Weil 1986, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2547 : 1-2) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกันเนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสารสื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย และสอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 2) ที่สรุปไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกทุกคน เป็นการมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือพึ่งพาแนะนำซึ่งกันและกันจนบรรลุผลสำเร็จ ครูจึงต้องติดตามดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม

2. ผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน พบว่าพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก พฤติกรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจยอมรับซึ่งกันและกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ จึงทำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้น รวมทั้งครูคอยดูแลการปฏิบัติงานร่วมกันโดยตลอด ดังที่

วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 137-138) ซึ่งกล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือจะต้องคำนึงถึงและดำเนินการตามลักษณะและองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือกันคือการพึ่งพาอาศัยกันและกันทางบวก การยอมรับและพึ่งพาอาศัยทางบวกจะช่วยสร้างความผูกพันในภาระหน้าที่ต่อความสำเร็จของกลุ่มเช่นเดียวกับความสำเร็จของตนเองเป็นหัวใจของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งทำให้นักเรียนตระหนักในการทำงานกลุ่ม ประกอบกับการแข่งขันในการได้คะแนนของกลุ่ม ถ้ากลุ่มในได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัล ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกภายในกลุ่มจึงพยายามเรียนรู้ช่วยเหลือกัน เพราะถ้าแต่ละคนได้คะแนนน้อยจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มน้อยลงไปด้วย จึงทำให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนภายในกลุ่มต้องร่วมแรงช่วยเหลือกันและพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วารุณี อุ่นบุญ (2540 : 149-150, อ้างถึงใน วาสนา สวนสีดา 2546 : 129) ที่ได้กล่าวไว้ว่า จากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการที่เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้าทำให้เด็กเก่งได้เพิ่มความเข้าใจในความคิดรวบยอดของเนื้อหานั้น ๆ ได้ลึกซึ้งกว่าเดิม โดยที่นักเรียนอ่อนจะได้รับการฝึกฝนช่วยเหลือจากนักเรียนเก่ง ทำให้เข้าใจในบทบาทมากขึ้น และมีความรักในกลุ่มที่ตนเองอยู่ สำหรับพฤติกรรมกลุ่มที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ การสื่อความสื่อความหมาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่มีความคุ้นเคยในการปฏิบัติงานกลุ่ม ไม่ได้รับการฝึกให้ปฏิบัติงานกลุ่มอย่างจริงจัง จึงมองเห็นความสำคัญการทำงานกลุ่มรวมกันน้อย ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานด้วยความเข้าใจ ชี้แจงให้ทราบถึงการมีส่วนร่วม และมีความรับผิดชอบในงาน ที่ได้รับมอบหมาย ฝึกให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1989 : 90, อ้างถึงใน เบ็ญจา ลาภโสภา 2548 : 25-27) กล่าวไว้ว่าลักษณะสำคัญของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ คือ สมาชิกรับผิดชอบกลุ่มร่วมกัน กลุ่มมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีทักษะในการทำงานกลุ่ม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วาสนา สวนสีดา (2548 : 129) พบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะสอน ในแผนการเรียนรู้แรก ๆ นักเรียนอาจจะมีความสับสนเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องเรียนรู้และการที่นักเรียนเคยชินกับการทำงานคนเดียวจึงไม่สามารถอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟังได้ ครูจึงต้องเน้นให้เห็นความสำคัญในการทำงานกลุ่มที่ต้องมีความร่วมมือของสมาชิก ความรับผิดชอบ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่านักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็น

ลำดับที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจัดกลุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป เห็นประโยชน์ของการร่วมมือกันเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อน รวมทั้งเมื่อมีการนำทักษะดังกล่าวไปใช้ในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆซึ่งวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกรายวิชาและทุกระดับชั้น ผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งคือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงาน และลดการแข่งขันเป็นรายบุคคล เป็นต้น (วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 155) นอกจากนั้นวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนจะเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยเหลือกันและกัน และฝึกปฏิบัติร่วมกัน โดยมีเป้าหมายกลุ่มร่วมกัน กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มจะมาจากผลสัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกัน สลาวิน (Slavin, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 70) จึงทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนที่มีกิจกรรมกลุ่มนั้น ทำให้นักเรียนมีความสุขและเกิดความสามัคคีในหมู่เพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมั่นใจในตนเอง เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนและนักเรียนมีความรู้สึกที่เป็นกันเองต่อเพื่อนมากขึ้น นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2547 : 30) ได้กล่าวถึงทักษะการทำงานกลุ่มในการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าโดยหลักการสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสร้างความเคยคุ้นและไว้วางใจยอมรับซึ่งกันและกัน การพูดจาสื่อสาร สื่อความหมายต่อกันชัดเจนถูกต้องยอมรับช่วยเหลือ พึ่งพาสนับสนุนให้กำลังใจกันด้วยการยกย่องชมเชยให้กำลังใจ สมาชิกในกลุ่มต้องมีความสามารถในการหาข้อยุติเข้าใจข้อโต้แย้งระหว่างสมาชิกกลุ่ม และสอดคล้องกับสลาวิน (Slavin 1990, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี 2545 : 165) ได้เสนอว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี การยอมรับผู้อื่นมากขึ้น และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย โดยครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพล พยอมแย้ม (2544 : 103) ซึ่งกล่าวว่าการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีหรือการมีกลุ่มเพื่อนเพื่อ

การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนแต่ละคนตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มและประโยชน์ที่เกิดขึ้น รู้จักที่จะช่วยเหลือเพื่อน ๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนและยังต้องจัดบรรยากาศ หรือสร้างโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันให้มากที่สุด บรรลุผลสำเร็จ ครูจึงต้องติดตามดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม ทุกคนต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพากัน ยอมรับกันและกัน ร่วมทั้งช่วยเหลือสมาชิกให้สามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และสอดคล้องกับคำกล่าวของ รุ่ง แก้วแดง (2541 : 29, อ้างถึงใน อังคณา ปานนก 2546 : 128) ซึ่งกล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมหลากหลาย สนุกสนาน จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนชอบการทำงานกลุ่ม สร้างความคุ้นเคย เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญเท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน และเรียนอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะจากการวิจัยและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปใช้ในการสอนการอ่านและการเขียนทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น นำไปบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน ควรส่งเสริมให้มีการอบรมการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ให้แก่ครูผู้สอน ทั้งควรมีการเผยแพร่และประเมิน ติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนพัฒนาของกลุ่มโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเก่งมาก มีคะแนนพัฒนาระดับยอดเยี่ยมเพียงแผนละ 1 กลุ่ม ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Butterflyfish แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง On the Spot และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง The Idol ดังนั้นครูควรมีการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการทบทวนเนื้อหาสาระที่เรียนไปแล้ว จัดสอน

ซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่ยังไม่บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้อย่างทั่วถึงเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในด้านการสื่อสารสื่อความหมาย ประเด็นการอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง การร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน การซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม การมีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มและการเสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม เป็นพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำกว่าพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ดังนั้น ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวคิดในการปฏิบัติงานร่วมกัน ซักถามข้อสงสัยของตนกับเพื่อนในกลุ่มและอธิบายแนะนำ ให้คำปรึกษาและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะอื่น ๆ เช่นการอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในกลุ่มของผู้เรียนที่มีลักษณะที่แตกต่างกันทางด้านพื้นฐานผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

3. ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เช่น วิธีสอน การสอนเสริม ความพร้อมของสถานศึกษาและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

_____. ก หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

_____. ข เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.

กรมวิชาการ. การเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.

_____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2546.

กรมวิชาการ, สำนักทดสอบทางการศึกษา. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2549.

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. พระบรมราโชวาทและกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. กรุงเทพฯ : บริษัทรำไพเพรส จำกัด, 2551.

กันต์ดนัย วรจิตติพล. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.

กาญจนา ศรีภัทราวิทย์. “การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” ใน สารพัฒนาหลักสูตร 15, 11 (พฤศจิกายน 2533) : 14.

กุลยา เบญจกาญจน์. “การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” มิตรครู 29, 3 (มีนาคม 2531) : 22.

เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์. “การพัฒนาสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง ท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

จิรดา จิตโสภักตร์. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมคัดสรรกับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ชุลี อินมั่น. การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

ดวงเดือน แสงชัย. การสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2530.

ทิพวัลย์ มาแสง. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2532.

ทิศนา แขมมณี. กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิชินแอดเวอร์ไทซิ่ง กรุ๊ฟ, 2545.

ถาวร แก้วสีหาบุตร. “ การพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.

บัญชา อึ่งสกุล. “การสอนอ่าน.” วารสารภาษาและภาษาศาสตร์ 9, 1 (มกราคม 2541) : 88-89.

_____. แนวการสอนภาษาอังกฤษ : หลักการทักษะและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.

บันลือ พฤกษะวัน. ก มิติใหม่ในการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

_____. ข การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

บำรุง โตรัตน์. วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

_____. “การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” สารพัฒนาหลักสูตร 11, 108 (ธันวาคม 2534-มกราคม 2535) : 60-65.

เบ็ญจา ลาภโสภา. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

ประเทิน มหาขันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2536.

ประมวล คิดดินสัน. บ้านเด็กการพัฒนาเด็กแบบ “มอนเตสเซอรี”. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี, 2534.

ประเวศ วะสี. “ปฏิรูปวัฒนธรรมการเรียนรู้.” เส้นทางปฏิรูปการศึกษาไทย 1 (สิงหาคม 2542) : 9.

ปิยวรรณ ศิริรัตน์. “การเปรียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

พจนา เขียนสะอาด. “การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

พิตรวัลย์ โกวิทวที. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาวดี จิตตามัย. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

มาเรียม นิลพันธุ์. วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2548.

รักษ์สุดา ทรัพย์มาก. “การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการประเมินตามสภาพจริง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.

รัชนีกรนิภา มีมาก. “การพัฒนาแผนการเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำพลับพลาวิทยาคาร โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

ราตรี ศรีทองเทศ. “การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเกมในการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเกษมสุริยัมนาจ จังหวัดนครปฐมที่มีความสามารถในเกม.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

รุ่งวนา สุดจิตต์. “การพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อย จังหวัดกาญจนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

ละมัย โคตรโสภา. “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี , 2547.

วรพรรณ สิทธิเลิศ. “ผลของการเรียนด้วยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

วัชรา เล่าเรียนดี. <u>เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ</u>. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

_____. <u>เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ</u>. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม :โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

วาวแวว โรงสะอาด. “ทักษะการอ่านและวิธีการโคลช ตามทัศนะของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา.” ภาษาปริทัศน์ 8, 1 (2530) : 76-85.

วาสนา สวนสีดา. “การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

วิสาข์ จัติวัตร์. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ศศิธร จ่างภากร. “กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน.” สารพัฒนาหลักสูตร 3, 116 (มกราคม-มีนาคม 2537) : 30-36.

ศศิวิมล กังลี่. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ. “การเปรียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบให้นักเรียนมีส่วนร่วมมือกันเรียนกับการสอนแบบปกติ.” วิทยาปริญญานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

สมพร มันตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การประเมินผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2524.

สาวิตรี ประวัติ. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

_____. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

สุดศิริ ศิริคุณ. “ การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรมแกรม CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

_____. แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

_____. วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุรพล พยอมแย้ม. จิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540.

เสงี่ยม โตรัตน์. พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.

ยุพา ทองจีน. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยเทคนิค CIRC และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

อมรรัตน์ วิศวแสวงสุข. “การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนย่อความบทอ่านภาษาอังกฤษโดยเน้นกระบวนการแผนภูมิความหมายของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน โรงเรียนโพธิสารพิทยากร กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.

อังคณา ปานนก. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันกับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2545.

อารีย์ วาศน์อำนวย. "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

อิทธิพล เหล็กกล้า. "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

เอกรินทร์ สี่มหาศาล. "มิติสัมพันธ์ของการอ่านและการเลือกบทอ่าน." ใน การสอนอ่านเพิ่มเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย, 86-90. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย, 2532.

ภาษาต่างประเทศ

Bone, G.L., and Tinker M.A. Reading-Difficulties. New Jersey : Prentice-Hall, 1979.

Byrne, Donn. Teaching Writing Skills. 5th ed. London : Longman Group Ltd., 1991.

Coady, James, A. "A Psycholinguistic Model of the WSL Reader." in Reading in a Second Language. Massachusetts : Newbury House, 1979.

Cooper and other. The what and How of Reading Instruction. 2nd ed. New York : Merrill Publishing, 1988.

Dallman, Martha and others. The Teaching of Reading. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1978.

Eskey, David E. "Theoretical Foundations." in Teaching Secondary Language Reading for Academic Purposes, 3-23. Massachusetts : Addison-Wesley, 1986.

Fang,Yeh Yi. Elementary students' prior knowledge and the Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) model in second-language reading comprehension [online]. accessed 4 May 2010. Available from http://proquest.umi.com

Finocchiaro, Mall, and Kent Sako. "Effectiveness of the Process Based Academic English Reading Curriculum." Language and Communication Journal 26, 3 (March 1983) : 54-139.

Finocchiaro, Mary, and Peter Bonomo. English as a Second / Foreign Language from Theory To Practice. New Jersey : Prentice-Hall Press, 1989.

Gebhard, Jerry G. "Teaching Reading Through Assumptions About Learning." English Teaching Forum 23 (July 1985) : 16-20.

Goodman, Jeremy. The Practice English Language Teaching. London : Longman Group Press, 1982.

Goodman, Kenneth, S. The Psychology of Second Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1971.

Harris, Albert Josiah, and Sipay Edward R. How to teach reading : A Competency Based Program. New York : Longman, 1977.

Harris, L.A., and Smith C.B. Reading Instruction : Diagnostic Teaching in the Classroom. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1980.

Heaton, Buch. Writing English Language Tests. London : Longman Group Press, 1975.

Johnson, D.W., and Johnson R. Cooperation and Completion. Theory and Research, Edina, Minn. : Interaction Book Company, 1989.

Latifah, Alharbi A. The effectiveness of using cooperative learning method on ESL reading comprehension performance, students' attitudes toward CL,and students' motivation toward reading of secondary stage in Saudi public girls' school [online]. accessed 4 May 2010. Available from http://proquest.umi.com

Miller, James. Modern English Teacher. London : Oxford University Press, 1990.

Morris, A., and Stewart Dove N. Learning To Learn from Text : Effective Reading in the Content Area. North Ryde : Addison-Western, 1994.

Morrow, Scott. "Self-Repetitions Analyzing the Speech of Spanish and English Bilingual Children." Dissertation Abstract International 36, 9 (September 1981) : 59-102.

Pearson, David P., and Dale D. Johnson. Teaching Reading Comprehension. New York : Holt Rinehart, 1978.

Littlewood, William. "Foreign and Second Language Learning Language and Its Implications For the Classroom." Ed. Journal 21, 9 (September 1981) : 17-18.

_____. Communicative Reading Teaching. New York : Cambridge University Press, 1984.

Littlewood, William. Communicative Language Teaching for ESL Students. New York : Cambridge University Press, 1995.

Raimes, Ann. Techniques in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.

Shanahan, Timothy, and Lomax Richard G. " A Development Comparison of Three Theoretical Models of The Reading-Writing Relationship." Research in the Teaching of English 22 (May 1988) : 1969.

Slavin, Robert E. "Cooperative Learning." Review of Educational Research. Summer 1980.

_____. "Cooperative Learning and Cooperative Schools." Educational Leadership. (November 1986) : 350.

Smith, Joyce van der Laan, and Spindle Roxanne M. "The impact of group formation in a cooperative learning environmet" in Journal of Accounting Education [online]. accessed 4 May 2010. Available from http://proquest.umi.com

Taylor, Barry P. "Content and Written Form : A Two-Way Street." in Composing in a Second Language, 339-441. Edited by Sandra McKay. Newberry : House Publishers, 1984.

Valette, Rebecca M., and Rence Disick S. Modern Language Performance Objectives and Individualization : A handbook. New York : Harcourt-Brace Jovavich Inc., 1972.

Williams, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : The Macmillan Publisher, 1986.

Widdowson, Hug. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 1. สาระสำคัญ 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
3. เนื้อหา 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6. การวัดผลและประเมินผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 1. สาระสำคัญ 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
3. เนื้อหา 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6. การวัดผลและประเมินผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 1. สาระสำคัญ 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
3. เนื้อหา 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6. การวัดผลและประเมินผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4					
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
3. เนื้อหา					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6. การวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 1. สาระสำคัญ 1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
3. เนื้อหา 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00
5. สื่อการจัดการเรียนรู้ 5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6. การวัดผลและประเมินผล 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (ประเมินโดยครู)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน					
1. ยอมรับการตัดสินใจในมติของกลุ่ม	0	+1	+1	2	0.67
2. ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
3. พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1.00
4. เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00
5. มีความเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม	0	+1	+1	2	0.67
การสื่อสาร สื่อความหมาย					
1. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน	0	+1	+1	2	0.67
2. อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง	0	+1	+1	2	0.67
3. ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
4. มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
5. เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
การจูงใจ					
1. พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	0	+1	+1	2	0.67
2. กล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย	+1	+1	+1	3	1.00
3. แบ่งปันอุปกรณ์ด้วยความเต็มใจในการทำงานกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
4. ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00
5. เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก	+1	+1	+1	3	1.00
การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง					
1. ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	3	1.00
2. ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
3. ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา	0	+1	+1	2	0.67
4. กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	0	+1	+1	2	0.67
5. ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 26 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
1. ครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00
3. บรรยากาศในการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ	+1	+1	+1	3	1.00
4. นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
5. นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
6. นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน	+1	+1	+1	3	1.00
7. นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามความสามารถ ได้แสดงความคิดเห็น และฝึกให้มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	+1	+1	+1	3	1.00
9. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ฝึกการอ่านและการเขียนในเวลาเดียวกันช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นได้	+1	+1	+1	3	1.00
10. กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าถาม กล้าตอบคำถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ	0	+1	+1	2	0.67
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC					
11. ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
12. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	0	+1	+1	2	0.67
13. ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
14. นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้	+1	+1	+1	3	1.00
15. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี	0	+1	+1	2	067

ตารางที่ 27 ค่าดัชนีความสอดคล้องของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสรุปความ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
การสื่อความหมาย (Fluency) - เขียนสรุปความโดยเรียบเรียงข้อมูลได้ถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม ใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ตามเค้าเรื่องเดิม และมีใจความสนับสนุน สอดคล้องกับใจความสำคัญ (6 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
- เขียนสรุปความโดยเรียบเรียงข้อมูลถูกต้อง สมเหตุสมผล มีคำเชื่อมที่เหมาะสม มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงเล็กน้อย และมีใจความ สนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ (5 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- เขียนสรุปความยังไม่ถูกต้อง ไม่สมเหตุสมผล มีความสับสนในการเรียบเรียงข้อมูลใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสมเป็นบางคำ แต่มีใจความสำคัญเกือบจะครบ เค้าเรื่องเดิมขาดไปเพียงบางส่วน แต่มีใจความสนับสนุนสอดคล้องกับใจความสำคัญ (4 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- เขียนสรุปความไม่ชัดเจน ขาดการประมวลความคิด ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม แต่ยังมีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ (3 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- เขียนสรุปความแทบจะไม่รู้เรื่อง ขาดการประมวลความคิด ไม่ใช้คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ (2 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- เขียนสรุปความไม่รู้เรื่องสำคัญ ขาดการประมวลความคิด ไม่ใช้คำเชื่อม มีใจความสำคัญน้อย อ่านแล้วแทบไม่ทราบเค้าเรื่องเดิม และไม่มีใจความสนับสนุน ที่สอดคล้องกับใจความสำคัญ (1 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
ไวยากรณ์และการใช้รูปประโยค (Grammar) - ใช้รูปประโยคที่เรียนมาแล้วได้ดีมีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนามพหูพจน์คำ นำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนามน้อยมาก (5 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC
	1	2	3		
- มีข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบทคำสรรพนามเล็กน้อย (4 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้รูปคำนามพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม (3 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- มีข้อผิดพลาดในเรื่องโครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ประธานและกริยา การใช้รูปคำนมพหูพจน์ คำนำหน้านาม คำบุพบท คำสรรพนาม ซึ่งทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เขียน (2 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
- ไม่มีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคเลย มีที่ผิดมาก สื่อความไม่ได้ (1 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
คำศัพท์ (Vocabulary) - ใช้คำศัพท์ถูกต้องตรงกับความหมาย ใช้สำนวนกระชับ ชัดเจน เหมาะสมกับ เหตุการณ์ในบทอ่าน (4 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
- ใช้คำศัพท์และใช้สำนวนผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้ (3 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดเสมอ สื่อความหมายได้เล็กน้อย (2 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดมาก มีความลำบากในการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ (1 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
เนื้อหา (Content) - จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาถูกต้อง เนื้อหามีความสอดคล้องกัน ไม่ใช้เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน (3 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00
- จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอนเนื้อหาไม่ถูกต้อง แต่เนื้อหามีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันบ้าง (2 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
- จัดลำดับเหตุการณ์หรือลำดับขั้นตอน เนื้อหาได้ไม่ถูกต้อง และเนื้อหาไม่มีความสอดคล้องกัน มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน (1 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
การสะกดคำ (Spelling) - เขียนสะกดคำถูกต้องทั้งหมด (2 คะแนน)	0	+1	+1	2	0.67
- เขียนสะกดคำผิด (1 คะแนน)	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 28 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			∑R	IOC	ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			∑R	IOC
	1	2	3				1	2	3		
1	+1	+1	+1	3	1.00	31	-1	+1	0	0	0
2	+1	0	+1	2	0.67	33	+1	+1	+1	3	1.00
3	+1	0	+1	2	0.67	33	+1	+1	+1	3	1.00
4	-1	0	0	-1	-0.33	34	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	+1	3	1.00	35	0	+1	+1	2	0.67
6	0	+1	+1	2	0.67	36	0	+1	+1	2	0.67
7	+1	+1	+1	3	1.00	37	0	+1	+1	2	0.67
8	0	+1	+1	2	0.67	38	0	+1	+1	2	0.67
9	+1	+1	+1	3	1.00	39	+1	+1	+1	3	1.00
10	+1	+1	+1	3	1.00	40	+1	+1	+1	3	1.00
11	+1	+1	+1	3	1.00	41	+1	+1	+1	3	1.00
12	+1	+1	+1	3	1.00	42	+1	+1	+1	3	1.00
13	+1	+1	+1	3	1.00	43	+1	+1	+1	3	1.00
14	0	+1	+1	2	0.67	44	+1	+1	+1	3	1.00
15	+1	+1	+1	3	1.00	45	+1	+1	+1	3	1.00
16	+1	+1	+1	3	1.00	46	0	+1	+1	2	0.67
17	0	+1	+1	2	0.67	47	+1	+1	+1	3	1.00
18	+1	+1	+1	3	1.00	48	+1	+1	+1	3	1.00
19	+1	0	+1	2	0.67	49	+1	+1	+1	3	1.00
20	+1	0	+1	2	0.67	50	+1	+1	+1	3	1.00
21	+1	+1	+1	3	1.00	51	+1	+1	+1	3	1.00
22	+1	+1	+1	3	1.00	52	+1	+1	+1	3	1.00
23	+1	+1	+1	3	1.00	53	+1	+1	+1	3	1.00
24	+1	+1	+1	3	1.00	54	+1	+1	+1	3	1.00
25	+1	+1	+1	3	1.00	55	+1	+1	+1	3	1.00
26	+1	+1	+1	3	1.00	56	+1	+1	+1	3	1.00
27	+1	+1	+1	3	1.00	57	0	+1	+1	2	0.67
28	+1	+1	+1	3	1.00	58	+1	+1	+1	3	1.00
29	+1	+1	+1	3	1.00	59	+1	+1	+1	3	1.00
30	+1	+1	+1	3	1.00	60	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 29 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.53	061	21	0.28	0.22
2	0.30	0.19	22	0.43	0.31
3	0.50	0.65	23	0.25	-0.04
4	0.45	0.28	24	0.28	0.36
5	0.38	0.38	25	0.33	0.44
6	0.33	0.01	26	0.28	0.51
7	0.55	0.01	27	0.28	0.22
8	0.53	0.61	28	0.40	0.20
9	0.65	0.16	29	0.35	0.27
10	0.48	0.39	30	0.30	-0.10
11	0.43	0.46	31	0.25	0.11
12	0.23	0.43	32	0.25	0.39
13	0.40	0.20	33	0.30	0.47
14	0.30	0.04	34	0.30	0.19
15	0.50	0.65	35	0.35	0.27
16	0.50	0.07	36	0.35	-0.16
17	0.35	0.70	37	0.23	-0.29
18	0.33	0.15	38	0.25	-0.04
19	0.45	0.57	39	0.35	0.41
20	0.38	0.23	40	0.38	0.52
41	0.43	0.19	51	0.33	0.30
42	0.50	0.01	52	0.35	0.27
43	0.28	0.36	53	0.28	-0.07
44	0.65	0.01	54	0.33	0.44
45	0.33	0.30	55	0.58	0.41
46	0.33	0.37	56	0.33	0.44
47	0.48	0.10	57	0.40	0.20
48	0.38	0.23	58	0.33	0.30
49	0.20	0.32	59	0.28	0.51
50	0.43	0.03	60	0.38	0.52

หมายเหตุ : 1. ข้อสอบข้อที่ มีค่า p น้อยกว่า 0.2 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ยาก และมากกว่า 0.8 ถือเป็นข้อสอบที่ง่าย

2. ข้อสอบข้อที่ มีค่า r น้อยกว่า 0.2 เป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก

3. เนื่องจากจำนวนข้อสอบมีเกินจำนวนที่ต้องการจึงตัดออก ได้แก่ข้อที่ 4, 5, 10, 13, 21, 22, 27, 28, 29, 43, 52, 56 และ 57

4. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) จากสูตร KR-20 จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.85

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 30 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

เลขที่	การทดสอบก่อนเรียน (50 คะแนน)	การทดสอบหลังเรียน (50 คะแนน)
1	21	38
2	23	37
3	18	33
4	26	34
5	24	34
6	33	37
7	23	34
8	27	35
9	20	37
10	28	39
11	25	33
12	21	33
13	23	37
14	21	33
15	23	32
16	19	38
17	29	36
18	26	33
19	27	35
20	24	39
21	31	39
22	30	40
23	25	36
24	30	41

ตารางที่ 31 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

เลขที่	การทดสอบการอ่านก่อนเรียน (30 คะแนน)	การทดสอบการอ่านหลังเรียน (30 คะแนน)
1	12	25
2	12	22
3	10	20
4	15	20
5	13	19
6	20	23
7	15	21
8	17	20
9	11	23
10	18	24
11	16	20
12	11	19
13	15	24
14	13	20
15	14	18
16	11	25
17	18	21
18	14	19
19	17	21
20	16	25
21	19	23
22	18	24
23	17	23
24	20	27

ตารางที่ 32 ผลการเรียนรู้ด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

เลขที่	การทดสอบการการเขียน ก่อนเรียน (20 คะแนน)	การทดสอบการเขียน หลังเรียน (20 คะแนน)
1	9	13
2	11	15
3	8	13
4	11	14
5	11	15
6	13	14
7	8	13
8	10	15
9	9	14
10	10	15
11	9	13
12	10	14
13	8	13
14	8	13
15	9	14
16	8	13
17	11	15
18	12	14
19	10	14
20	8	14
21	12	16
22	12	16
23	8	13
24	10	14

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC โดยการทดสอบค่าที (t – test) แบบ dependent

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair1 Post_R Pre_R	6.83	3.185	.650	5.49	8.18	10.510	23	.000
Pair2 Post_W Pre_W	4.25	1.073	.219	3.80	4.70	19.397	23	.000
Pair3 Post_Sum Pre_Sum	11.08	3.729	.761	9.51	12.66	14.561	23	.000

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 Post_R & Pre_R	24	.325	.122
Pair 2 Post_W & Pre_W	24	.736	.000
Pair 3 Post _Sum & Pre _Sum	24	.414	.044

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 Post_R	21.92	24	2.412	.492
Pre_R	15.08	24	3.006	.614
Pair 2 Post_W	14.04	24	.955	.195
Pre_W	9.79	24	1.560	.318
Pair 3 Post _ Sum	35.96	24	2.596	.530
Pre _ Sum	24.88	24	3.960	.808

ภาคผนวก ค

รายการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

ตารางที่ 34 รายการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

รายการปรับปรุงแบบทดสอบ

ข้อ	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขปรับปรุง
4	He is angry …….she ran into his car	He was angry ……..she ran into his car.
31	c. They saw a play ,a music show and the news.	c. They saw a play ,a music show and a game show.
53-59	ไม่มีคำสั่ง	Choose the item that has the closest meaning to the word in bold type.

รายการปรับปรุงแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไขปรับปรุง
11	วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
12	วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น
13	วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น	ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น
14	วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้	นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง Our local Area **เวลา 3 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1.3 ต 1.1.4 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 1.3.2 ต 1.3.3 และ ต 1.3.4

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในท้องถิ่นของตนเอง แล้วนำเสนอข้อมูลแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ในท้องถิ่นได้อย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ในท้องถิ่นได้อย่างสร้างสรรค์ โดยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดหรือข้อมูลสำคัญด้วยถ้อยคำของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ วลีและประโยคจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถจำแนกส่วนต่างๆของคำได้
4. นักเรียนสามารถเขียนข้อมูลสำคัญของท้องถิ่นลงในแผนภูมิได้
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ locate border population divide accessible comfortable landscape various plain flat agriculture

โครงสร้างประโยค Parts of Speech

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

2. แนะนำการเรียนรู้เทคนิค CIRC วิธีวัดผลและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่มและคะแนนพัฒนาจากคะแนนฐานแต่ละครั้งโดยคิดคะแนนจากกลุ่มย่อย การทดสอบย่อย และวิธีการทำงานกลุ่ม สร้างแรงจูงใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนด้วยเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและการเขียน

3. จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-6 คน โดยคละความสามารถโดยการพิจารณาจากคะแนนสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนศึกษาแผนที่ของจังหวัดราชบุรีและสนทนาถึงสถานที่สำคัญในจังหวัดราชบุรี เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก วัดเขาช่องพราน ค่ายหลวงบ้านไร่ เป็นต้น

2. นักเรียนหาชื่ออำเภอในจังหวัดราชบุรี

3. ครูสอนคำศัพท์ยากที่ปรากฏอยู่ในบทอ่าน นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์

4. ครูแจกใบงาน เรื่อง Ratchaburi ให้นักเรียนศึกษาใบงาน

5. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงบทอ่านตามครู

6. ครูตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านเรื่อง Ratchaburi โดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่านฝึกอ่านเป็นคู่ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการอ่านของเพื่อนจนครบทุกคน

7. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง Parts of Speech นักเรียนศึกษาใบความรู้ดังกล่าว

8. ครูอธิบายลักษณะโครงสร้างและหลักการใช้ Parts of Speech

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนในกลุ่มร่วมกันศึกษา ใบความรู้เรื่อง Ratchaburi อีกครั้ง จากนั้นร่วมกันตอบคำถามท้ายบทอ่านและเติมคำศัพท์ที่กำหนดลงในช่องว่าง ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน

2. นักเรียนศึกษาใบงานเรื่อง การจำแนกส่วนต่างๆของคำ และทำแบบฝึกหัด

3. นักเรียนเติมข้อมูลลงในแผนภูมิ

ขั้นสรุปและประเมินผล

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล
2. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน จำนวน 20 ข้อ
3. นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน
4. ครูตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม
5. คิดคะแนนพัฒนาของตนเองและของกลุ่มเพื่อประเมินผลการเรียนรู้
6. จัดระดับการพัฒนา แจ้งผลการพัฒนาของกลุ่ม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. รูปภาพตัวอย่างสถานที่สำคัญของจังหวัดราชบุรี
2. ใบงาน เรื่อง Ratchaburi
3. ใบความรู้ เรื่อง Parts of Speech
4. ใบงาน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. ใบงาน การจำแนกส่วนต่าง ๆ ของคำ
6. ใบงาน เติมคำลงในช่องว่าง
7. ใบงาน เติมข้อมูลลงในแผนภูมิ
8. แบบทดสอบท้ายบท

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบ
   - การอ่านเรื่อง
   - การเขียนสรุปความ
2. ตรวจใบงาน
3. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Pre-Reading

Our Local : Ratchaburi

Look at the Map of Thailand.

Where do you live ?

……..…

How many districts are there in Ratchaburi?

……..……

Directions :

1. Look at the map of Ratchaburi.

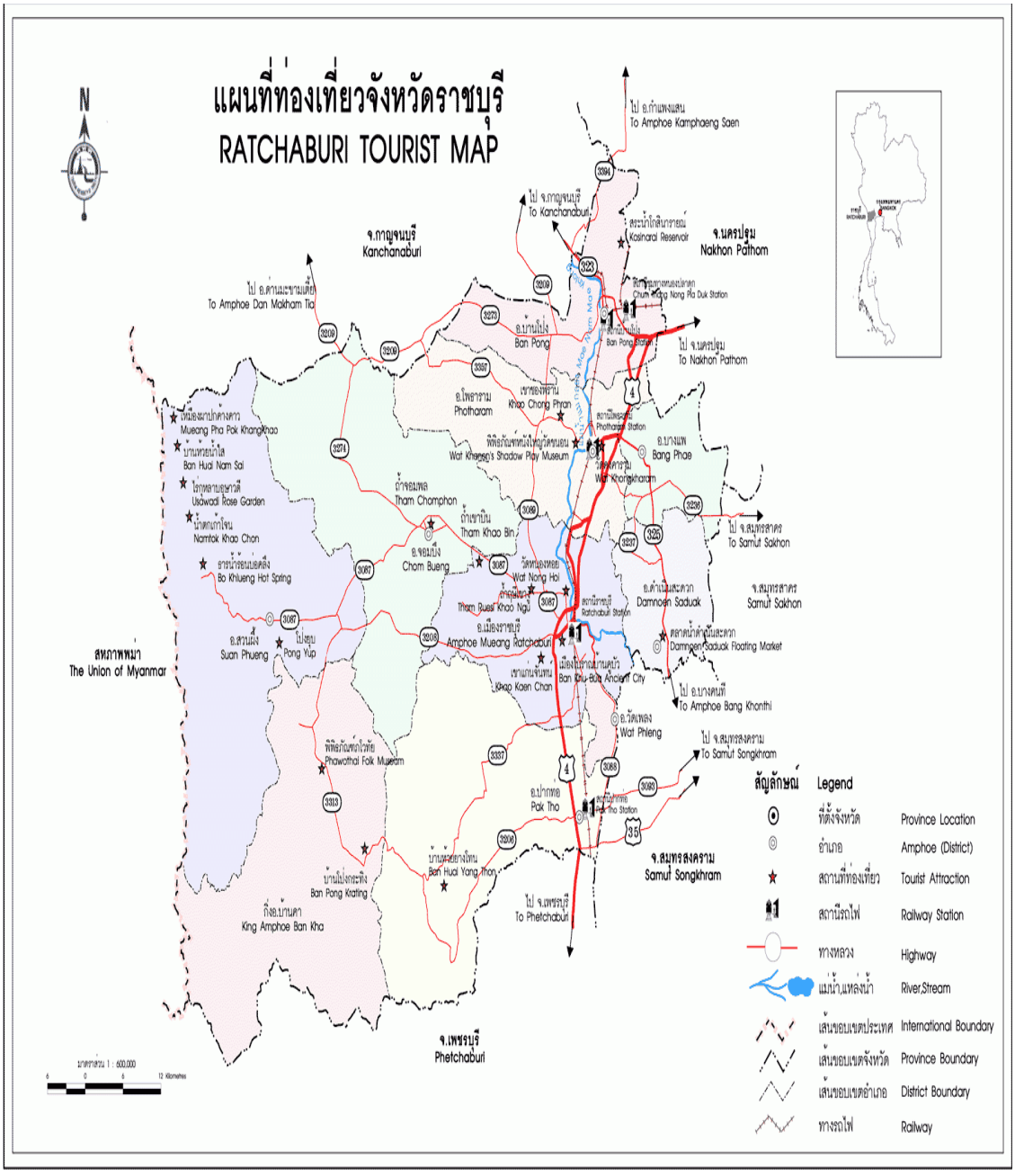

2. Write the number of the names of districts in Ratchaburi.

.....Banpong

……Photaram

……Bankha

……Wat Pleng

……Suanphung

……Chombung

……...Muang Ratchaburi

……...Damnernsaduak

……Bangphae

……Paktho

Pronounce these words correctly .Study the meanings that have been used in the text and match each word with its meaning.

Word	Meaning
locate (V.) …….	A. not high
border (N.) …….	B. able to be reached or easily got
population (N.) …….	C. no problems
divide (V.) …….	D. position ,land ,limit ,set
agriculture (N.) ……	E. line dividing two states or countries
flat (Adj.) ……	F. land
Range (N.) ……	G. all the people living in a particular country, area or place
comfortable (Adj.) ……	H. be situated
accessible (Adj.) ……	I. separate
plain (N.) ……	J. farming

While – reading

Ratchaburi is located about 80 kilometres west of Bangkok, the capital of Thailand, at the latitude of 13° N and longtitude of 99° E and borders on Myanmar to the west with the Tanaosi Range as a borderline. It has Mea Klong River through the center of town. The total area is about 5,196 square kilometers. It has a population of 844,702 people (statistics in December 2008). Ratchaburi Province is administratively divided into 10 Amphoes (Amphoe is a subdivision of a province). The name of the 10 Amphoes are Muang Ratchaburi, Bang-Pae, Pak-to, Wat-Pleng, Ban Pong, Photaram, Suan Pung, Damnernsaduak, Chombung and Ban Kha. It is very accessible by train and by bus. It is a gateway to the South of Thailand.

Ratchaburi is close to the sea, so the weather is rather cool but comfortable. The landscape is different in the various Amphoe. In Amphoe Chombung and Suan Pung, the land has plains stretching to the Burmese border but generally there are hills and forests. The land in some parts of Amphoe Pak-to and Amphoe Muang is high and short of water .Some Amphoes are close to Maeklong River, which is an important river in Ratchaburi and Ratchaburi downtown is located on the right bank of Maeklong River, as are Ban Pong, Photaram, some parts of Amphoe Muang, Damnernsaduak and Wat –Pleng. The land around this area is flat and good for agriculture.

ที่มา : เอกสารเผยแพร่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเพชรบุรี (เพชรบุรี ราชบุรี)

ส่วนต่าง ๆ ของคำ (Part of Speech)

ชนิดของคำจะแบ่งออกเป็น 8 ประเภท คือ

1. คำนาม (Noun) เป็นคำที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ หรือสภาวะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นประธานหรือกรรมในประโยค

- คน เช่น man, woman, boy, girl, etc...
- สัตว์ เช่น dog, cat, bird, duck, etc...
- สิ่งของ เช่น house, temple, school, table, book, etc...
- สภาวะต่าง ๆ เช่น Goodness, happiness, sadness, cheerfulness, etc...

2. สรรพนาม (Pronoun) เป็นคำที่ใช้แทนชื่อคำนามที่ผู้พูดเอ่ยถึงมาแล้วข้างต้น เพื่อมิให้เป็นการซ้ำซาก และเป็นคำแทนชื่อของผู้พูด และผู้สนทนาด้วย เช่น ผม คุณ ท่านมัน เขา เธอ เป็นต้น ใช้เป็นประธานและกรรมในประโยค

He = เขา	I = ฉัน, ผม	They = พวกเขา
She = เธอ, หล่อน	You = คุณ, พวกคุณ	It = มัน (สิ่งของ), สัตว์
We = พวกผม, พวกเรา		

3. คุณศัพท์/คุณนาม (Adjective) เป็นคำที่ใช้ขยายนาม และสรรพนาม ให้ได้ใจความที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

He has a blue car.	เขามีรถสีน้ำเงินหนึ่งคัน
The thin boy is coming.	เด็กผู้ชายผอมกำลังมา

4. กริยา (Verb) เป็นคำที่ใช้แสดงการกระทำของนาม หรือสรรพนาม เช่น

That boy smiles.	เด็กผู้ชายคนนั้นยิ้ม

5. บุพบท (Preposition) เป็นคำที่ใช้เชื่อมคำนามกับคำนาม, คำนามกับสรรพนาม หรือคำนามกับกริยา ฯลฯ

A cat is on the tree.	แมวตัวหนึ่งอยู่บนต้นไม้
He will go with me.	เขาจะไปกับฉัน

6. กริยาวิเศษณ์ (Adverb) เป็นคำที่ใช้สำหรับขยายกริยาให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

He walks very carefully.	เขาเดินอย่างระมัดระวัง
They work slowly.	พวกเขาทำงานช้า

7. คำสันธาน (Conjunction) เป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยคกับประโยค หรือ คำกับคำเข้าด้วยกัน เช่น

He and I are friends. เขากับฉันเป็นเพื่อนกัน

He was eating, when I came here. เขากินข้าวเสร็จแล้วเมื่อฉันมาถึง

8. คำอุทาน (Interjection) เป็นคำเปล่งเสียงออกมาลอย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ ตกใจ

Oh! , Wow! , Yeah, etc...

Oh my god! I forgot it. ตายจริง ! (พระเจ้าช่วย!) ฉันลืมมันไปเลย

Op! I did it again. อุ๊บ ! ฉันทำมันอีกแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการแสดงถึง Parts of Speech ต่าง ๆ ในประโยค

verb
Stop!

noun	verb
John	works.

noun	verb	verb
John	is	working.

pronoun	verb	noun
She	loves	animals.

noun	verb	adjective	noun
Animals	like	kind	people.

noun	verb	noun	adverb
Tara	speaks	English	well.

noun	verb	adjective	noun
Tara	speaks	good	English.

pronoun	verb	preposition	adjective	noun	adverb
She	ran	to	the	station	quickly.

pron.	verb	adj.	noun	conjunction	pron.	verb	pron.
She	likes	big	snakes	but	I	hate	them.

interjection	Pron.	conj.	adj	noun	verb	prep.	noun	adverb
Well,	she	and	young	John	walk	to	school	slowly.

Direction : Answer the questions from the text.

1. What's the weather like in Ratchaburi?

……

2. Are there any hills and forests in Chombung and Suan Pung district?

……

3. What is the important river in Ratchaburi?

……

4. How far is it from Bangkok to Ratchaburi?

……

5. Which areas in Ratchaburi are suitable for growing plants?

……

Read this passage and complete the paragraph.

located	**divided**	**occupies**	**borderline**	**through**

Ratchaburi means, "The land of the king." The provincial area abounds in natural attractions and historical sites. It is …….80 kms. West of Bangkok and borders on Myanmar to the west having the Tanaosi Range as a……... Ratchaburi occupies an area of 5,196 square kilometers. It has Mea Klong River ……. The center of town. Ratchaburi ……. an area of 5,196 square kilometres and is administratively …… into ten districts: Muang Ratchaburi, Photharam, Damnoensaduak, Paktho, Chombung, Bangphae, Watpleng, Suan phung, and Banpong, and Bankha.

Instruction : Circle the word doesn't belong to each group.

1.	dog	pen
	small	blackboard
2.	he	I
	they	go
3.	tall	slowly
	big	high
4.	run	walk
	read	on
5.	now	in
	today	tomorrow
6.	at	and
	but	because
7.	to	up
	or	near
8.	with	wow
	oh	ah
9.	good	man
	bad	long
10.	boy	girl
	woman	love

Post -reading

Look for the information in the brochure to complete this diagram.

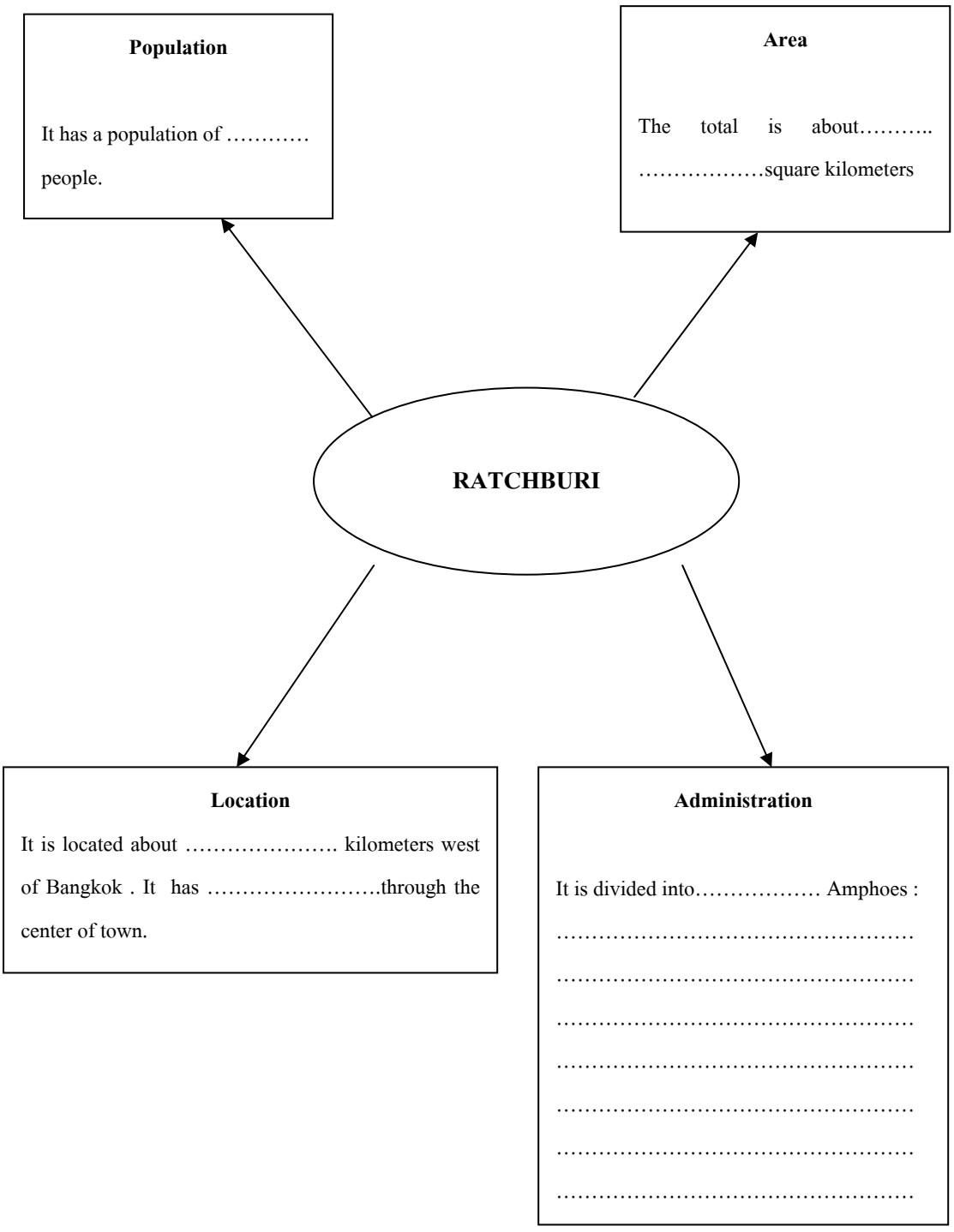

แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Eels are fish with long, dark, snake-like bodies. When they are fully grown they go back to the sea. From lakes or ponds, they wriggle over the land until they find a river. They are able to live a long time out of water because their gills are not like other fish. From the rivers they swim to the middle of the ocean. Then they dive to the bottom and the females lay their eggs. The parents die as soon as the baby eels are born.

The baby eels are flat and look like glass. Now begin their long swim to the land. It takes them three years to reach the mouths of the rivers. Their colour has now changed to silver and they are called elvers.

As the eels go up the rivers they turn darker. Some cross the land and get into ponds. Other live in the rivers. When they are old enough to lay eggs they make their journey back to the ocean.

Part I

Instruction : Put parts of speech (noun, pronoun, verb, adjective, adverb, preposition, conjunction, interjection) for each word.

1. with ……
2. fully ……
3. ponds ……
4. over ……
5. because ……
6. and ……
7. their ……
8. die ……
9. flat ……
10. to ……
11. takes ……
12. elvers ……
13. Other ……
14. old ……
15. they ……

Part II

Choose the correct answer.

1. Eels are born ……..

   a. on the land
   b. in the lakes
   c. in the rivers
   d. in the oceans

2. Eels are not like other fish because they …….

   a. are silver in color
   b. live in lakes and rivers
   c. can live a long time on land
   d. lay eggs in the sea

3. After the eels were born the ……..died.

   a. baby
   b. father
   c. mother
   d. father and mother

4. Eels are called “elvers” when they …….

   a. are just born
   b. are fully grown
   c. are three years old
   d. begin to lay eggs

5. This passage tells us ……..

   a. about different kinds of fish
   b. how eels get their food
   c. about the long journey of the eels
   d. how eels lay eggs

Write the summary of the text.

Ratchaburi

……

……

……

……

……

……

……

……

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

Part I

1. preposition
2. adverb
3. noun
4. preposition
5. conjunction
6. conjunction
7. pronoun
8. verb
9. adjective
10. preposition
11. verb
12. noun
13. pronoun
14. adjective
15. pronoun

Part II

1. a 2. c 3. d 4. c 5. a

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง Nature **เวลา 3 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1.3 ต 1.1.4 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 1.3.2 ต 1.3.3 และ ต 1.3.4

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านจากนิตยสารประเภทข้อเท็จจริง แล้วนำเสนอความคิดรวบยอดของเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไปตามประสบการณ์ของตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากบทอ่านที่เป็นข้อเท็จจริงได้เป็นอย่างดี

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นำเสนอความคิดรวบยอดที่มีต่อเหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือเรื่องทั่วไปประเภทข้อเท็จจริง โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับเหตุการณ์นั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถเลือกเติมคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ที่กำหนดให้เขียนเป็นประโยคที่ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถเขียนข้อมูลจากบทอ่านลงในแผนภูมิได้
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์	butterfly fish	grow	length	fin	reef	slopes
	coast	peduncles		rear		bear
	narrow	vertical		surround		

โครงสร้างประโยค Present Simple of verb to be

Subject+ is , am ,are + Complement

โครงสร้างประโยค Present Simple Tense

Subject + verb1+ Complement

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การทำงานตามใบงาน การวัดและประเมินผล
2. ครูแจ้งคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนากันเรื่องสัตว์ที่นักเรียนชอบและไม่ชอบ
2. ครูและนักเรียนเล่นเกม 20 คำถาม เพื่อทายชื่อสัตว์ (ปลา)
3. ครูสอนคำศัพท์ยากที่พบในบทอ่าน นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู และทำใบงาน
4. ครูแจกใบงาน เรื่อง Long -nosed butterflyfish and Beck butterflyfish นักเรียนศึกษาใบงานและฝึกอ่านออกเสียงตามครู
5. ครูตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านโดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่านฝึกอ่านเป็นคู่ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการอ่านของเพื่อน จนครบทุกคู่
6. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Present Simple of Verb to be และ Present Simple Tense พร้อมทั้งอธิบายโครงสร้างของประโยคและหลักการใช้

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง Long nosed butterflyfish and beck butterflyfish อีกครั้ง จากนั้นสมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันตอบคำถามและบันทึกคำตอบลงในใบงาน
2. จากใบความรู้ เรื่อง Present Simple of verb to be และ Present Simple Tense นักเรียนทำใบงาน โดยนำคำกริยาที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษา
3. นักเรียนเติมข้อมูลในลงแผนภูมิ

ขั้นสรุปและประเมินผล

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล
2. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแผนจำนวน 10 ข้อ
3. นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน
4. ครูตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม
5. คิดคะแนนพัฒนาของตนเองและของกลุ่มเพื่อประเมินผลการเรียนรู้
6. จัดระดับการพัฒนา แจ้งผลการพัฒนาของกลุ่ม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบงาน เรื่อง Long nosed butterflyfish and beck butterflyfish
2. ใบความรู้ เรื่อง Present Simple of verb to be และ Present Simple Tense
3. ใบงาน จับใจความหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน
4. ใบงาน การนำศัพท์ที่กำหนดให้เขียนเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษา
5. แบบทดสอบท้ายแผน

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบ
   - การอ่านเรื่อง
   - การเขียนสรุปความและการเขียนแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจใบงาน
3. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Nature

Pre –reading

Discussion :

What animal do you like or dislike? Why?

…….

What's it like?

…….

Play game

"20 questions"

Teacher gives some information

It is an animal.

Q : Does it have four legs ?

A : No.

Q : Does it live in the water ?

A : Yes.

: …….

: ……

A : Yes, it is a fish.

Add these words to the word map.

fin	**mouth**	**tail**	**scale**	**narrow**
long	**small**	**circle**	**black**	**white**
gulf	**marine**	**sea**	**yellow**	**purple** **silver**

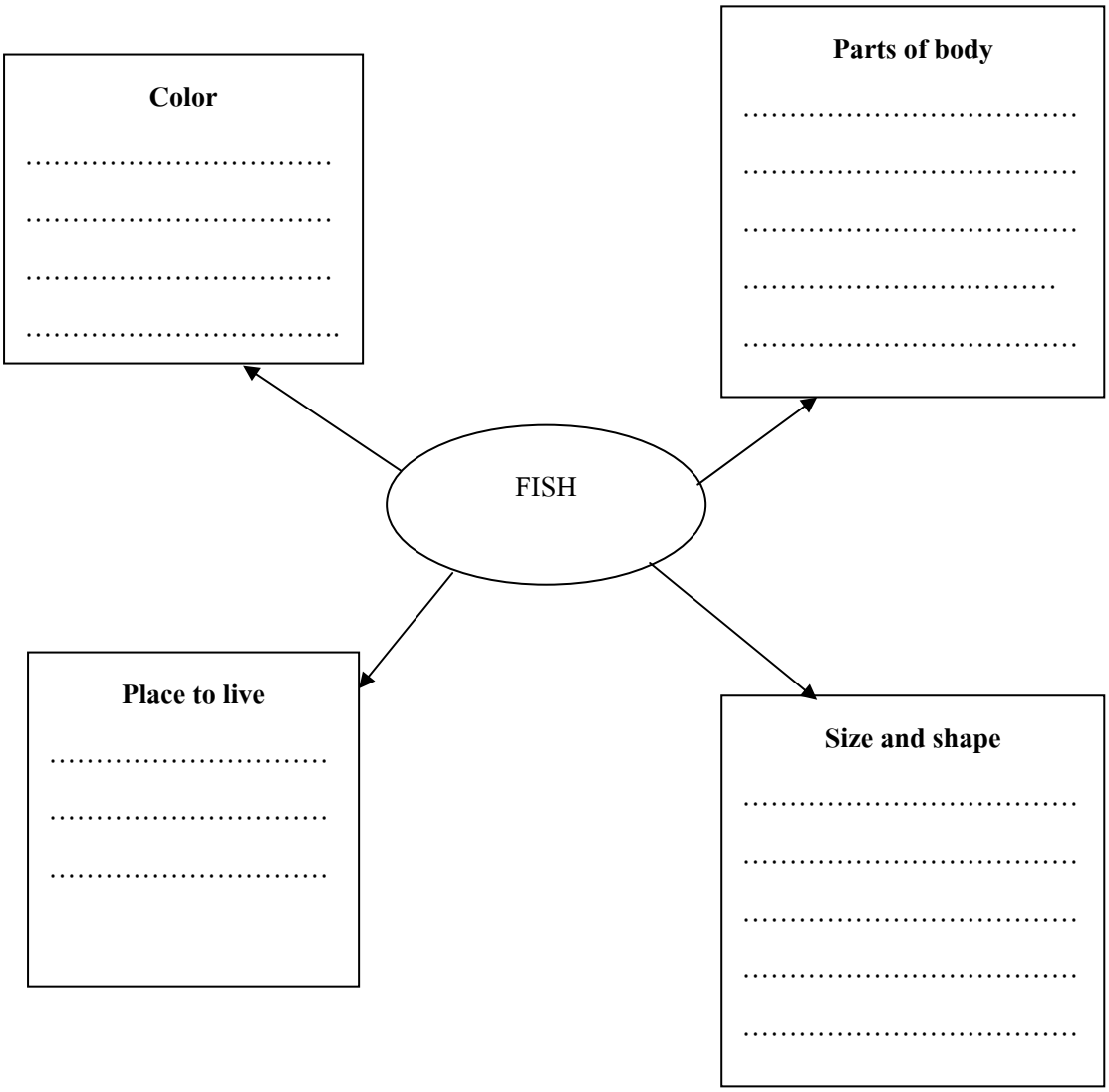

While- reading

Long-nosed butterflyfish and beak butterflyfish

Long-nosed butterflyfish are in the family Chaetodontidae. The fish grow to about 20 centimeters in length. Their bodies are yellow. The upper part of their faces is purple-black and the lower part under their eyes is silver. There are black spots on the lower part of their tail fins. Their mouths are long. They live near reef slopes at the depths of 5-40 meters. The fish are seen only off the Andaman Sea coast around Phi Phi Islands, Surin Islands and Smilan Islands.

Beak butterflyfish are also in the family Chaetodontidae. Their bodies are over 20 centimeters long and are round. The bodies are silver and bear three yellow stripes. There are black spots on the upper part of the rear stripes and on their peduncles. There are also narrow yellow vertical stripes laid over their eyes that are surrounded by small white circles. They are seen in the Gulf of Thailand ,according to the second book on Thai sea fish by Dr. Thorn Thamrongnawasawadi.

In March 2008, staff at the marine national park education center in Trang province found both kinds of the fish near Adong Island in the Tarutao National Park, Satun province.

Source : National Park Bulletin No.22 March-May 2008, “Travel in National Parks”

ใบความรู้

ประโยค Present Simple Tense

Present Simple Tense

Present Simple Tense คือ ประโยคที่มีประธานตัวเดียวและกริยาตัวเดียว เป็นประโยคแบบง่าย ๆ ประกอบด้วย

Subject + Verb 1 + (Object).

ชนิดของประโยค

1. ประโยคบอกเล่า จะเขียนเรียงประโยคดังนี้ Subject + Verb1 + (Object). เช่น

   She studies English four times a week.

   We study Thai everyday.

   ถ้าประธานเป็นเอกพจน์ (He, She, It, Tom, My sister, Chip) ที่คำกริยาจะต้องเติม s หรือ es

   ถ้าประธานเป็นพหูพจน์ (They, We, You, I, My sisters, Chip and Trig) ที่คำกริยาคงไว้เหมือนเดิม

2. ประโยคคำถาม จะต้องนำ Verb to do (Do, Does) มาวางไว้หน้าประโยคดังนี้

   ประธานเป็นเอกพจน์ เขียน Does ไว้หน้าประโยคและให้ตัด s หรือ es ที่คำกริยาออก คงไว้รูปเดิม

   Does she study English Four times a week?

   Does Chip come from another planet?

   ประธานเป็นพหูพจน์ เขียน Do ไว้หน้าประโยค

   Do you study Thai everyday?

   Do they like swimming and windsurfing?

3. ประโยคปฏิเสธ จะต้องใช้ Verb to do (do, does) + not = do not (don't), does not (doesn't) ตามด้วยคำกริยาแท้รูปเดิม ดังนี้

ประธานเป็นเอกพจน์ ใช้ does not + verb รูปเดิม เช่น

She does not study English four times a week.

Chip does not come from the earth.

ประธานเป็นพหูพจน์ ใช้ do not + verb รูปเดิม เช่น

We do not study Thai everyday.

They do not like to eat fish.

Adverbs ที่ใช้ในประโยค Present Simple Tense เราเรียกว่า Adverb of Frequency เป็น Adverb ที่นำมาขยายคำกริยา เพื่อบอกถึงความถี่ของการกระทำกริยานั้นๆ และจะวางไว้หน้าคำกริยานั้น ๆ ด้วย เช่น

always แปลว่า สม่ำเสมอ 100 % usually แปลว่า เป็นประจำ 80 %

often แปลว่า บ่อย ๆ 60 % sometimes แปลว่า บางครั้งบางคราว 30 %

seldom แปลว่า นาน ๆครั้ง 10 % never แปลว่า ไม่เคย 0 %

ตัวอย่าง

She always goes to school early.

Malee usually cooks dinner.

They often drink milk.

Somsak seldom visits his grandma.

Answer the following questions according to the passage.

1. How tall is long –nosed butterflyfish?

   …….....…….

2. Which is longer: long-nosed butterflyfish or beak butterflyfish ?

   …….....…….

3. What kinds of butterflyfish are seen in the western sea coast of Thailand?

   …….....…….

4. What is the color of beak butterflyfish's bodies?

   …….....…….

5. Which place were the both kinds of butterflyfish found?

   …….....…….

Read the passage and write T if it's true and F if it's false.

……1. The upper part of long-nosed butterflyfish's face is silver.

……2. The both kinds of butterflyfish have black spots on parts of their bodies.

……....3. Long –nosed butterflyfish and beak butterflyfish aren't in the same family.

……4. Beak butterflyfish's body round are round.

……5. There are three yellow stripes on beak butterflyfish's eyes

Direction : Complete the correct verb in Present Simple Tense

1. The term always.....(end) on a Friday.
2. The ice cream we are eating ..... (taste) very good.
3. He now .....(feel) that there is little hope of success.
4. The moon .....(go) round the earth.
5. He .....(speak) five languages quite fluently.
6. Jim and John ..... (not agree) about how they should share the reward.
7. George .....(seem) rather tired today.
8. He generally ..... (come) to my office every day.
9. He now .....(realize) he has made a mistake and thinks of resigning.
10. We nearly always ……..(spend) our holidays at the seaside.

Post -reading

Write the similarities and the differences between the two fish. Write them in the Venn diagram below.

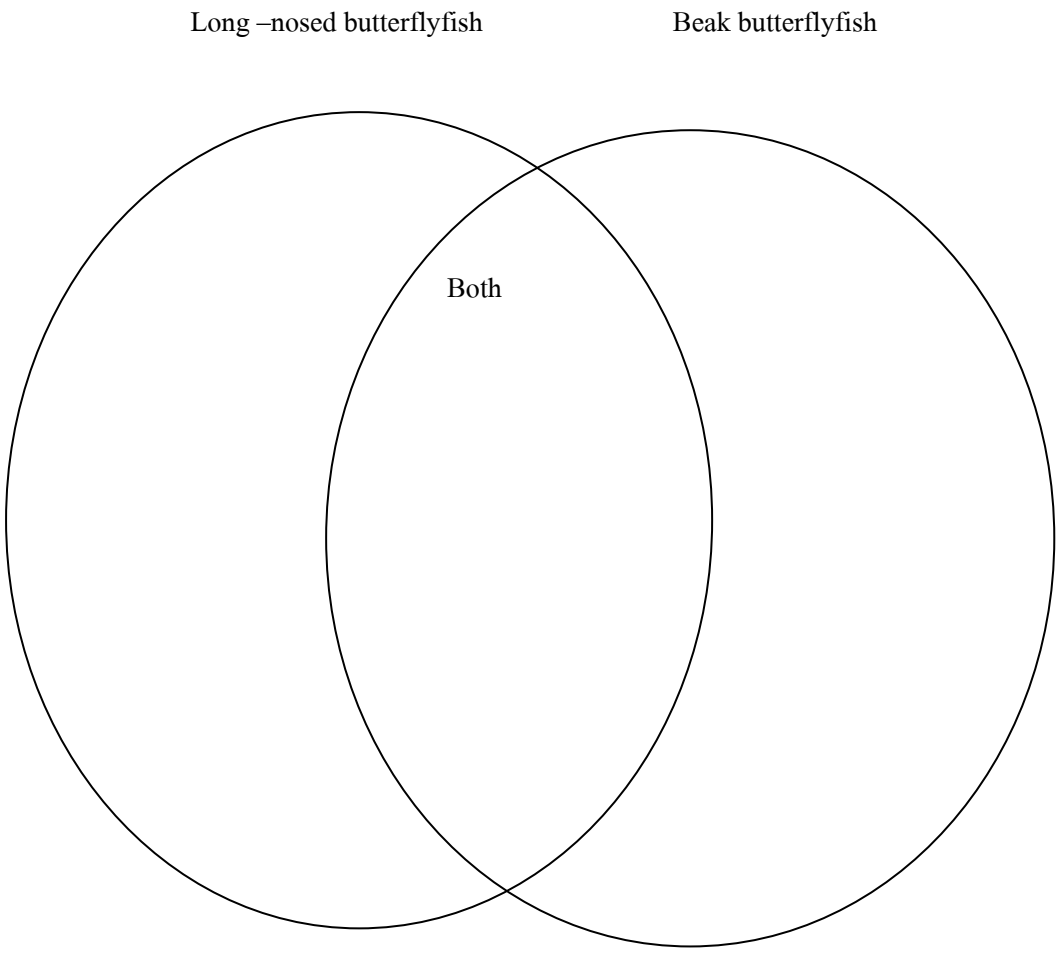

แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Instruction : Put these words into sentences.

1. classical / I / don't / to / listen / music.

   …….……

2. Sunday. / on / we / breakfast / have / a / restaurant / in

   …….……

3. how / does / he / often / to / go / clubs? / the / dance

   …….……

4. the / on / phone. / Sarah / talking / enjoys

   …….……

5. do / English / class? / you / speak / in

   …….……

6. a / teacher / my / is / father

   …….……

Instruction : Read the following passage and choose the best answer

City people are always busy. They are always in a hurry. That is why they like supermarkets. You can buy things quickly and easily in a supermarket. If you want something, you just put it in your basket. You do not ask, "How much does this cost?" The price of everything is on the cans and packets.

1. A supermarket is ……
    a. a large shop for buying and selling goods.
    b. a self-service shop selling food and other household goods.
    c. a place of the highest degree of markets.
    d. a shop where we pick up goods and pay ourselves.
2. In supermarkets, you ……..
    a. look at things a long time before buying them.
    b. buy everything you need.
    c. are always in a hurry.
    d. know how much does the goods cost.
3. City people like supermarkets because ……..
    a. they want to do things quickly.
    b. they can look at things carefully.
    c. shopping is often boring.
    d. they enjoy spending money.
4. City people are always busy. They are always in a hurry.

    The word "busy" means…….
    a. They are having many things to do.
    b. They are often very tired to do many things.
    c. They want to do in a short time.
    d. They don't like to do any work.

Write a summary of about 80 words.

BUTTERFLYFISH

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

Put these words into sentences.

1. I don’t listen to classical music.
2. We have breakfast in a restaurant on Sunday.
3. How often does he go to the dance clubs?
4. Sarah enjoys talking on the phone.
5. Do you speak English in class?
6. My father is a teacher.

Read the following passage and choose the best answer

1. b 2. d 3. a 4. a

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง Healthy Care **เวลา 3 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1.3 ต 1.1.4 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 1.3.2 ต 1.3.3 และ ต 1.3.4

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านจากสิ่งพิมพ์ประเภทโฆษณาที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแล้วระบุรายละเอียดเรื่องราวต่างๆ ตามประสบการณของตนเองได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับที่สูงขึ้น และถ่ายโอนไปสู่การเขียนสรุปความเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เข้าใจและตีความบทอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทโฆษณาและถ่ายโอนเป็นข้อความของตนเองโดยการเขียนสรุปความได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถเขียนประโยคการแนะนำและประโยคคำสั่งได้
4. นักเรียนสามารถเขียนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านลงในแผนภูมิได้
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ : acne, problem, hormones, pimple, worried, decrease, waste, advice, protect

โครงสร้างประโยค :

Subject + should + verb
Verb + complement
Don’t + verb + complement

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

2. ครูแจ้งคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน

3. จัดกลุ่มนักเรียนใหม่ กลุ่มละ 4-6 คน โดยคละความสามารถ อ่อน ปานกลาง เก่ง

ขั้นสอน

1. นักเรียนเติมตัวอักษรลงในคำศัพท์ และตรวจสอบความถูกต้องจากพจนานุกรม

2. ครูสอนคำศัพท์ยากที่พบในบทอ่าน นักเรียนฝึกออกเสียงตาม

3. นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง On the spot. จากนั้นนักเรียนฝึกออกเสียงเรื่องที่อ่านตามครู

4. ครูตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านเรื่อง โดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่าน ฝึกอ่านเป็นคู่จนครบ ทุกคู่

5. ครูแจกใบความรู้เรื่อง ประโยคคำสั่งในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งอธิบายโครงสร้างของประโยค

6. ครูและนักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างประโยคการแนะนำและประโยคคำสั่งง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง On the spot อีกครั้ง ครูแจกใบงาน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้กับทุกกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตอบคำถามท้ายบทอ่าน พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงานและร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของสมาชิกภายในกลุ่ม

2. นักเรียนศึกษาใบงาน จับคู่ประโยคแนะนำและประโยคคำสั่งกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

3. นักเรียนศึกษาใบงาน เติมข้อมูลลงในแผนภูมิ

ขั้นสรุปและประเมินผล

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล

2. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแผน จำนวน 10 ข้อ

3. นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

4. ครูตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม

5. นักเรียนคิดคะแนนพัฒนาของตนเองและของกลุ่มเพื่อประเมินผลการเรียนรู้
6. จัดระดับการพัฒนา แจ้งผลการพัฒนาของกลุ่ม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง ประโยคแนะนำและประโยคคำสั่ง
2. ใบงานเรื่อง On the spot
3. ใบงาน การตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
4. ใบงาน เติมคำข้อมูลในแผนภูมิ
5. ใบงาน จับคู่ข้อความตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
6. แบบทดสอบท้ายแผน
7. บัตรคำ

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบ
   - การอ่านเรื่อง
   - การเขียนสรุปความ
2. ตรวจใบงาน
3. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Pre –reading

Healthy Care

Fill the alphabets inside the words.

Check them with dictionary and match the meaning.

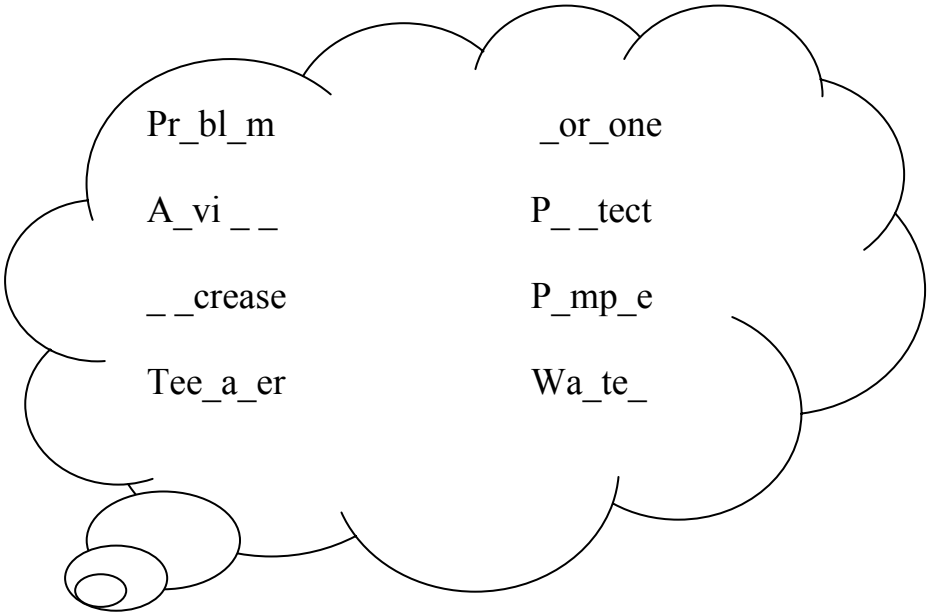

1._____= small, hard, inflamed spot on the skin

2._____= opinion about what to do, how to behave

3._____= boy or girl between the ages of 13 and 19

4._____= become shorter, smaller, less

5._____= keep (safe from danger, enemies; against attack); guard

6._____= question to be solved or decided

7._____= useless; thrown away because not wanted

8._____= internal secretion that passes into the blood and stimulates the bodily organs

While- reading

ON THE SPOT

Acne is a big problem for teenagers. Many teenagers are very worried about growing up and the changes in their hormones. I have some advice to protect you from pimples.

You must protect your face from the sun and be aware if your face becomes oily. You should always wash your face with clean water, and don't touch your face if your hands aren't clean.

You should eat healthy food, decrease fatty food and eat more vegetables. Drink lots of water because water helps to clean out the waste from inside your body.

Finally, you should exercise every day, I think that this advice will help to protect you from having a bad pimple problem.

Student Weekly April1 4, 2008

ใบความรู้ เรื่อง Modal verb

การใช้ Should

A. Should + infinitive (should do / should watch ฯลฯ) ดังนี้

I/we/you/they/he/she/it } should / shouldn't — do/stop/go/watch ฯลฯ

B. (You) should do something = (คุณ) ควรทำอะไรบางอย่าง (= เป็นสิ่งดีหรือถูกต้องที่จะทำ)

- Tom should go to bed earlier. He goes to bed very late and he's always tired.
- It's good film. You should go and see it. …คุณควรไปดูนะ

C. (You) shouldn't do something = (คุณ) ไม่ควรทำอะไรบางอย่าง shouldn't = should not

- Tom shouldn't go to bed so late. Tom ไม่ควรนอนดึก
- You watch TV all the time. You shouldn't watch TV so much. …คุณไม่ควรดู

D. Must มีความหมายในเชิงแนะนำที่มีน้ำหนักกว่า should เช่น

- It's a good film. You should go and see it.

หนังดีนะ คุณควรไปดู

- It's a fantastic film. You must go and see it.

หนังเยี่ยมมาก คุณต้องไปดู

ประโยคคำสั่ง Imperative sentence

ประโยคคำสั่งนิยมใช้กับผู้ที่เด็กกว่า หรือผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา และแสดงได้โดยการใช้คำกริยาแท้ (Main Verb) ขึ้นต้นประโยคเช่น

1. Come here! มานี่ซิ
2. Go away! ออกไป
3. Shut the door! ปิดประตูซะ

ถ้าต้องการสั่งห้ามให้เติม Don't ไว้ข้างหน้าคำกริยาแท้เช่น

Don't go there อย่าไปที่นั่น Don't talk too much. อย่าพูดมากไปเลย

อนึ่งถ้าคำต้นเป็นคำคุณศัพท์ (Adjective) ให้เติม Be ข้างหน้าคำนั้น เช่น Be careful. ระวังนะ

Answer the following questions according to the passage.

1. What is the big problem for teenagers ?

   .....

2. Why should you drink lots of water ?

   .....

3. Give one advice to protect teens from pimples.

   .....

4. What are many teenagers worried about ?

   .....

5. What word has the same meaning as the “spot” ?

   .....

6. Should you touch your face if your hands aren’t clean ?

   .....

7. Should your face be avoidable from the sun ?

   .....

Match the sentences in Column A with the sentences in column B

Column A		**Column B**
1. ……..	It's Norman's birthday today.	A. Drink water.
2. ……..	We haven't got any money.	B. Call an ambulance.
3. ……..	He always arrives late to work.	C. You must wash them.
4. ……...	I'm very good at swimming.	D. She shouldn't buy it.
5. ……	The painting is still wet.	E. We must go to the bank.
6. ……	Your hands are dirty.	F. The food should be delicious.
7. ……	I'm thirsty	G. Catch an earlier bus.
8. ……	I think I broke my arm	H. We should send him a card.
9. ……	That car is very expensive.	I. Join the swim team.
10. …….	Marie is a wonderful cook.	J. Don't touch it.

Post –reading

Complete this semantic map with the information in your reading , then complete the answer with other members of the group.

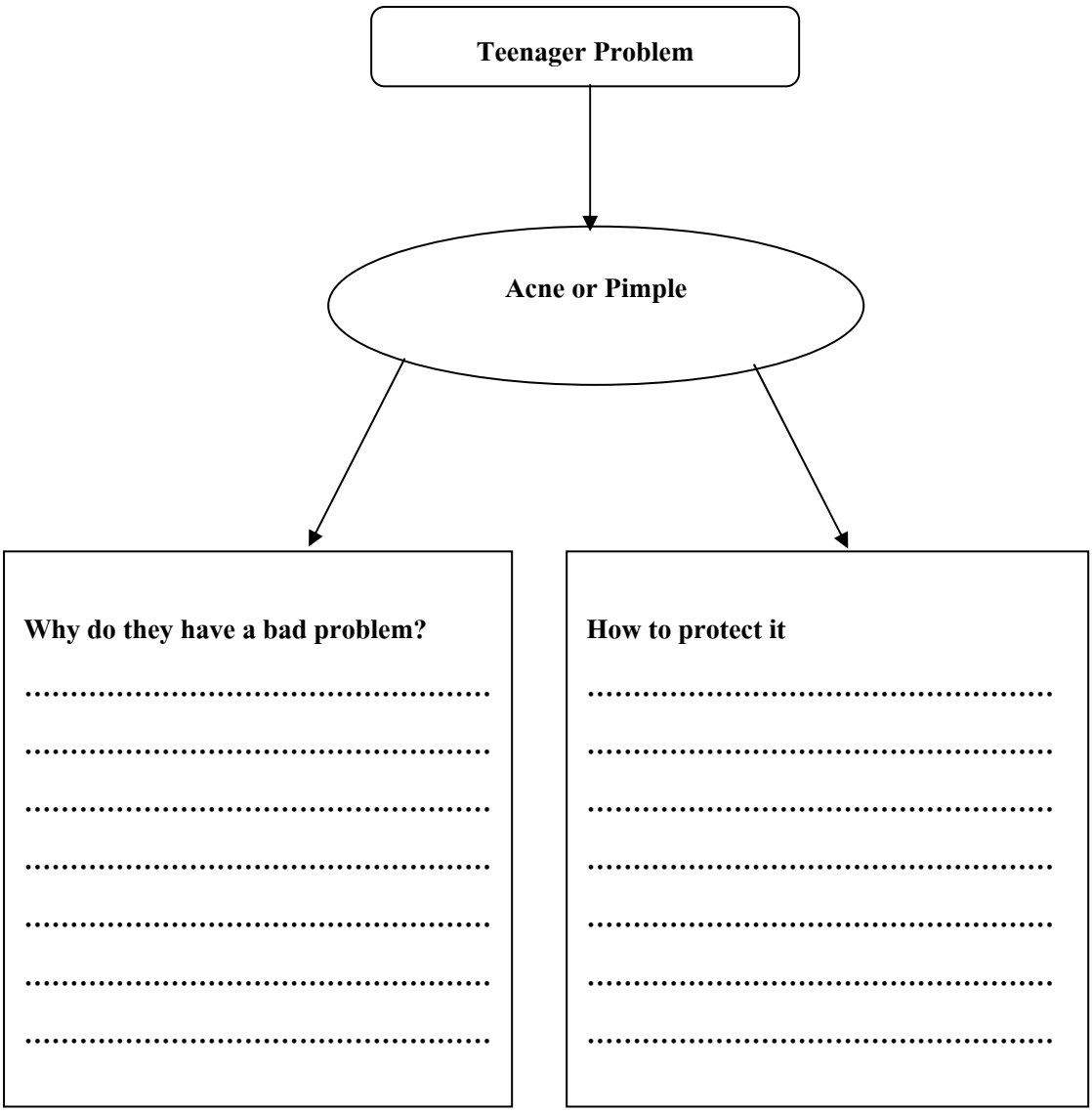

แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Instruction : Match the sentences in column A with the sentences in column B

Column A	**Column B**
1. . …… Shh! The baby is sleeping.	A. Please turn on the light.
2. …….. The room is getting dark.	B. She shouldn't eat junk food
3. …… I feel very hot.	C. Be quiet , please.
4. …….. Eric failed all his exams.	D. He must study harder.
5. …….. Lucy is gaining a lot of weight	E. Don't sit in the sun

Instruction : Read the following passage and choose the most appropriate word to fill the blank space.

Roller- skating is a sport that people of all ages can enjoy. Many people like to roller-skate in an indoor……1……. You can have just as much fun skating ……2…….though.

If you do skate outdoors, you should wear special ……3…… Even the best skaters fall once in a while, but the right clothing can ……4….you from getting hurt. First, be sure to wear a long-sleeved shirt and long pants. Elbow and knee pads will help, too. A pair of leather gloves will ……5……your hands from getting cut on the cement.

1. a. ring	b. rink	c. rail	d. rack
2. a. outdoor	b. outdoors	c. high	d. height
3. a. parts	b. sheets	c. plaits	d. clothes
4. a. keep	b. remind	c. warn	d. avoid
5. a. pause	b. pull	c. push	d. protect

Write the summary from the text.

On the spot

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

Match the sentences in column A with the sentences in column B.

1. C
2. A
3. E
4. D
5. B

Read the following passage and choose the most appropriate word to fill the blank space.

1. b 2. b 3. d 4. a 5. d

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง The Idol **เวลา 3 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1.3 ต 1.1.4 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 1.3.2 ต 1.3.3 และ ต 1.3.4

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านจากหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับอัตชีวประวัติของบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียง แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์สำคัญจากบทอ่านเพื่อนำไปสู่การเขียนประโยคเพื่อสรุปความตามลำดับขั้นตอนการเขียนประวัติบุคคลให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นำเสนอข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประวัติบุคคลสำคัญที่นักเรียนสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ปรากฏในบทอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์สำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถเลือกใช้คำกริยาที่เป็นอดีตได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษา
4. นักเรียนสามารถเขียนข้อมูลจากเรื่องที่อ่านลงในตารางได้
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ : Past Tense Verbs Regular Verb

Irregular Verb

โครงสร้างประโยค : Past Simple Tense

Subject + Verb 2 + O , C

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การทำใบงาน

2. ครูทบทวนคำศัพท์พื้นฐานของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม (โดยมีสมาชิกในกลุ่มเดิม) ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าพร้อมทั้งแจ้งคะแนนฐานของแต่ละคน

ขั้นสอน

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลที่มีชื่อเสียง เช่น

Who do you like most ?

What is his /her occupation ?

Why do you like him/her ?

2. ครูสอนคำศัพท์ที่พบในบทอ่าน นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู นักเรียนทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์กับความหมาย

3. ครูแจกใบงาน เรื่อง About Lewis Hamilton นักเรียนศึกษาใบงาน ฝึกออกเสียงจากเรื่องที่อ่านตามครู

4. ครูตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านเรื่อง About Lewis Hamilton โดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่าน ฝึกอ่านเป็นคู่จนครบทุกคน

5. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง Past Simple Tense นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง Past Simple Tense

6. ครูอธิบายลักษณะโครงสร้างและหลักการใช้ Past Simple Tense

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนในกลุ่มร่วมกันศึกษา ใบงานเรื่อง About Lewis Hamilton อีกครั้ง จากนั้นร่วมกันตอบคำถามท้ายบทอ่านและบันทึกลงในใบงาน ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงาน

2. ครูแจกใบงาน เรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ และตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง นักเรียนศึกษาใบงาน พร้อมทั้งบันทึกลงในใบงาน

3. นักเรียนศึกษาใบงาน การใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค

4. นักเรียนแข่งขันกันค้นหาคำศัพท์ที่เป็นคำกริยา โดยการวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ถูกต้อง

5. นักเรียนเขียนข้อมูลประวัติของบุคคลลงในตารางที่กำหนด

ขั้นสรุปและประเมินผล

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล
2. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแผน จำนวน 10 ข้อ
3. นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน
4. ครูตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม
5. คิดคะแนนพัฒนาของตนเองและของกลุ่มเพื่อประเมินผลการเรียนรู้
6. จัดระดับการพัฒนา แจ้งผลการพัฒนาของกลุ่ม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง Past Simple Tense
2. ใบงาน เรื่อง About Lewis Hamilton
3. ใบงาน เรื่อง คำกริยาพื้นฐาน
4. ใบงาน จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและการเรียงลำดับเหตุการณ์
5. ใบงาน การเติมข้อมูลลงในตารางที่กำหนด
6. ใบงานที่ 4.4 การใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค
7. แบบทดสอบท้ายแผน

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบ
   - การอ่านเรื่อง
   - การเขียนสรุปความ
2. ตรวจใบงาน
3. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

The Idol

Pre – reading

Do you know these people? Who is he / she?

_____

_____

_____

_____

_____

Discuss Who do you like most?

What is his / her occupation?

Why do you like him / her?

Pronounce these words correctly .Study the meanings that have been used in the text and math each word with its meaning.

WORDS	MEANING
_____1. race (N.)	A. way of making a living ; profession
_____2. develop (V.)	B. as the result of competition, gambling, do best
_____3. experience (N.)	C. come near ,go to with a request or offer
_____4. supportive (Adj.)	D. something given as the result of such a decision
_____5. boyhood (N.)	E. contest or competition in speed
_____6. dream (N.)	F. furnishing support or assistance
_____7. approach (V.)	G. knowledge or skill so gained
_____8. award (N.)	H. grow larger , ruller or more mature, organized
_____9. career (N.)	I. time when one was a boy
_____10. win (V.)	J. something which one seems to see or experience during sleep

While -reading

About Lewis Hamilton

Sport ◆ Formula One car racing

Date of Birth ◆ January 7 , 1985

Nationality ◆ British

Team ◆ Vodafone McLaren Mercedes

Wins ◆ Five

Podium finishes ◆ 15

Pole positions ◆ Seven

First race ◆ 2007 Australian Grand Prix

First win ◆ 2007 Canadian Grand Prix

Latest win ◆ 2008 Australian Grand Prix

Latest race ◆ 2008 Turkish Grand Prix

In brief ◆ Lewis Hamilton's taste for racing developed in 1991, after his father bought him a radio-controlled car.

The experience led Lewis to try go –kart racing when he was 6 years old. Lewis' father was very supportive and gave his son a kart for Christmas – on the condition that Lewis worked hard in school.

From there, Lewis went on to win the British Formula Renault, European Formula Three and GP2 Championship races before becoming a McLaren F1 driver in 2007.

Driving for that team was Lewis' boyhood dream. When he was 10 years old, he approached McLaren team boss Ross Dennis at an awards ceremony and told him he would drive for him one day. Lewis says that he wants to stay with the McLaren team for the rest of his F1 career.

Official website ◆ www.lewishamilton.com

Source : Student Weekly ,May 28 2008

ใบความรู้

Past Simple Tense

Past Simple Tense คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นในช่วงระยะเวลาอันสั้นในอดีต หรือใช้ในการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือเป็นนิสัยในอดีต

รูปประโยคบอกเล่า

Subject (ประธาน) + verb 2 + กรรม (ส่วนขยาย)

1. เราใช้กริยาช่อง 2 กับประธานในประโยค ไม่ว่าประธานนั้นจะเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ตาม เช่น

He lived in Bangkok until he was fourteen.
เขาอยู่ในกรุงเทพฯจนกระทั่งเขาอายุสิบสี่

They watched the television last night.
เขาทั้งหลายดูทีวีเมื่อคืนที่แล้ว

The students stood under a tree when it began to rain.
นักเรียนยืนอยู่ใต้ต้นไม้เมื่อฝนตก

สำหรับ verb to be เราใช้

I / He / She / It + was
You / We / They + were

เช่น

She was at home yesterday morning . (หล่อนอยู่บ้านเมื่อเช้านี้)

The hotel was very comfortable. (โรงแรมสะดวกสบายมาก)

We were tired after the trip. (พวกเรารู้สึกเหนื่อยหลังจากเดินทาง)

2. มีคำวิเศษบอกเวลา (adverb of time) เพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ได้แก่

ago (ผ่านมาแล้ว) yesterday (เมื่อวานนี้)

last night/week/year (คืนที่แล้ว/สัปดาห์/ปีที่แล้ว)

the other day (สองสามวันก่อน)

in + ค.ศ. (ที่ผ่านมา) เช่น

The teacher bought a new car three days ago.
ครูซื้อรถคันใหม่เมื่อสามวันก่อน

He walked to school yesterday.
เขาเดินไปโรงเรียนเมื่อวานนี้

I passed the exam last year.
ฉันสอบผ่านปีที่แล้ว

The tourists left the hotel the other day.
นักท่องเที่ยวออกจากโรงแรมเมื่อสองสามวันก่อน

His father died in 1987.
พ่อของเขาตายเมื่อปี ค.ศ.1987

รูปประโยคปฏิเสธ

ประธาน + did not (didn't) + กริยาช่องที่ 1

รูปประโยคคำถาม

Did + ประธาน + กริยาช่องที่ 1

หรือ

Question Words + did + ประธาน + กริยาช่องที่ 1

Answer these questions.

1. Where did Lewis live?

…..……

2. What was Lewis' boyhood dream?

…..……

3. When was Lewis interested in racing?

…..……

4. Did his father support him for racing?

…..……

5. What the first award did Lewis get?

…..……

Put the order of Lewis' biography.

……. His father bought him a radio- controlled car when he was 6 years old.

……. He won the British Formula Renault.

…… He was born on January 7, 1985.

…… He became a McLaren F1 driver,

…… His first race was 2007 Australian Grand Prix.

…… When he was 10 years old, he approached McLaren team boss Ross Dennis at an awards ceremony.

…… He won the Australian Grand Prix in 2008.

Direction : Circle the Past Tense Verb in the word square from the verbs given

win	lead	give	work	become
drive	buy	approach	tell	stay

A	B	M	E	B	E	C	A	M	E
P	W	V	F	S	R	Q	H	S	A
P	O	X	L	G	T	L	W	P	C
R	N	K	Y	A	K	A	Z	O	T
O	C	Z	N	V	J	M	Y	D	O
A	D	G	L	E	D	N	F	E	L
C	E	O	X	G	R	K	R	I	D
H	F	P	I	B	O	U	G	H	T
E	G	H	T	U	V	W	S	U	B
D	W	O	R	K	E	D	K	T	J

Post –reading

Brainstorm and fill in the information in a category.

Time expression	Lewis' biography items
January 7, 1985	
In 1991	
When he was ten years old.	
Before he became a McLaren F1 driver.	
The rest of his F1 career.	

แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Fleming, Alexander (1881-1955)

Fleming was born on a farm near Darvel, Scotland, and left school when he was 13. However, when he was 20, he began studying medicine in London, England. When he finished his studies, he began work as a bacteriologist in the laboratories of St. Mary's Hospital. He worked there for the rest of his life. In 1928 he was growing bacteria in flat, open dishes. One day he noticed some mold on one of the dishes. He noted that no bacteria were growing near the mold. Further experiments showed that a chemical in the mold had killed the microbes. He named the chemical penicillin. Fleming received a knighthood in 1944. The following year, he, Howard Florey, and Ernest Chain received the Noble Prize for medicine.

Direction : Put the sentences in the correct order from the text.

…….... He worked as a bacteriologist.

…… He began studying medicine in London when he was twenty.

…… Fleming was born in Scotland 1n 1881.

…… In 1945 he and his staff received the Noble Prize for medicine.

…… He finished his studies in a university.

…….... He found that no bacteria were growing near mold.

…… He named the chemical penicillin.

…… He left school when he was thirteen years old.

…… He was growing bacteria in flat , opened dish.

…… He received a Knighthood in 1944.

Write a summary of the text.

Lewis Hamilton

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

Put the sentences in the correct order from the text.

……5……... He worked as a bacteriologist.

……3…… He began studying medicine in London when he was twenty.

……1…… Fleming was born in Scotland 1n 1881.

……..10…… In 1945 he and his staff received the Noble Prize for medicine.

……4…… He finished his studies in a university.

……7…… He found that no bacteria were growing near mold.

……8…… He named the chemical penicillin.

……2…… He left school when he was thirteen years old.

……6…… He was growing bacteria in flat, opened dish.

……9…… He received a Knighthood in 1944.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

เรื่อง Entertainment **เวลา 3 ชั่วโมง**

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1.3 ต 1.1.4 ต 1.2.2 ต 1.3.1 ต 1.3.2 ต 1.3.3 และ ต 1.3.4

สาระสำคัญ

การอ่านบทอ่านประเภทนิทานเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและฝึกประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถเสนอแนวคิดและสรุปความจากนิทานเรื่องนั้น ๆ ด้วยถ้อยคำของตนเอง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์จากบทอ่านประเภทนิทาน โดยใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถแปลความ ตีความและขยายความจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถเขียนสรุปข้อมูลจากเรื่องที่อ่านลงในแผนภูมิได้
5. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ : rattan jungle bright eyes hungry
sadly flood stripes foolish tie

โครงสร้างประโยค : Future Simple Tense with “will”

Subject + will + verb + Object / complement

Future Simple Tense with "going to"

Subject + verb to be + going to + verb

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมความพร้อม

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และการเปลี่ยนกลุ่มของสมาชิก การทำงานตามใบงาน การวัดและประเมินผล
2. ครูแจ้งคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน
3. จัดกลุ่มนักเรียนใหม่ กลุ่มละ 4-6 คน โดยคละความสามารถ อ่อน ปานกลาง เก่ง

ขั้นสอน

1. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับลักษณะของเสือโดยใช้ภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ

What animal is in the picture ?

Are you afraid of it ? Why or why not ?

What does it look like ?

2. ครูแจกใบงาน เรื่อง How the tiger got his stripes นักเรียนศึกษาคำศัพท์ที่พบในบทอ่าน
3. ครูสอนคำศัพท์ยากที่ปรากฏในบทอ่านโดยให้นักเรียนออกเสียงตามครู
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์กับความหมาย
5. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง เรื่อง How the tiger got his stripes ตามครู
6. ครูตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านโดยให้นักเรียนจับคู่กันอ่านฝึกอ่านเป็นคู่จนครบทุกคู่
7. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Future Simple Tense นักเรียนศึกษาใบความรู้
8. ครูอธิบายลักษณะโครงสร้างและหลักการใช้ Future Simple Tense

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

1. นักเรียนศึกษาใบงาน เรื่อง How The Tiger Got His Stripes อีกครั้ง จากนั้นสมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันแปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งตอบคำถามและ

บันทึกคำตอบลงในใบงานโดยใช้ประโยคที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน

2. นักเรียนทำแบบฝึกหัด เรื่องคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน
3. นักเรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง
4. นักเรียนศึกษาใบงาน การใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา
5. นักเรียนเติมข้อมูลลงในแผนภูมิ

ขั้นสรุปและประเมินผล

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและประเมินผล
2. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแผน จำนวน 10 ข้อ
3. นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน
4. ครูตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่ม
5. คิดคะแนนพัฒนาของตนเองและของกลุ่มเพื่อประเมินผลการเรียนรู้
6. จัดระดับการพัฒนา แจ้งผลการพัฒนาของกลุ่ม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง Future Simple Tense with “will”
2. รูปภาพเสือ
3. ใบงาน เรื่อง How The Tiger Got His Stripes
4. ใบงาน จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านและการเขียนแสดงความคิดเห็น
5. ใบงาน การใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษา
6. ใบงาน แผนภูมิข้อมูล

การวัดผลและประเมินผล

1. ทดสอบ
   - การอ่านเรื่อง
   - การเขียนสรุปความและการเขียนแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจใบงาน
3. สังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

Entertainment

Pre-reading

Look at the picture and have a discussion about the picture with your friends.

What animal is in the picture?

…….

Are you afraid of it? Why or Why not ?

…….

What does it look like?

…….

Match the words with their meanings.

The first one has been done for you.

Vocabulary	Meaning
1. afraid (Adj.)	a. in an unfortunate way
2. clever (Adj.)	b. accept as true, be confident about something
3. jungle (N.)	
4. die (V.)	c. feeling worry or concern or insecurity
5. beat (V.)	d. the rising of a body of water and its overflowing onto normally dry land
6. stripe (N.)	
7. flood (N.)	e. climbing palm remarkable for the great length of the stems which are used for malacca canes
8. sadly (Adv.)	
9. rattan (N.)	f. land covered with thickly growing underwood and tangled vegetation
10. believe (V.)	
	g. a narrow marking of a different color or texture from the background
	h. hit repeatedly
	i. come to the end of life, cease to live
	j. quick in learning and understanding things; smart

While - reading

HOW THE TIGER GOT HIS STRIPES

A long, long time ago, tigers were bright orange.

One night a man called Ta To went out to cut rattan in the jungle. Suddenly he saw two eyes as bright as fires. They were the eyes of a tiger. The tiger was as big as a buffalo, and he was hungry.

Ta To was afraid. Then he had a clever idea. “Why are you here?” he asked the tiger.

“I want to eat you” , said the tiger.

“Why do you think about food ? You are going to die soon.”

“Why will I die?” asked the tiger.

Ta To said sadly, “There is a flood coming. The water will be as high as the sky, and the fish will eat the stars. Everybody will die. I want to tie people to the tops of trees with rattan. If I do this , they will not die when the water comes.”

The tiger believed the man and was afraid . He asked the man to help him too.

So Ta To tied the foolish tiger to the top of a tree. Then Ta To beat the tiger with a strong piece of rattan. This made many dark stripes on the tiger’s body. That is why today all tigers have dark stripes on their orange bodies.

Source : Tales and stories from Thailand, Writing Workshop March 23-April 12, 1964 at Suan Dusit Teachers College (A joint project of Peace Corps Volunteers and the Supervisory Unit , Teacher Training Department Ministry of Education)

ใบความรู้

Future Simple Tense

S + will / shall + V1

I , We	shall	play football this evening.
You, He, She , It	will	eat some fruit.
They, Mary		go to the concert tonight.

หลักการใช้

1. ใช้เมื่อจะมีการกระทำอย่างหนึ่งเกิดขึ้นในอนาคต shall ใช้กับบุรุษที่ 1 (I, We) ส่วน will ใช้กับบุรุษที่ 2, 3 (You , he , they , etc..) และคำนามทั่วไป (Jane , Tom , John and Mary, etc..) แต่ในปัจจุบัน เราใช้ will ได้กับทุกบุรุษสรรพนาม

คำวิเศษณ์ที่บอกเวลา (Adverbs of time) สำหรับการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีดังนี้

soon, shortly, in a short time, in a moment, in a while, in a week's time, in two days' time, in the future, in a few minutes (days, weeks, months, etc..) tonight, tomorrow, next week (month, year, Monday, etc..) later (on) = afterwards, from now on (ตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป)

- The play will begin in ten minutes' time.
- The test tomorrow will be on everything in the book from Text 15 to Text 20.
- We will finish "The Future Tense" next Friday.
- I will try my best from now on.

“The Going to” Future

S + is/am / are + going to + V1

หลักการใช้ to be going to

2. ใช้แทน will หรือ shall ที่แสดงถึงการกระทำในอนาคต เมื่อกล่าวถึงแผนการ (plans) หรือความตั้งใจ (intentions) หรือสิ่งที่ได้ตัดสินใจที่จะทำในอนาคต

- Are you going to meet your friends at the airport? (เป็นการตั้งใจที่จะไปพบ)
- He says he is going to get up very early in the future. (เขาตั้งใจที่จะตื่นเช้าในอนาคต)
- He is going to be a doctor. (ความตั้งใจ)
- They are going to perform a play at the end of next term. (แผนการ)

3. ใช้กับเหตุการณ์ที่คิดว่าจะเกิดขึ้นแน่ๆ (certain happen)

- Be careful! You're going to fall.
- Look at that black clouds, it's going to rain.
- One day he's going to regret at being so lazy.

(หมายเหตุ --- "going to" ที่แสดงอนาคตนี้มักนิยมใช้ภาษาพูด (spoken English) มากกว่าภาษาเขียน (written English)

Answer the questions to show that you understand what you have read.

1. What color were tigers long ago ?

   ……..

2. What did Ta To meet in the jungle ?

   ……..

3. Why was Ta To afraid?

   ……..

4. Why was the tiger afraid ?

   ……..

5. Why do tigers have dark stripes on their bodies today ?

   ……..

Think about these questions

1. Ta To was a rattan cutter. What do we do with rattan?

   ……..

   ……..

   ……..

   ……..

2. Write the sentences about another tigers.

   ……..

   ……..

   ……..

   ……..

In each blank write the word from the right which means the opposite.

1.	full	…….	sadly
2.	small	…….	afraid
3.	clever	…….	top
4.	low	…….	dark
5.	weak	…….	hungry
6.	bright	…….	big
7.	happily	…….	high
8.	bottom	…….	night
9.	brave	…….	strong
10.	day	…….	foolish

Direction : Write the correct form of the verbs in parentheses into The Future Simple tense.

1. He……(help) you to carry this heavy box.
2. I wonder how many of us ……...(survive) the next war.
3. There ……....(be) another bus in ten minutes.
4. They……..(have) dinner as soon as they reach home.
5. She……....(not go) if it rains.
6. What……...(you do) until the game starts?
7. Now that you.....(leave) school , you must learn to be more grow-up.
8. As soon as you.....(pay) the first instructment, the television set .....(9. be) delivered
10. We……..(help) our relatives on their farm next year.

Direction : Write the correct form of the verbs in parentheses into "Going to" future.

1. He says he……..(call) up before seven o'clock. (=intentions)
2. Look out!! You……....(hit) that gate. (=certainty)
3. A : What …….(you do) after school? (=intentions)
4. B : I.....(play) the computer games. (=intentions)
5. The show.....(begin) in about ten minutes. (=certainty)
6. We.....(buy) a new cupboard. This one is thirty years old. (=intentions)
7. That tree …….(die) soon. The leaves are all yellow. (=certainty)
8. Look at the sky. The weather……..(be) fine tomorrow. (=certainty)

A : When.....(9.you take) me to see your new office? (=intentions)

B : I……...(10.finish) this work first.

Post-reading

Read the passage and complete the diagram shortly.

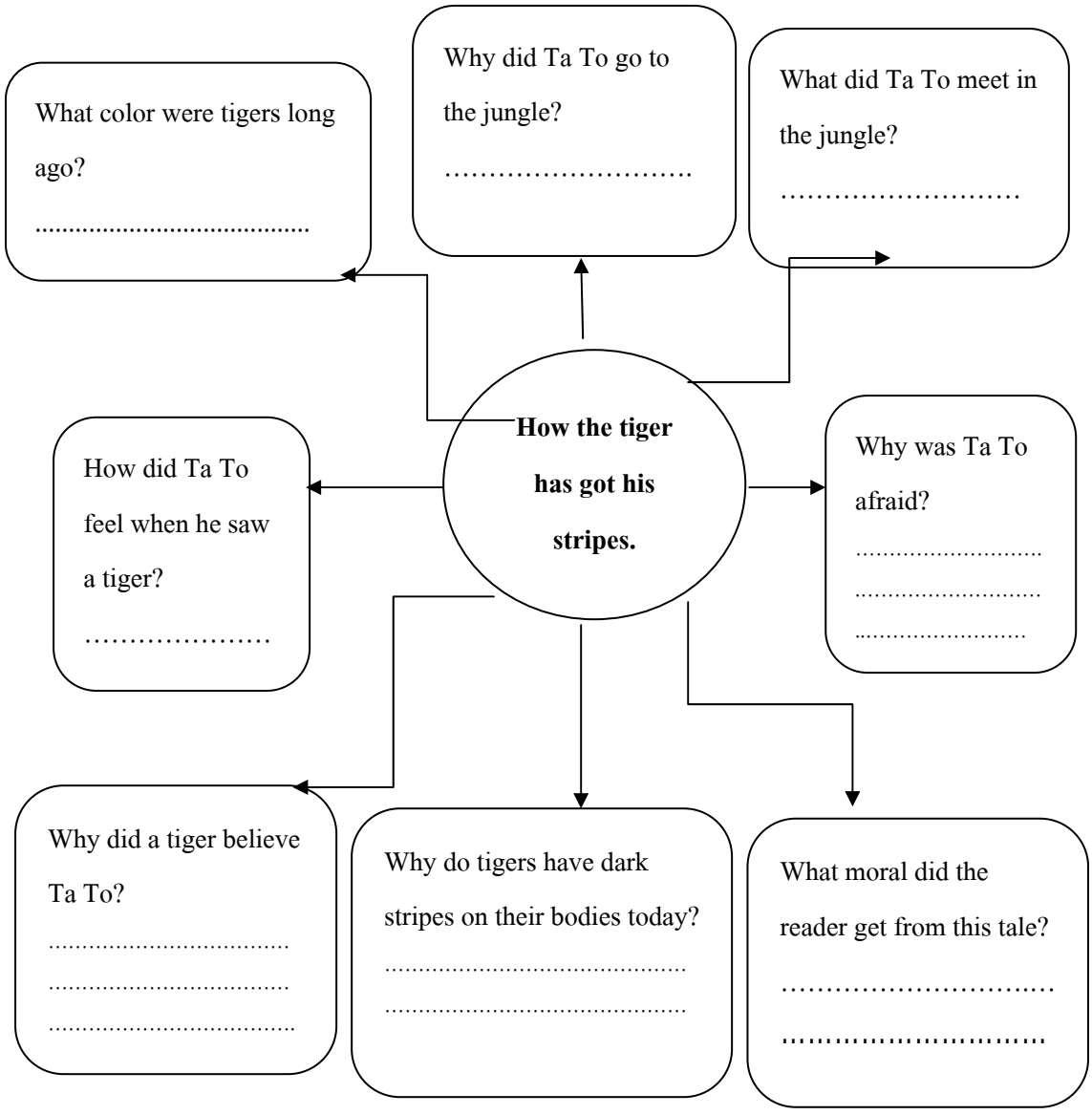

แบบทดสอบท้ายแผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Direction : Complete the sentences with the correct answers.

1. Ta To went to the jungle …….

   a. to meet a tiger
   b. to get some rattan
   c. to get some food for his buffalo
   d. to look at the flood

2. When Ta To saw the tiger , he …….

   a. ran away
   b. climbed a tree
   c. asked questions
   d. ate the stars

3. When the tiger was on the tree , ……

   a. the flood could not hurt him
   b. Ta To ate his dinner
   c. Ta To was still afraid
   d. Ta To beat him

4. The eyes of the tiger were like …….

   a. the buffalo
   b. rattan
   c. fires
   d. Ta To's eyes

5. Ta To did not want ……

   a. the tiger to eat him
   b. the fish to eat the stars
   c. the buffalo to eat rattan
   d. to tie the tiger to a tree.

Direction : If the sentence is correct according to the story , write <u>True</u>. If it is wrong, write <u>False</u>.

……1. The tiger was as big as an elephant.

……2. Ta To had a clever idea.

……3. Ta To said he wanted to tie people to the tops of trees.

……4. The tiger did not believe Ta To.

……5. Ta To beat the tiger.

Write a summary of the text.

HOW THE TIGER GOT HIS STRIPES

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

……

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

Complete the sentences with the correct answers.

1. b 2. c 3. d 4. c 5. a

If the sentence is correct according to the story, write <u>True</u>. If it is wrong, write <u>False</u>.

1. False
2. True
3. True
4. False
5. True

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

.....

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนในแต่ละข้อให้ตอบเพียงคำตอบเดียว ซึ่งความคิดเห็นมีค่าระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
1. ครูแสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการร่วมมือกันเรียนรู้					
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้น ร่วมกันเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม					
3. บรรยากาศในการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกับเพื่อน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างจริงใจ					
4. นักเรียนมีความสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากได้ร่วมมือกันเรียนรู้					
5. นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6. นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน					
7. นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามความสามารถ ได้แสดงความคิดเห็น และฝึกให้มีการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น					
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
9. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ฝึกการอ่านและการเขียนในเวลาเดียวกัน ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นได้					
10. กิจกรรมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าถาม กล้าตอบคำถาม และกล้าแสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC					
11. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยส่งเสริมและพัฒนาด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
12. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
13. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่มมากขึ้น					
14. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้					
15. วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เหมาะสำหรับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการทำงานกลุ่มได้ดี					

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ประเมินโดยครู

เรื่อง .....กลุ่ม .....

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
		มากที่สุด (4)	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
1	**การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน** ยอมรับการตัดสินใจในมติของกลุ่ม				
2	ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของกลุ่ม				
3	พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกทุกคนอย่างทั่วถึง				
4	เคารพ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น				
5	มีความเป็นกันเองกับสมาชิกในกลุ่ม				
1	**การสื่อสาร สื่อความหมาย** ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องาน				
2	อธิบายให้สมาชิกในกลุ่มฟัง				
3	ซักถามข้อสงสัยกับสมาชิกในกลุ่ม				
4	มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่ม				
5	เสนอแนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม				
1	**การจูงใจ** พูดชมเชยเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม				
2	กล่าวสนับสนุนความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นที่เราเห็นด้วย				
3	แบ่งปันอุปกรณ์ด้วยความเต็มใจในการทำงานกลุ่ม				
4	ช่วยเหลือเพื่อนในการทำงาน				
5	เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงออก				
1	**การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง** ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา				
2	ใช้มติส่วนใหญ่ของกลุ่ม				
3	ใช้ความประนีประนอมในการแก้ปัญหา				
4	กระตุ้นให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม				
5	ขอความคิดเห็นจากผู้รู้ในเรื่องนั้น				

แบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 **เวลา 50 นาที**

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 31101 **คะแนน 30 คะแนน**

Circle the correct option to compete each space

1. Andy ……his friends at the mall.

a. meet b. never meet c. never met d. never meets

2. Paula doesn't…….computer games.

a. enjoying play b. enjoy to play c. enjoy play d. enjoy playing

3. Where ……to buy the shoes?

a. she is going b. is going she

c. she going is d. is she going

4. ……any wild animals on your trip ?

a. You did see b. You did saw

c. Did you see d. Did you saw

5. ……many people at the concert ?

a. Was there b. Were there of

c. There was d. Were there

6. What …….when the car hit him ?

a. was doing b. was doing he

c. was he doing d. he doing

7. …….hairdryer is this?

a. Who's b. Who c. Of who d. Whose

8 . Bill is wearing trainers. "Trainers" means……. .

a. A kind of shoes b. A kind of clothes

c. A kind or earrings d. A kind of hat

9 . We put some salt in ……

a. soup b. coffee c. soap d. tea

Choose the best alternative to complete the passages.

Penguins

Penguins have a special ways of keeping warm. They get together ……24……. You can sometimes see about 5,000 penguins together. The penguins on the ……25….get cold very quickly so they go to the middle of the group to get ……26……again. All the penguins are take turns at being on the outside and cold.

10. a. in small groups b. in large groups
    c. in small gangs d. alone
11. a. outside b. inside
    c. in the middle d. in the circle
12. a. cold b. warm
    c. thirsty d. sleepy

Read each sentence. Then choose which idea comes next.

13. John and Alice Babson are not happy with the school in their town.
    a. Their children love to go to school.
    b. The classes are very crowded.
    c. It is a beautiful building.
    d. The school is next to their home.
14. The roads were covered with ice and were very dangerous today.
    a. Sam drove home very quickly.
    b. Sam took a long time to drive home.
    c. Sam enjoyed driving home.
    d. The weather was nice.

15. Fly Happy Time Airlines! Take an exciting trip to Holiday Island.

    a. This trip is very expensive.

    b. Holiday Island has warm , sunny weather.

    c. Happy Time Airlines is never on time.

    d. There are many people fly to Holiday Island.

Read the items or passages and choose the best answer.

People and animals should have food and water every day. <u>They</u> get some water in all the foods they eat. Did you know that meat is half water? Fruits and vegetables have much water in them.

16. "They" refers to …….

    a. Food and water.

    b. Meat and animals.

    c. Fruits and vegetables.

    d. People and animals.

17. What do people and animals get from the foods?

    a. Fruits

    b. Vegetables

    c. Water

    d. Meat

Tropical rainforests are forests with tall trees, warm climate, and lots of rain. In some rainforests it rains more than one inch every day !

Rainforests are found in Africa, Asia, Australia, and Central and South America. The largest rainforest in the world is the Amazon rainforest.

Rainforests are found in the tropics, the region between the Tropic of Capricorn and Tropic of Cancer. In this region the sun is very strong and shines about the same amount of time every day all year long making the climate warm and stable.

Many countries have rainforest. The countries with the largest amount of rainforest are : Brazil, Congo (Democratic Republic) ,Indonesia, Peru ,Bolivia, Angola Venezuela, Papua New Guinea ,Mexico ,India.

18. The largest rainforest in the world is ……

a. in south America
b. in north America
c. in Africa
d. in Asia

19. Which countries in Asia are the largest amounts of rainforests?

a. Venezuela and Mexico
b. Peru and Angola
c. India and Indonesia
d. Brazil and Congo

20. Which is not true according to the passage?

a. There's lots of rain in rainforests.
b. Rainforests are only found in Africa , Asia and Australia.
c. In some rainforests, the sun is strong and shines every day
d. Rainforests are found in the tropic where between the Tropic of Cancer and Tropic of Capricorn.

The Museum of Modern Art

Hours:

Thursday 11:00 a.m. – 9:00 p.m.

Friday to Tuesday 11:00 a.m. – 6:00 p.m.

Closed Wednesdays, January1, Thanksgiving Day ,and December 25

21. What is not the annual holiday of the Museum of Modern Art ?

a. Wednesdays b. January 1

c. Thanksgiving Day d. December 25

22. How long does this museum open for visitors on Thursday?

a. 8 hours b. 9 hours

c. 10 hours d. 11 hours

THE FOX AND THE CROW

A crow was sitting on a branch of a tree with a piece of cheese in its beak when a fox came up and saw him. He really wanted that cheese for himself. He stood under the tree and said, "What a beautiful bird! If only his voice was as beautiful as his feathers, he would be the best bird there could be!" The crow was flattered with this and opened his beak to show the fox how beautifully he could sing. Of course, the cheese fell to the ground. The fox grabbed it and said, laughing, "You have a voice, I can see. What you do not have is wits!"

23. The fox wanted ……..

a. to sit in the tree b. to show his voice

c. to have the cheese d. a crow dinner

24. The fox began to flatter the crow. What does flatter mean?

a. to tell lies b. to move his wings

c. to sing sweetly d. to talk about how great another is

25. The crow felt flattered and began to sing to show how beautiful his voice was. When he did this, what happened ?

    a. The cheese fell to the ground. b. The fox sang with him.

    c. His voice was beautiful. d. The fox ran away very quickly.

Choose the item that has the closest meaning to the word in bold type.

26. An art museum has a lot of pictures on the walls. A science museum shows different machines. A history museum has things about the history of a city or an area.

    a. a building where you can see interesting things

    b. a building where people make different things

    c. an event that was important in history

    d. a place where a social scientist lives

27. Some artists make things out of wood. They use a knife to carve them.

    a. write b. cut c. paint d. sing

28. New York is the location of the tallest buildings in the world.

    a. figure b. condition c. place d. major

29. The child was so frightened of the Frakenstein movie that he would not sleep by himself.

    a. pleased b. afraid c. popular d. happy

30. My hair is dirty. I have to buy some shampoo so I can wash it.

    a. a kind of comb for combing the hair

    b. something to use when taking a shower

    c. something similar to soap for washing the hair

    d. a kind of oil to make the hair shiny

แบบทดสอบผลการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 **เวลา 50 นาที**

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 31101 **คะแนน 20 คะแนน**

Instruction : Write a summary of the following text (10 sentences or more than)

Cats and dogs are both popular pets. But cats are nicer pets in some ways. Cats are cleaner, first of all. They stay very clean and they do not make the house dirty. Cats are also quieter than dogs. They usually do not make a lot of noise. Cats are safer, too. Dogs sometimes bite people, but cats almost never do. And finally, cats are easier to take care of. You do not have to spend much time with a cat . In fact, many cats prefer to be alone.

Most Americans think of cats as pets. But not all cats are pets. Some cats help people and others are a problem. For example, on farms and in old houses, cats can help. They kill small animals such as rats or mice. But sometimes, people do not want cats around. Some people like to watch birds in their yards. Cats may kill the birds or scare them away. Cats are also a problem in cities. In Rome for example, thousand of cats live in the streets and old buildings. They make a lot of noise, and they are dirty and dangerous.

เฉลยแบบทดสอบการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC

ข้อ 1 d	ข้อ 16 d
ข้อ 2 d	ข้อ 17 c
ข้อ 3 d	ข้อ 18 a
ข้อ 4 c	ข้อ 19 c
ข้อ 5 d	ข้อ 20 b
ข้อ 6 c	ข้อ 21 a
ข้อ 7 d	ข้อ 22 c
ข้อ 8 a	ข้อ 23 c
ข้อ 9 a	ข้อ 24 d
ข้อ 10 b	ข้อ 25 a
ข้อ 11 a	ข้อ 26 a
ข้อ 12 b	ข้อ 27 b
ข้อ 13 b	ข้อ 28 c
ข้อ 14 b	ข้อ 29 b
ข้อ 15 b	ข้อ 30 c

ภาคผนวก จ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

……..

1. นางสุพิศ รัตนเสถียร

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2

2. นางวันเพ็ญ สุคนธวัฒน์

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
นักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2

3. นางธัญญพัทธ์ พิชิตยศวัฒน์

ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร
นักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอทดลองเครื่องมือวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 0520.107 (บฐ) / 2172

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสุพิศ รัตนเสถียร

ด้วย นางธิดา ทิพย์สุข นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 2173

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางวันเพ็ญ สุคนธรัตน์

ด้วย นางธิดา ทิพย์สุข นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 2174

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

18 มิถุนายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางธัญญพัทธ์ พิชิดอศวัณน์

ด้วย นางชิดา ทิพย์สุข นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC" มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ปณิธานบัณฑิตวิทยาลัย "*มั่งมั่นให้บริการ พัฒนางานให้มีคุณภาพ*"

โรงเรียนหนองไพวิทยา
983
9 พ.ย. 52
13.00

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 3771

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

30 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองไพวิทยา

ด้วย นางธิดา ทิพย์สุข นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC" มีความประสงค์จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

โรงเรียนหนองไพวิทยา
4 พ.ย. 52
-ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

9 พ.ย. 52

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

-ทราบ-อนุญาต
10 พ.ย. 52

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 3835

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

6 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองโพวิทยา

ด้วย นางธิดา ทิพย์สุข นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC" มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดแจ้งนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางธิดา ทิพย์สุข

ที่อยู่ 14 หมู่ 1 ตำบลวังเย็น อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

สถานที่ทำงาน โรงเรียนหนองโพวิทยา ตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527	สำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2549	ศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2530-2536	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2536-ปัจจุบัน	ครู คศ. 2 โรงเรียนหนองโพวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2